

Garja

GLASILO SLOVENSKE
ŽENSKE ZVEZE V AMERIKI

MISS JOSEPHINE JAMNIK,
captain of the St. Christine Cadets of No. 32,
Euclid, Ohio, which is the latest drill team
of the Slovenian Women's Union

The Dawn OFFICIAL
PUBLICATION
OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

**SLOVENSKA ŽENSKA
ZVEZA**

Ustanovljena 19. dec. 1926
v Chicagi, Ill.

Inkorporirana 14. dec. 1927
v državi Illinois

Duhovni svetovalec—Spiritual Advisor
Rev. Milan Slaje,
1709 E. 21st St., Lorain, Ohio.

Glavni Odbor — Supreme Committee
Predsednica—President
Mrs. Marie Prislund,

1084 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis
I. podpredsednica—First Vice President
Mrs. Frances Rupert,
19803 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio

II. podpredsednica—Second Vice President
Mrs. Mary Goghe,
4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa

III. podpredsednica—Third Vice President
Mrs. Mary Shepel,
5 Lawrence St., Ely, Minn.

IV. podpredsednica—Fourth Vice President
Mrs. Frances Raspet,
305 Spring St., Pueblo, Colo.

V. podpredsednica—Fifth Vice President
Mrs. Mary Kocjan,
5 Ash St., Calumet, Mich.

Tajnica—Secretary
Mrs. Josephine Erjavec,
627 No. Chicago St., Joliet, Ill.

Blagajničarka—Treasurer
Mrs. Josephine Muster,
714 Raub St., Joliet, Ill.

Nadzornice—Auditors
Mrs. Mary Tomažin,
1902 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Mrs. Mary Otoničar,
1110 E. 66th St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Mary Smoltz Lenich
609 Jones St., Eveleth, Minn.

Zarja
THE DAWN

URADNO GLASILO
SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE
V AMERIKI

OFFICIAL ORGAN OF THE
SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

Izhaja vsak mesec—Published monthly

Naročnina\$2.00 na leto

Za članice SZZ..... 1.20 na leto

Subscription price.....\$2.00 per year

Members of the SWU..... 1.20 per year

Office of Publication:

"ZARJA"

1135 East 71st St.

Editorial Office:

ALBINA NOVAK, Editor

1135 East 71st St.

Tel. HENDerson 1572

Entered as Second-Class Matter
June 28, 1929, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of
August 24, 1912.

**SLOVENIAN WOMEN'S
UNION OF AMERICA**

Organized Dec. 19th, 1926
in Chicago, Ill.

Incorporated Dec. 14th 1927
in the State of Illinois

Member of:
National Council of Catholic Women
International Council of Women
Federation of Women's Clubs.

Glavni Odbor — Supreme Committee

Prosvetni odsek—Educational Committee

Mrs. Albina Novak,
urednica in upravnica "Zarje,"
1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Ponikvar,
1030 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Sušelj,
726 E. 160th St., Cleveland, Ohio

Mrs. Anna Petrich,
2178 Burton St., Warren, Ohio.

Mrs. Emma Šimkus,
717 Fifth St., La Salle, Ill.

Svetovalni in porotni odsek—Advisory
Board

Mrs. Barbara Kramer, predsednica,
476 Kansas St., San Francisco, Cal.

Mrs. Agatha Dezman,
649 So. 29th St., Milwaukee, Wis.

Mrs. Anna Kameen,
P. O. Box 767, Forest City, Pa.

Mrs. Rose Jerome,
214 Grant Avenue, Eveleth, Minn.

Mrs. Agnes Mahovlich,
9525 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.

Namestnica nadzornicam:
Josephine Seelye
1097 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

1939 — December — 1939

1	P	Natalija	9	S	Joahim	17	N	Lazar	25	P	Božič
2	S	Silvan	10	N	Judita	18	P	Dušan	26	T	Štefan
3	N	Franc Ks.	11	P	Damask	19	T	Vladimir	27	S	Janez Ev.
4	P	Barbara	12	T	Valerij	20	S	Kristjan	28	Č	Ned. otroci
5	T	Sava	13	S	Lucija	21	Č	Tomaž	29	P	Rajner
6	S	Miklavž	14	Č	Jošt	22	P	Zenon	30	S	David
7	Č	Ambrož	15	P	Irena	23	S	Slavka	31	N	Silvester
8	P	Marija Sp.	16	S	Uroš	24	N	Adam Eva			

1939 " " DECEMBER " " 1939

SUN.	MON.	TUE.	WED.	THU.	FRI.	SAT.
"	"	"	"	"	1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24 31	25	26	27	28	29	30

Pozor!

VAŽNA SPREMEMBA

V mladinski oddelek sedaj lahko vpišete deklice od 4 do 14 let starosti in mesečnina bo le 10 CENTOV NA MESEC. Sedaj ni izgovora, ki bi bil na mestu, da se ne bi prav vse zanimale za mladinski oddelek. Razloge za to važno spremembo boste brale v zapisniku posebne seje in v poročilu glavne predsednice.

IMPORTANT CHANGES!

To promote progress in the Juvenile class campaign, we shall accept girls ranging from 4 to 14 years of age. The dues will be only ten cents per month.

The campaign has been extended for another month. Members who will secure the most juvenile members in December, shall receive beautiful awards. No admission fee. Ten cents per month to the Home Office is all we ask for dues of junior members!

ZAPISNIK IZREDNE SEJE DIREKTORIC S. Ž. Z. DNE 4. NOVEMBRA,
1939 V GLAVNEM URADU ZVEZE

Glavna predsednica je sklicala sejo odbora direktoric, ki tvorijo kvorum. Seja se je pričela ob desetih dopoldan in navzoče so bile: Predsednica Marie Priland, tajnica Josephine Erjavec, blagajničarka Josephine Muster, in predsednica nadzornega odbora Mary Tomažin.

Glavna predsednica pojasni namen, v katerega je bila seja sklicana, namreč da se nekaj ukrene radi mladinskega oddelka. Od več strani so prišle pritožbe, da se kampanja ne more zadovoljno vršiti, ker starost perspektivnih članic ni prava in ker je asesment previsok za izplačilo, ki ga daje Zveza. Direktorice so zadevo vzele v pretres in po dolgem debatiranju in vsestranskem razmišljanju je bila sestavljena sledeča resolucija:

KER je več članic in podružnic, ki se zanimajo za mladinski oddelek priporočalo, naj bi se znižala starost deklet, ki v ta oddelek pristopajo, in

KER so mnoge članice mnenja, da je sedanji asesment mladinskega oddelka previsok, zato bodi

SKLENJENO, da se zanaprej v mladinski oddelek sprejema dekleta od 4 do 14 let stara. Dalje bodi

SKLENJENO, da se do prihodnje konvencije krije stroške mladinskega oddelka iz obresti, ki jih prinaša stroškovni sklad Zveze, zato se pet centov pri asesmentu začasno opusti in

vsaka članica mladinskega oddelka plača le deset centov mesečno in to v pogrebni sklad Zveze. Dalje bodi

SKLENJENO, da se to resolucijo pošlje vsem glavnim odbornicam in če bo resolucija od glavnega odbora odobrena, stopita gori omenjeni spremembi v veljavo prvega decembra 1939, in kampanja se podaljša do 31. decembra 1939.

Resolucija je bila od navzočih direktoric enoglasno sprejeta, kot edin izhod za uspeh mladinskega oddelka. Stroški za ta oddelek bodo jako majhni. Edini uvidevni stroški so za listine, kot prošnje za sprejem in certifikate, in to našega skupnega stroškovnega sklada ne bo veliko obtežilo. S boljšimi pogoji, pa bomo privabile več mladine v Zvezo in tako bomo dosegle namen mladinskega oddelka, kar bo v skupno korist cele Zveze. Direktorice so se razšle ob štirih popoldne v upanju, da bo članstvo zadovoljno s spremembami mladinskega oddelka, ki bodo pomogle mladinski kampanji do velikega uspeha.

Marie Priland, predsednica,
Josephine Erjavec, zapisnikarica.

Pripomba: Ker ima glavni odbor, po pravih sprejetih na zadnji konvenciji, pravico določiti poslovanje mladinskega oddelka, je bila gori omenjena resolucija vsem gl. odbornicam poslana. Razen ene, so vse gl. odborнице za resolucijo glasovale, in odobravale dalekovidnost odbora direktoric.

Josephine Erjavec, gl. tajnica.

MARIE PRISLAND:

ŠTEVILKA TRINAJST

PRAVIJO, da številka 13 ni srečna. Če vprašamo našo Baro Kramer tam v Californiji, bo nam gotovo povedala, da ni srečnejše številke na svetu kot je "numara" 13. Vsaj tako ona misli in trdi.

Tudi na naši zadnji konvenciji se je vse našalo na številko 13. — Konvencija se je vršila v trinajstem letu zvezinega obstanka. Kampanja je prinesla 1380 novih članic. Imamo 13 vežbalnih krožkov. Zveza posluje v trinajstih državah naše Unije. Volitve so se na konvenciji vršile pod točko 13 dnevnega reda in 13 novih gl. odbornic je bilo izvoljenih, všteti članice "Odbora za mladino in razvedrilo." Glavni urad se je selil v trinajstem letu in prvi teden svojega novega uradovanja mi je gl. tajnica naznanila, da je prejela 13 prošenj za nove članice. — Ta mesec pa Zveza zaključuje trinajsto leto svojega poslovanja. —

Zveza je bila ustanovljena 19. decembra, 1926, in ustanovili sta jo takratni prvi dve podružnici, ena v Sheboyganu in druga v Chicagu. Obe skupaj sta šteli 47 članic. Ob koncu trinajstega leta pa Zveza šteje nad deset tisoč članic.

Izmed prvih glavnih odbornic je samo še Barbara Kramer poleg mene v odboru.

Z občudovanjem in zadovoljstvom zrem na trinajstletno delo našega ženstva v Ameriki. Dobro se še spominjam prerokovanj, da Zveza ne bo dalje kot k večjemu eno leto obstojala. Dolgo časa so nas nekateri po strani gledali, češ, kaj vas je bilo treba? Trdna ženska volja in pa delavnost naših članic, je premagala vse ovire ter svetu dokazala, da je bila naša Zveza slovenskemu ženstvu v Ameriki potrebna, ter da je slovenska žena tudi v tujini zmožna voditi svojo lastno organizacijo, čeprav se njeno članstvo nahaja tisoče milj narazen in obsega teritorij skoro cele Evrope. Da, ponosne smo lahko na seme, vsejano pred 13timi leti, ki je tako lepo vzkliklo in zraslo, da prinaša danes obilen sad in je v zadovoljstvo vsem, ki so se kdaj trudile za njen obstanek.

Zveza se sedaj nahaja na višku svoje moči. Ima številno članstvo, močno blagajno, dobro urejeno poslovanje, zanimivo in priljubljeno glasilo Zarja ter mnogo prijateljev.

Od kraja vsega tega ni bilo. Nešteti so bili boji, vidni in nevidni, prijateljev malo. Izdatki povesod, denarja pa ne. Mnogokrat je bilo tre-

ba v lasten žep poseči in kriti stroške, samo da je zvezina blagajna lahko več izkazovala in tako dajala pogum našim pridnim delavkam. Saj veste kako težko je za novo članstvo agitirati, če ni nič v blagajni. Večkrat mi je bilo stavljeno vprašanje: "Le s čim boste posmrtnino plačale?"

Da je bila agitacija za novo članstvo od kraja težka, se razume. Organizacija je bila mlada in nekaj novega, zato so mnogi skeptično nanjo zrl. Če sem vprašala kako mojo znanke bi li v Zvezo pristopila, mi je navadno odgovorila: "Moža vprašaj!" Pisarila sem na vse strani in navduševala svoje prijateljice in znanke, pa je mnogokrat prišel odgovor: "Saj bi pričela podružnico, pa mi mož ne pusti." Tako sem morala na dva kraja agitirati. Najprvo je bilo treba moža pridobiti, potem pa še ženo. Mnogokrat sem pa bila prijetno presenečena, ko sem med moškim spolom našla toliko razumevanja za novo žensko organizacijo. — Končno si je Zveza utrla pot v naše slovenske naselbine in ravno tisti, ki so Zvezo od kraja malo po strani gledali, so postali njeni vneti zagovorniki in vplivni prijatelji, kar jim naj bo v čast povedano.

Naj bo torej mnenje o številki 13 že tako ali tako, za Zvezo je srečna. Ravno letos smo imele eno najlepših in najuspešnejših kampanj, ki nam je privedla 1380 novih članic in konvencija vršeča se v trinajstem letu zvezinega obstoja, je ukrenila mnogo dobrega za naraščaj organizacije, posebno z ustanovo mladinskega oddelka. Saj poznate zakon narave: V mladini je bodočnost.

Naj mi bo ob tej priliki dovoljeno izreči najlepšo zahvalo ustanovnicam naših številnih postojank, vsem gl. odbornicam in odbornicam podružnic od početka Zveze do danes, ki so vestno vršile svoje dolžnosti in tako pripomogle organizaciji do njenega lepega napredka. Istotako iskrena zahvala vsem onim pridnim delavkam, ki so zvezine vrste vsako leto množile. Priznanje pa zasluži članstvo, ki je vedno stalo na braniku za dobre in plemenite zvezine cilje.

V najlepšem koticu mojega srca hranim imena onih narodno-zavednih žen, ki so mi takoj ob pričetku Zveze pomagale, ustanavljale prve podružnice in tako z lastnim navdušenjem in trdno vero v bodočnost Zveze privabile še druge. Nič jih ni motilo dejstvo, da je obstanek Zveze še negotov. Pogumno so šle na delo

v dobri veri in s trdnim prepričanjem v uspeh našega cilja. Zato vse priznanje zavednim in požrtvovalnim pionirkam, še živečim in onim,

ki so odšle pred nami, katerih delo se zrcali v današnji veliki in ugledni organizaciji, **SLOVENSKI ŽENSKI ZVEZI**.

“Slava Bogu na višavah in mir ljudem na zemlji!” — Tako bodo peli iz vseh lin božični zvonovi. Bog daj, da bi med narodi zavladal ljubi mir, ker mi v Ameriki čutimo bol, katerega prenašajo naše matere v domovini, ko dan za dnem preži sovražnik tudi nad našo preljubo Jugoslavijo. Bog jo ohrani zdravo in čilo ter blagoslovi naše verno ljudstvo v domovini! Tudi za nas v Ameriki bodo prelepi prazniki objeti v žalosti, ker ni ga med nami, ki mu je v srcu umrla ljubezen do rodne domovine. Da bi sonce miru, ki se skriva tako daleč za oblaki kmalu posijalo s žarki miru in bratske ljubezni. Da bi obhajali radostne božične praznike pri vseh družinah v Ameriki in domovini vam srčno želimo

Rev. Milan Slaje

Marie Prislend
Frances Rupert
Mary Coghe
Mary Shepel
Frances Raspet
Mary Kocjan

Josephine Erjavec
Josephine Muster
Mary Tomazin
Mary Otonicar
Mary S. Lenich

Albina Novak
Frances Ponikvar
Frances Susel
Anne Petrich
Emma Shimkus

Barbara Kramer
Agatha Dezman
Anna Kameen
Rose Jerome
Agnes Mahovlich
Josephine Seelye

REV. MILAN SLAJE:

VZGOJA — RESEN PROBLEM

VSAK človek je po svoji naravi nagnjen k lenobi, brezdelju in uživanju. Kako lahko nam je to opazovati, posebno dandanes, ko država s polnimi prgišči siplje denar in jih toliko živi v zmotni misli, da je dolžnost nekega drugega skrbeti za nje, mesto da bi si sami poizkusili, s trdim delom, četudi v potu svojega obraza, zagotoviti obstanek. Državljeni v Californiji in v Ohio so pravkar imeli opraviti z dvema takšnima načrtoma, ki sta z neznansko darežljivostjo obljubljala pokojnine vsem, pridnim in lenuhom, potrebnim in nepotrebnim. Kje so časi starih pionirjev, ki so smatrali za čast in dolžnost, da se borijo za vsakdanji kruh mesto, da bi živeli na stroške drugih? Resnica je, da je samo železna volja teh mož in žena pretekle pionirske dobe ustvarila Ameriko, kakršna je.

Tako najdemo pionirje v vseh dobah in na vseh poljih. Brez njih bi ne bilo napredka. Pionir, ki ima idejo, se ne ustraši nobene nevarnosti, še celo išče jo, zložno in lenobno življenje se mu stadi, samo, da more svojo idejo uresničiti ter jo privedi do zmage. Ako beremo življenjepise raznih iznajditeljev, mož znanosti: koliko ovir so morali premagati, kolikokrat so bili izpostavljeni zasmehu. A, vse to jih ni ostrašilo. S trdno voljo in vztrajnostjo so šli čez vse zapreke in — zmagali.

Nekako neprijetno nas zadene, ko beremo v pesmih našega Prešerna: Komur je sreče dar bila klobuta . . . Kakor, da bi uspeh in zmaga bila sad sreče! Morebiti res v pridobivanju materialnih dobrin sreča igra gotovo vlogo, akoprav, kjer ni volje in razsodnosti, tudi tukaj največja sreča ne more privedi do uspeha. So pa še druge zmage, kjer sreča nima nikakega mesta. Biti dober, pošten, značajan, usmiljen — vse to lahko doseže vsakdo, ki hoče. Držati samega sebe na vajetih je največja zmaga, ki jo more kdo doseči, kar priznava celo nemški pesnik Goethe, ki v svojem življenju tega nikdar ni znal. Tu nam prihajajo v misel kristjani mučeniške dobe, ki so s čudovito vztrajnostjo in neomajano voljo šli skozi ogenj in meč in popeljali svojo Cerkev do zmage.

Bojim se, da mladino dandanes vzgojujejo v čisto napačni smeri. Kaj pravim, vzgojujejo! Obožujejo jo! Mesto, da bi jo obdelovali, kakor se obdeluje in lika sirova tvarina, da postane za rabo, jo kar neobdelano pošiljajo v življenje. Mladina današnje dobe se vse preveč zaveda svojih pravic, ne zaveda se pa tudi v isti meri svojih dolžnosti. Slavospevi, ki jih tolikokrat sliši, ji nikakor ne bodo dali tiste trdnosti značaja in volje, ki je vsakdo v življenju potrebuje, ako hoče doseči uspeh, bodisi v materialnem ali duhovnem življenju. Redko-

kdaž sliši, da ne trpi sile le kraljestvo božje, ampak tudi kraljestvo tega sveta. Da bodo le silni in močnovoljni dosegli zmago bodisi tukaj ali tam. Redkokdaj sliši, da vse to, kar prejema, prejema samo na posodo in bo morala vračati, kadar pride njen čas. Da je dajati slajše, nego prejemati. Da sta ljubezen in hvaležnost do dobrotnikov ne le poglavitni čednosti krščanstva, ampak tudi podlaga družabnega reda. Povedati mladini, da bo le takrat imela bodočnost in dosegla uspehe, ako se bo na to pripravila, ne le z učenjem, ampak, predvsem, z gojenjem značaja in krepljenjem volje. Vliti ji onega pionirskega duha naših prednamcev, ki se ni ustrašil nevarnosti in za katerega nobena žrtev ni bila prevelika, ako je hotel priti do cilja. Gotovo je, da je mladina dobra in da so resnične besede znanega vzgojitelja dečkov češ, da "ni slabega fanta." Toda mladina postane lahko slaba

in način, kako jo moderni vzgojitelji razvajajo, je najgotovejša pot, da postane slaba. Kaj je pač vzrok, da je med mladimi fanti toliko zločincev? Eden poglavitnih vzrokov je, da se ti fantje niso nikdar učili čakati, potrpeti, da so jih vzgajali ko da bodo podedovali milijone, kakor hitro dorastejo. In ker jih niso podedovali, so si jih hoteli pridobiti na krivičen način. Moderna vzgoja mehkuži mladino, mesto da bi jo delala močno, vztrajno, krepko. Pred kratkim je povedal nek vzgojitelj, da je poiskal delo par fantom. Toda, ker je bilo tisto delo petsto milj njihovega doma in ni bilo, kakršnega so si sami poželeli, so ga eden za drugim odklonili. Pač značilno znamenje moderne vzgoje, ki ne vzgaja krepkovoljnih pionirjev, ampak pomehkužene slabiče. Pomehkuženost pa vodi na pot zločina.

LEO ZAKRAJŠEK:

IZSELJENSKA IN DOMOVINSKA NEDELJA

EPRESTANO dobivam prošnje iz stare domovine, da naj najdem tega in onega "izgubljenega" rojaka ali rojakinjo. Starši pišejo, da naj jim sporočim sedanji naslov njihovega sina ali hčere; žene in otroci bi radi zvedeli kje se nahaja njih mož oziroma oče; tretji bi zopet radi dobili stik s svojimi brati, sestrami, itd. Ti naši "zgubljeni" Amerikanci niso pisali svojcem v stari kraj že dve, pet, dvajset in še več let, kakor je razvidno iz prejetih starokrajskih pisem.

In ko pridem v Ljubljano na svojih letnih obiskih, prihajajo k meni matere, očetje, žene otroci, bratje, sestre in drugi sorodniki ter tožijo in prosijo:

"Ali poznate našega, nič nam ne piše, nič ne vemo, kje sedaj živi."

"Ali bi mi mogli povedati, kje sedaj živi moj sin; že toliko in toliko let nismo nič slišali od njega."

"Ne vemo, zakaj nam nič ne piše; saj ni treba, da bi kaj poslal, samo piše naj, da bomo vedeli, da je živ in kako se mu godi."

"Ali bi hoteli poizvedeti, kako je z našim, čisto se je nam zgubil. Ako bi vedeli, da se mu slabo godi, bi mu pomagali(a) po svojih močeh."

Večkrat pa pride tudi kaka stara in izgarrana mamica, ki poleg sličnih pritoževanj in prošenj še s komaj vidnim ponosom in zadoščanjem dostavi: "Le povejte jim, da sem jim že

nekaj prišparala, da bo vsak nekaj dobil." Njihova zunanost pa mi dokazuje, da so njihovi prihranki težko prigarani in največkrat tudi pristradani.

In kadar stoji taka slovenska mati pred menoj, skromna, ponižna in revna, se počutim zelo majhnim in neznatnim, kajti občutek dobim, da stoji pred menoj junakinja prvega reda, vsa vzvišena in mogočna v svoji veliki in resnični ljubezni do svojih otrok. Ponosen sem nanjo, ker je to naš rod in naša kri.

Ob takih sprejemih se nehote spomnim na očitke, ki jih slišimo v Ameriki prav pogosto: "Samo za dolarje jim je." Pred takimi materami si ne morem kaj, da bi me ne bilo sram tega našega ameriškega očitka. Sicer rad priznam, da so slučajji, kjer je šlo rojakom v starem kraju v prvi vrsti za to, da dobijo od svojih Amerikancev čim največ dolarjev, toda mnenja sem, da je treba te slučaje smatrati izjemnim, ter da bi bilo popolnoma krivično, ako bi sodili večino naših rojakov v domovini na podlagi teh izjem. Tudi sem mnenja, da se ta očitke vse prepogosto rabi samo za pretvezo, s katero se hoče opravičiti zanemarjanje v dopisovanju z sorodniki, zlasti starši, ženami in otroci.

* * *

Letošnja izseljenska in domovinska nedelja bo 3. decembra. Na to nedeljo bodo po vseh farnih cerkvah v Sloveniji in deloma tudi po ostali Jugoslaviji duhovniki na prižnicah govorili o svojih izseljencih in brali maše zanje. Učitelji in profesorji po ljudskih, srednjih in

Leo Zakrajšek

višjih šolah bodo teden pred to nedeljo razpravljali o svojih izseljencih, raztresenih po vseh delih sveta. Vse tamkajšno časopisje z malimi izjemami bo ta teden pisalo o onih članih svojega naroda, katerim domača gruda ni mogla dati kruha in ki so zato morali iti preko mej domače dežele in države iskat si dela in kruha. V hišah, ki imajo svoje sorodnike med izseljenci, bodo to nedeljo mislili in govorili o onih članih svoje rodbine, ki so v Združenih državah, v Kanadi, v Južni Ameriki, v Nemčiji, v Franciji, Belgiji, Holandiji, v Avstraliji, v Novi Zelandiji in po ostalem svetu. Naša stara domovina je namreč posvetila prvo nedeljo v decembru svojim izseljencem, torej tudi nam, in zato ona ta dan misli o nas, govori in čita o nas. Zato v stari domovini to nedeljo imenujejo izseljensko nedeljo.

O nas izseljencih pa stara domovina pričakuje in iskreno želi, da na ta dan mislimo pred vsem na svoje sorodnike, na svojo rojstno hišo, svojo domačo vas, na svojo domačo deželo in državo. Za nas izseljence, ki živimo izven svoje stare domovine in ki na to nedeljo mislimo na svojo staro domovino, je pa to domovinska nedelja.

Ta izseljenska oziroma domovinska nedelja se v starem kraju praznuje že več let. Na pobudo Rafaelove družbe v Ljubljani, koje delo je posvečeno interesom slovenskih izseljencev, je bila od cerkvenih in deželnih in državnih oblasti določena ta nedelja kot nekak praznik slovenskih oziroma jugoslovanskih izseljencev. V teku zadnjega desetletja so namreč tam prišli do spoznanja, da je izseljenstvo velevažno vprašanje za vsak narod, zlasti v narodnem, gospodarskem in socialnem oziru. Istotako so prišli

do spoznanja, da se je tam v tem pogledu v preteklosti marsikaj zagrešilo. Zato skušajo pogrške preteklosti sedaj popraviti po svojih najboljših močeh in danes je interes za izseljensko vprašanje prodrl že med najširše plasti naroda. Da je temu resnično tako, bi lahko navedel mnogo dokazov, a navesti hočem samo slučaj gospodične Slave Lipoglavšek, ki študira za profesorico na ljubljanski univerzi. Ona hoče postati doktorica filozofije na podlagi študija o slovenskih izseljencih ter že več let zbira podatke za ta svoj študij. Boljšega dokaza menda ni treba.

* * *

Med nami v Ameriki se je do sedaj izseljenska oziroma domovinska nedelja praznovala le tu in tam po nekaterih večjih naselbinah. Temu je brez dvoma krivo v prvi vrsti to, da se je med nami vse premalo pisalo in govorilo o tem značilnem in važnem narodnem pojavu. In tudi letos je že prepozno, da bi se mogla nare-

Rojstna hiša misijonarja-škofa Jakob Trobea v Polhovem Gradcu, na kateri je bila vzdana spominska plošča v spomin stoletnice rojstva lansko poletje, in na kateri proslavi so bile tudi izletnice naše organizacije in se udeležile slovesne maše v cerkvi rojstva Device Marije.

Polhov Gradec

Vas Polhov Gradec, ima slikovit položaj ter leži ob vznožju strme dolomitne gore sv. Lovrenca. Pod vasjo se stekata iz strmo vrezanih grap Mala voda in Božna, tvoreč dalje Gradišče. Polhov Gradec ima po banovinski cesti dnevno avtobusno zvezo z Ljubljano, do kamor je približno 19 kilometrov. V vasi je več žag in večje lesno-industrijsko podjetje.

Kot središče občine ima tudi precej obrtnikov in gostlin. Kraj je primeren za letovišče in je izhodišče za celo vrsto zanimivih izletov v slikovito in razgledno hribovje kot na Grmado in Tošč ter preko sv. Katarine v Medvode; na njih v Škofjo Loko ali mimo osamljeno Goro sv. Lovrenca; preko planote Črnega vrha na Pasjo ravan v Poljansko dolino; preko Korena pa v Horjulsko dolino.

diti kaka večja agitacija za proslavo domovinske nedelje med nami. Lahko pa se še vseeno ta proslava izvede v kolikor se to tiče posameznikov in posameznih družin, kar je pri tej stvari najvažnejše.

Skoro vsakdo izmed nas ima v starem kraju še bližnje in bolj oddaljene sorodnike. Ne pozabimo in mislimo na to, da bodo na 3. decembra naši tamkajšnji sorodniki, prijatelji in znanci mislili na nas. Storimo mi isto! Tudi naše misli naj ta dan pohitijo tja v lepo Slovenijo, v našo domačo vas, v "hišico očetovo" ter se tam za nekaj časa pomudijo. V duhu stopimo v to hišico, pa če je še tako skromna in revna in preprosta, pa bomo v njej našli v obliki najlepših mladostnih spominov tako veliko duševno bogastvo, kakršnega nam ni mogel dati najbogatejši tuji svet. V duhu preživimo tam svoja otroška leta, svojo mladeniško oziroma dekliško dobo, in čutili bomo uteho in srečo, kakršne nam ne

more dati noben drug kotiček na vsej zemeljski oblji.

Družinam bi priporočil za to domovinsko nedeljo, da pri obedu pripravijo en krožnik in stol več. Ta prostor pri mizi naj ostane prazen. To mesto naj v vaših mislih zavzema oni vaš sorodnik v starem kraju, ki vam je najbližji (oče, mati, brat, sestra, otrok, itd.). Čeravno ta sorodnik telesno ne bo med vami, boste čutili, da je bil med vami v duhu.

Dalje bi za ta dan priporočil vsem onim, ki so zanemarili dopisovanje s svojimi sorodniki v starem kraju, zlasti dopisovanje s starši, z otroci, z ženami, z brati in sestrami, da vzamejo ta dan v roko pero in z kratkim pisemcem, ali vsaj s kartico, obnove zvezo z njimi. Uverjen sem, da se bo njim samim odvalil težak kamen od srca, a v starem kraju pa bodo njihove črke napravile nepopisno veselje, zacelile marsikatero pekočo rano in olajšale marsikatero težko srce.

Pred praznikom

Nocoj se posebno skrivnostno noči,
k prazniku mehko na vasi zvoni,
Moram stopiti na prag.
Večeru pripevajo kaplje od streh,
"Zdrava Marija" po domeh,
in pesem stopinj po cestah.

V meni boleče nabira se jok,
saj sem brez besed.
ne upam z obraza odmakniti rok,
Jutri se praznik v domove ozre,
pa nimam ne matere, deteta ne,
le v vazi usahnjen cvet.

ŽENSKI SVET

NATAKARICE SO SLABO PLAČANE

DRŽAVNA industrijska komisarka Frieda S. Miller je preiskovala zaslužek natakarič v New Yorku ter se je prepričala, da so to jako slabe plače. Povprečna plača je skrajno nizka. Natakariča, ki streže pri mizah, zasluži na teden po \$5.75 in kar dobi v napitninah ne presega devetih dolarjev. Oboje skupaj nikakor ne zadostuje za dostojno življenje v današnjih časih in pri današnjem življenjskem standardu.

Strežajke za barami zaslužijo malo bolje, to pa zato, ker je njih stalna tedenska plača \$15.53. Prikrajšane pa so pri napitnini, ker jim ne pride več kot po \$4. To kaže, da pridejo h baram bolj skopi ljudje, ki največkrat ne pustijo nobene napitnine.

Da bi se v tem oziru pomagalo natakaričam, je bil imenovan poseben odbor devetih oseb, ki bodo tekom dveh mesecev poskusili doseči ugodno minimalno plačo teh delavk.

Minimalne plače so že določene in v veljavi za 23,500 delavk v pralnicah, za 16,000 lepotičark, za 7,100 delavk v tovarnah sladkorčkov (candy factories) in za 7,000 delavk v čistilnicah oblek.

Po novi odredbi komisarke Miller, bo zadeva minimalne plače rešena za okroglo vzeto 50,000 žensk in mladoletnih, ki so zaposleni po kafeterijah, restavracijah, nočnih klubih in v podjetjih, kjer pripravljajo senčice.

Zanimivo je, ker je ta preiskava plač tudi dognala katera vrsta gostov je najmanj radodarna. Tisti gostje, ki pridejo semkaj le za kratek čas, pustijo najmanj napitnine.

ZAPOSLITEV MLADOLETNIH DELAVCEV

OTROŠKA doba je doba igranja in učenja in postava varuje otroke, da niso prezgodaj vpreženi v delavski jarem. Nekaj dela opravijo lahko tudi otroci in bolje zanje kakor pa pohajkovanje po ulicah. Ne strinjamo pa se obtežiti otroka z neprimernim delom, ki mu krati čas za razvedrilo in učenje.

Mladinski oddelek za varstvo otrok vedno preiskuje, če se kje ta postava ne krši. Zapisnik kaže, da je bilo tekom tega leta do konca avgusta skoro 500 nepostavno zaposlenih otrok pod 16. letom. Zaposleni so bili v raznih podjetjih, ki izdelujejo predmete za meddržavno trgovino. Ena tretjina teh delavcev-otrok je bila manj kot 14 let stara. Ugotovili so tudi, da so otroci po osem, devet in deset let še vedno obremenjeni z delom, kar bi postavno nikakor ne smeli biti. Otroški oddelek skuša vse take slučaje rešiti izven sodnije.

V 43 državah so upoštevali regulacije zaposlitve mladoletnih in sedaj skušajo upeljati in določiti 18. leto kot začetek pri delu, ki se smatra za mladoletne nedovoljeno. V tovarnah za orožje in streljivo ne smejo najemati mladoletnih. Določili bodo tudi v čem obstoji nevarnost v obratih z motornimi vozili.

Največ otrok je zaposlenih v tovarnah za konzerve. Urad se trudi prepričati lastnike tovarn o potrebnem varstvu otrok in skoro vselej zadostuje prvi opomin.

Otroci po mestih so velik problem za vsako mater. Dokler je otrok v šoli, je na varnem, a po šolskih urah pa mora mati skrbeti, da je otrok v dobri družbi in pri takem opravku, ki je za njegov duševni in telesni blagor.

REGISTRACIJA TUJCEV BI BILA POTREBNA

PREISKAVE potom senatorja Diesa so pripravile žene do zaključka, da bi bilo najbolje, ako bi se moral vsak tujec, ki pride v Ameriko, tudi registrirati. To bi onemogočilo bivanje med nami vsem tistim, ki so prišli kot politični intrigantje. Registracija bi varovala poštene došlece, hujšakcem bi pa prekrizala njih hudobne namene.

Ženske so tudi zaprosile pri vladi, da bi se dalo državljanstvo tujkam, ki se poročijo z Američani, kateri živijo v inozemstvu. Med temi so konzularni uslužbenci in zastopniki raznih trgovskih podjetij. Ako se kateri izmed teh poroči s tujo državljanjo in bi ta rada postala ameriška državljanja, naj bi ji naša vlada dovolila vložiti prošnjo pri dotičnem konzultu. Po preteku petih let pa naj bi jo tam izprašali in zaprisegli ter prejeli pod našo zastavo.

VPLIV MEDNARODNEGA JEZIKA

KOLIKOR jezikov znaš, toliko ljudi veljaš. Ta pregovor je bil dober za prejšnje čase, ko ni bilo potovanje tako v navadi, kakor je dandanes. Jezikov je na tisoče in veliko se jih navaden človek ne utegne naučiti. Naučil bi se pa lahko enega, ki bi bil skupen za vse druge narodnosti in bi bil v rabi kakor danes francoščina med diplomati.

Pred dvanajstimi leti so začeli snovati mednarodni jezik, ki je, oziroma bi bil poznan pod imenom Iala. To so začetnice od besed International Auxiliary Language Association — družba mednarodnega pomožnega jezika. Za tak jezik se je zanimala Mrs. Dave Morris, ki je žena prejšnjega poslanika v Belgiji. Sama je imela priliko slediti zmešnjavam, ki so nastale vsled ene same napačno tolmačene besede. Kaj takega bi se ne moglo zgoditi, ako bi znali vsi prizadeti en skupen jezik. Ta bi omogočil boljše razumevanje med narodi, kar bi gotovo tudi nekoliko pomagalo za svetovni mir.

Na univerzi v Liverpoolu je bilo več let zaposlenih devet profesorjev raznih narodnosti, ki so sestavljali potreben besednjak. Ta bi obsegal okrog 10.000 besedij. Po zatrdilu teh mož, bi bil ta jezik najlažji in najboljši izmed drugih, ki so jih do danes skušali razširiti in vpeljati med širše mase ljudstev. Škoda res, da je vojna tudi to važno delo ustavila in se ne ve, kdaj se bo moglo nadaljevati in završiti.

BREZ DOKUMENTOV NI ZGODOVINE

TAKO se je izrazila predsednica ženskega arhiva, zgodovinarica dr. Mary L. Beard. Inteligentne žene so začele zbirati gradivo, ki se nanaša na žensko delovanje za razvoj civilizacije. Sedanja zgodovina je tako enostranska, kakor da je bil samo moški svet in nikjer nobene ženske, ki bi bila vredna upoštevanja. Temu so ženske same krive, ker so preveč cenile uspehe mož, na svoje, ravno tako važno sodelovanje so pa kar pozabile. Iz te polzavesti so se ženske predramile, ko so pred dobrimi 50. leti začele iskati višje izobrazbe na univerzah in kolegijih. To je bil velik in odločilen korak za poznejše žensko gibanje.

Poseben odbor, ki zbira to važno gradivo, je razdeljen tako, da ima vsaka izmed teh inteligentk posebno nalogo. Dr. Clara Lynch iz Rockefeller Institute-a proučuje vse, kar so ženske prispevale na znanstvenem polju. Dr. Dora Edinger, ki je sedaj v Ameriki kot begunka iz Nemčije, zbira vse podatke o ženskem udejstvovanju v politiki izza časa francoske revolucije pa do sedanjega Hitlerjevega vladanja. Problem in nagnenja žen, ki so že tretji rod priseljencev, zanimajo profesorico Mrs. Elso Butler Grove na Columbia univerzi. Za zbirko se trudijo tudi posamezne članice Camp Fire Girls skupine, ki vsaka v svojem okolju išče podatke o ženskah, ki so se odlikovale in prispevale za razvoj dotičnega kraja. Mnogo važnih podatkov se bo našlo v pisnih, ki kje pozabljeni čakajo za to važno zbirko. Sistematično raziskovanje tekom štirih let je bilo zelo uspešno.

Odbor za ženski arhiv se je tudi spomnil na svoje sestre v tujini, kjer jim bo vojna mogoče vse uničila. Da se to prepreči, so zaprosile, ako bi se vse tako važno gradivo poslalo semkaj, kjer bi bilo v dobri oskrbi in na varnem.

GOSPODINJA IN MATI BREZ ROK

V NAŠI bogati deželi je mnogo delavskih družin, ki potujejo za delom iz kraja v kraj in ne poznajo sreče in veselja, ki je človek občuti pod domačo streho. Ena izmed takih družin je začetkom novembra potovala po Arizoni in ker je nepričakovano pritisnil hud mraz, je bilo njih trpljenje še večje. Med potjo je mati povila svoje deveto dete

in v tako kritičnem položaju so družino našli usmiljeni ljudje, ki so jih spravili pod streho, mater pa prepeljali v bolnišnico. Več družin se je materi ponudilo, da bi vzele dete za svoje, pa mati je vse ponudbe odklonila. Brez rok je že od rojstva in z nogami napravi skoro vse, kar drugi, normalno razviti ljudje delajo z rokami. Rekla je, da tudi šivanko utakne, šiva, pere, lika in ves čas skrbi za vse svoje otroke, katerih je sedaj ravno devet. To je vse njeno bogastvo. Ta mati je res vredna občudovanja. Kadar bomo me druge začele kaj godrnjati čez delo, pa se spomnimo na to pogumno mater, ki je poleg velike revščine še telesno tako poskodovana, da ji manjkata dva tako važna uda.

KAKO NAJ SE VARUJEMO PRED DOBIČKARJI

MRS. ROOSEVELT, ki se v resnici zanima za vse, je ženske opozorila glede tržnih cen živeža in drugih potrebščin. Ženske smo največji kupec za oboje, zato pa moramo paziti, da ne bodo cene preveč poskočile z izgovorom, da je vojna kriva. Večina produktov bi se moralo prodajati po taki ceni, kakor pred vojno.

Poučiti se moramo o cenah, ki so opravičene in ki so bile umetno povišane. Potom radija in časopisov zasledimo cene na debelo in jih primerjamo s cenami na drobno, katere plačamo posamezne gospodinje. Mrs. Roosevelt nas poziva, da bojkotiramo vsak predmet, katerega cena bi šla višje kot je pošteno in pravično določeno. Gospodinje po deželi naj pošljejo svoje pritožbe do County Agent-a, mestne gospodinje pa naj se obrnejo na Bureau of Farms and Markets.

Italijanski diktator misli, da bi bilo treba Mrs. Roosevelt postaviti v embargo, me smo pa prepričane, da bi Amerika rabila več takih žen, kot je Mrs. Roosevelt ne pa takih, kot je Mussolinijeva Rahela, ki si ne upa odpreti ust.

KAKO BO LETA 1959

TEKOM bodočih desetih let bo znanost prinesla velike in dobre spremembe. Vsak bo lahko v žepu nosil radio in se pogovarjal s prijatelji na drugem koncu sveta. Tega se bomo gotovo veselili vsi tisti, ki poznamo staro in novo domovino in nas vežejo tesne prijateljske vezi preko morja.

Domovi bodo zgrajeni okrog električnega središča. Gospodinja bo lahko v gugalniku vodila električno služkinjo, ki bo mesto nje opravila večino hišnih del, s katerimi se današnja gospodinja ukvarja.

Moderne hiše bodo zgrajene iz steklenih blokov, ki bodo poceni in vsled svoje trpežnosti skoro za večno. Skozi steklene stene bo prihajala tudi svetloba, katero današnje stene zapirajo.

Znanost bo pa tudi zatrla več vrst boleznih. Pravijo, da bo pljučnica, ki danes toliko ljudi pobere, tako izginila, kakor so izginile koze in druge nevarne bolezni. Upajo pa tudi, da čez deset let ne bo bolezen rak več taka uganka za zdravnike, kakor je danes.

K vsem tem spremembam dodajmo še eno željo, da bi v desetih letih prišlo na svetu do takih sprememb, ki bi vsako vojsko onemogočile.

USTANOVITEV AMERIŠKEGA RDEČEGA KRIŽA

SKUPINA žen, ki so bile vedno pripravljene pomagati ljudem v sili in nesreči je začela misliti, če bi ne bilo umestno, da bi ta krožek imenoval Ameriški Rdeči Križ. Leta 1881 je ta krožek štel le 50 članic in njih voditeljica je bila Klara Barton. Danes je to velika institucija, katere blagi namen ustanoviteljic vrši po celem svetu.

Izmed ustanoviteljic je še živa Mrs. Peter Voorhees DeGraw, ki je stara 90 let pa bi še rada pomagala pri tem plemenitem delu.

SKLADATELJICA ORJENTALSKE GODBE

CECILIJA COWLES je kot otrok živela v Californiji ter je imela večkrat priliko poslušati orjentalške melodije. Poseben čar te godbe je marsikdaj izvalil to dekletce, da je sledilo pogrebom, kadar so nesli kakega Kitajca k večnemu počitku. To zanimanje pa je ni nikdar minulo in danes bi šla za eno samo pesem okrog sveta. Prepotovala je daljne kraje ter se je delj časa mudila v Sveti deželi. Po kavarnah je sedela in poslušala razne melodije in govorico ljudi. Šla je na pašnike med pastirje, da je slišala klic čredam in govorico po kmetih. Vse to ji je dalo bogato podlago, na kateri je pozneje snovala svoje priljubljene popevke, ki ji danes prinašajo lepe dohodke.

URADNO NAZNANILO

Po pravilih se meseca decembra vršijo letne seje podružnic, na katerih se volijo odbornice za prihodnje leto.

Ni mi treba ponovno poudarjati, da je dober in aktiven odbor največji blagoslov vsake podružnice. Če imate tak odbor, obdržite ga na vsak način. Kjer je pa prememba potrebna, se naj ta izvrši ne glede na prijateljstvo ali zamero, ker razmah in življenje podružnice bi moral vsaki dobri članici biti prvi pri srcu.

Na glavnih sejah naj bi se tudi razpravljalo o načrtih za bodočnost. Odobrilo naj bi se mogoče prireditve v prihodnjem letu ter določilo, kje in kako se bo podružnica udeleževala v javnem življenju svoje nasebine. Tako se bo še pred začetkom ustvarila reklama in mnogo lažje bo izvesti načrte, ki so bili na letni seji od vsega članstva odobreni, kot pa take reči reševati pozneje, ko se navadnih sej ne udeleži vse članstvo.

Kakor je iz resolucije, ki je na drugem mestu v Zarji priobčena, razvidno, je glavni odbor, po dobrem premisleku in v trdni veri za korist Zveze, odredil tri spremembe v poslovanju mladinskega oddelka. Prepričana sem, da se bo vse članstvo s temi spremembami strinjalo, ki so:

- 1.—V mladinski oddetek se sprejema dekleta od 4 do 14 let starosti.
- 2.—Mesečni asesment za mladinske članice znaša le 10c.
- 3.—Kampanja je podaljšana do konca leta.

Ker so sedaj odpravljene vse zapreke, o katerih so članice in podružnice poročale, da je bilo nemogoče kampanjo uspešno voditi, trdno pričakujem, da se bo ta mesec vpisalo najmanj 500 mladinskih članic. Saj so sedaj odstranjene vse ovire; starost prospektivnih članic je prava; ases-

ment najnižji kar si ga misliti morete. Treba bo pokazati, da smo dosledne, da ne iščemo izgovorov, ampak da gremo na delo, kadar so pogoji pravi.

Ker vemo, da dejanja bolj vabijo kot najlepše besede, zato apeliram na moje koleginje, gl. odbornice, da se v tej kampanji potrudijo. Od gl. odbornic članstvo pričakuje, da prednjačijo vsaki dobri Zvezini stvari in ker je mladinski oddetek, po mnenju delegacije na—in po konvenciji—bila najboljša ideja zadnje konvencije, zato moramo dejansko dokazati, da verujemo v svoje besede in zaključke in se potruditi, da postavimo mladinsko kampanjo na častno mesto. Pričakovala bom torej od vsake gl. odbornice, če ne več, vsaj eno novo članico—nekatero so svojo dolžnost že storile—kakor tudi od delegatinj, ki so mladinski oddetek odobrile, da pridobijo najmanj vsaka eno mladinsko članico. Da ne bodo hotele naše marljive odbornice podružnic in članice zaostajati, sem prav gotova, saj nas niso te pridne delavke še nikdar razočarale in nas prav gotovo tudi sedaj ne bodo.—Torej, vse pojdemo na delo in ponovno dokažimo, da je v skupnem delu vedno moč napredka!

Da bo več zanimanja, so nekatere gl. odbornice obljubile prispevati nagrade pridnim delavkam mladinske kampanje. Te nagrade bodo podeljene poleg onih, ki so že sedaj v veljavi. Torej:

Gl. tajnica bo poklonila nagrado tisti pridni podružnici, ki bo ob zaključku kampanje izkazovala največjo število mladinskih članic.

Gl. blagajničarka bo obdarovala najpridnejšo odbornico podružnice.

Predsednica nadzornega odbora bo podarila lep spominček tisti članici, ki se bo v tej kampanji najbolj odlikovala.

Urednica Zarje pravi, da bo od

nje dobila darilo najaktivnejša odbor-
nica "Odseka za mladino in razvedri-
lo," jaz bom pa obdarovala ono glavno
odbornico, ki bo glavni odbor v kam-
panji najbolj častno zastopala, to je, ki
bo pridobila največ mladinskih članic.
Razume pa se, čim večje bo število no-
vih članic, lepše bodo nagrade. Potru-
dite se!

Vsem podružnicam želim kar naj-
več uspeha na glavnem zborovanju,
pozdravljam odbornice in članstvo,
onim pa, ki so, ali ki še bodo to leto s
svojim delom Zvezi koristile, izrekam
prisrčno zahvalo.

Marie Prisland,
predsednica Zveze.

IZ GLAVNEGA URADA

Tem potom prosim vse tajnice, da pošljete
vse potrebne listine kadar sporočate smrtni slu-

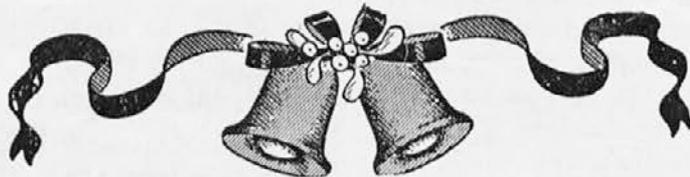
čaj. Če to obenem storite, potem lahko takoj
nakažem izplačilo dedičem pokojne, kajti hitro
in točno izplačilo je ena najboljših reklam za
našo Zvezo. Enako hitro tudi vrnite "release,"
podpisan po dedičih.

Nadalje vas prosim, da v mesečnem poro-
čilu poročate imena novih članic in priložite za
nje denar in sprejemne pole, da bo potem prav-
ilno poročano v Zarji ime nove članice in ime
dotične, ki jo je priporočala.

Pravila odobrena na zadnji konvenciji bo-
do v kratkem razposlana na tajnice podružnic.
Tajnice ste pa prošene, da iste gotovo vzamete
na glavno sejo in jih že takrat po večini razda-
jete med članstvo, da jih ne bo treba po več me-
secev nositi na seje. Da niso pravila preje go-
tova je vzrok le ta, da smo morale poslati vse
spremembe na zavarovalniški department v
Springfield, Ill., kar vse vzame precej časa. To
liko v blagohotno naznanilo.

Želeč vsem odbornicam in članicam vesele
in blagoslovljene božične praznike!

JOSEPHINE ERJAVEC,
glavna tajnica.

V PRIJAZNO NAZNANILO IN POJASNILO

V DECEMBRU imajo prav vse naše podru-
žnice svoje glavne seje. Skoraj bi rekli,
da vsaka članica, ki količkaj ve o pome-
nu mesečne seje, tudi dobro ve, da je njena na-
vzočnost absolutno potrebna na najbolj važni
seji v letu. V vsakem dopisu boste brale nazna-
nila o decembrski seji ter prijazna vabila za vaš
poset. Vzeli smo si pravico omejiti podrobnosti
v teh vabilih, ker če bi bili prav vse priobčili,
kar so nam spoštovane odbornice poslale, potem
bi ne bilo dovolj vseh 40 strani glasila. Toda
glavno smo objavili in ves čas imeli v mislih, da
bomo tudi od strani uredništva apelirali na član-
stvo, da se zaveda svojih dolžnosti glede poseta
glavne letne seje.

Vsaka članica dobro ve na kateri dan zbo-
ruje podružnica kamor spada, kakor tudi ob ka-
terem času in kje. Torej več kot to vam ne mo-
remo povedati, pa naj bo zapisano na kratko
ali dolgo. Vsaka seja je važna, ker se vsepo-
vsod ukrepa najbolj važne zadeve tikajoče se
poslovanja in napredka podružnice ter voli od-
bor za leto 1940. Glavna predsednica vam v

tej izdaji jasno priporoča, kako se naj izbirajo
nove odbornice. Ravnajte se po nasvetih, ki so
v korist nas vseh. Uredništvo ima tudi precej
ozko stiko z odbornicami podružnic in med le-
tom se večkrat pojavijo neljube zadeve, ki bi se
kaj lahko popolnom preprečile, če bi bil spora-
zum med odborom. Katera odbornica nikakor
noče biti prijazna napram so-odbornici potem
je čas, da se sama odpove svojemu uradu, ker
ni drugega izhoda kadar postane svojeglavna
in sploh noče sodelovati, pač pa nasprotovati
idejam, ki bi doprinesle med članstvom več ak-
tivnosti in boljši sporazum. Utemeljeno dej-
stvo je to: kjer pridejo vedno ene in iste na sejo
in med njimi morebiti par članic, ki imajo glav-
no besedo, potem ostane vse "po starem." Pri
podružnicah, kjer obišejo članice glavno sejo v
lepem številu, se pa odobri marsikateri temelj k
uspehu za bodoče leto. Potem ni treba mesec
za mesecem opominjati, to je sklep letne seje
itd., ker po večini članic si dobro zapomni vse
skozi leto kaj je bilo sklenjeno, saj so naše žen-
ske zelo razumne in si znajo tudi dobre stvari

zapomniti. Katera ima v srcu kakšno toplo željo v prid članstva ali podružnice, kar na dan ž njo in članice bodo gotovo upoštevale, če ne v celoti pa vsaj deloma kar tudi koristi. Obratno pa če molčite takrat, ko je čas se oglašiti in poseji še le prigovarjati tako bi moralo biti in tako ni prav, to se pravi, nagajati in podirati še tisto dobro, ki bi morebiti obrodilo dober sad. Vsaka članica ima enako veljavo na seji; oglašite se kadar se vam zdi prav; škodljivo pa je se prepirati ali pa rabiti pikre opazke pri svojih argumentih. Saj se lahko pove brez razžaljenja in nobena ne sme za zlo vzeti, ako se druga članica ne strinja ž njo. Imejmo vidik, da tudi druge nekaj znajo in dajmo tudi drugim prav. Tolerantnost je zlata vredna navada pa bodisi doma, pri društvih in posebno pa pri sejah, kjer se razmotriva v prid celote.

Na glavni seji, ko boste razmotrivate razne točke k zboljšanju poslovanje je še ena važna točka, kateri bi morale podružnice posvetiti pozornost in to je način izplačevanja društvenih izdatkov. V preteklem letu je bilo več slučajev, pri katerih bi se bil preprečil ves sum in prepir, če bi imeli pri vseh večjih podružnicah "čekovni sistem." Na vsaki banki, kjer imate hranilno vlogo ali pa če jo še dosedaj sploh nimate, lahko začnete čekovno vlogo s tistim kolikor imate na rokah. Če bi vpeljali čekovni sistem, ki se tem potóm nakazala vsa izplačila s čeki in tudi na glavni urad, dočim morajo sedaj tajnice hoditi posebej na banke ali drugod, da jim napravijo nakaznico. Tista majhna svota, ki vam računajo na banki za to postrežbo, je skoraj nič s primerom udobnosti. Torej priporočamo vsem podružnicam, kjer imate sto članic ali več, da imate čekovno vlogo na banki, saj obresti so tako nizke sedaj, da skoraj ni iste za upoštevati pri sto dolarjih vloge. Pomnite to, da vam priporočamo iz skušenj in je zadeva nujnega pomena za vsako podružnico. Tajnici in blagajničarki se pa vendar dobro zdi, da lahko napravita ček direktno od podružnice pri vsakem izplačilu.

Končno in zelo pomenljivo za vse je pa nadaljšanje kampanje za mladinski oddelek in pa nova pravila glede letnice za pristop in mesečnine. Noben izgovor ne bo držal: zakaj ne vpi-

šete svoje hčerke, ker vsa ugodnost je v vašo lastno korist. V decembru obhajamo 13 letnico obstoja naše priljubljene organizacije. Kaj če bi si vsaka podružnica vzela za svojo najlepšo dolžnost v tem 13. letu pridobiti, če ne več, pa vsaj 13 novih članic v mladinski oddelek. Naj bi to bilo vaše božično darilo organizaciji in s tem bi napravile najlepši božični dar naši spoštovani ustanoviteljici in voditeljici gospej Marie Prisland. To bi bilo vsestransko veselje in v korist vsaki posamezni članici SZZ!

Frances Ponikvar:

VSAKA OBLJUBA JE VAŽNA!

VSAK izmed nas ima svoje slabosti in svoje napake, toda vsak pa ima tudi čednosti in značaj, čeprav se ne pokaže navidezno, da bi tudi drugi občutili tudi lepo stran vsakega posameznika. Vsaka slabost kakor čednost je posledica samovzgoje. Kakor se človek navadi pri tem tudi ostane.

Imaš znanko, morda prav prijazno in vljudno ženo, ima pa napako, da ob vsaki priliki obljubljuje te ali one vrste usluge, tebi pa je že znano iz skušnje, da od nje ne moreš veliko pričakovati, ker rada pozabi na svoje obljube in zato jo v tem oziru nimaš ravno v čisljih. Oseba, ki ne drži danih obljub izgubi zaupanje, nasprotno pa vsak pošten človek spoštuje osebo, ki gleda na to, da vsikdar izpolni dane obljube, drugače rečeno: da je mož beseda!

Kakor se pričakuje že od navadnega človeka resnicoljubnost, tako in še v večji meri bi to moralo biti pri državnih, oziroma predstavnikih, ki imajo v rokah vodstvo narodov.

Po svetovni vojni so se vršile v Evropi razne mirovne konference, na drugi strani so se pa iste države zopet hitele oboroževati. Podpisovali so pogodbe in pakte nikdar več napadati drug drugega, toda brez pomena; kršili so ob prvi priliki. Posledica takega ravnanja so očitne. Države se rušijo, med narodi vlada splošna zmeda, in vsled tega ljudstvo neizmerno trpi. Pregovor pravi, da laž ima kratke noge, zato pa po navadi krivica in prevare odpadejo same od sebe, ker samo resnica in pravica je trdna podlaga za vse. V tem je zgodovina najboljša učiteljica.

Ko govorimo o vladarjih narodov takrat seveda mislimo vsako stvar v večjem obsegu, toda za vsakega posameznika je njegov dom, njegova družba, bodisi velika ali majhna, njegovi prijatelji in društva pri vsaki organizaciji kamor spada, tista važna sila, kjer lahko pokaže plemenitost svojega značaja. Vsaka še tako malenkostna obljuba bi morala biti za vsakega, ki jo napravi važna, da isto izpolni, ker po tem nas sodijo drugi in če ne takoj pač pa sčasom bili gotovo plačani.

NOCJ JE KOT SODNJI DAN

Nocj je kot na sodnji dan,
Iz sladkih jasli raste roka
preganjanega bletlehemskega otroka
in raste, sega med ljudi
in jih deli
na desno in na levo stran.

Nocj je kot na sodnji dan.
Na levo, ki ste delali krivico!
Ne boste čuli mojih angelov
in ne okusili miru!
Vaš greh je črv,
vi ste Herod,
nečistni rod—zame odmr!

Le eno sem zapoved dal:
ljubite!
Vsi, ki zavoljo nje trpite,
stopite k meni,
moji ste!
Samo za vas je ta večer,
za vas je mir,
za vas sem Jaz.

Št. 1, Sheboygan, Wis.—Opominjam vse naše članice, da bo dne 5. decembra naša glavna seja in naša pravila se glasijo, da vsaka odsotna članica plača 25 centov v ročno blagajno. Le bolezen je važen vzrok za odsotnost. Torej pridite prav vse, saj seja bo zelo zanimiva in po seji bo pa obilo smeha in tudi prigrizek bo serviran, pa še nekaj posebnega, to naj bo pa presečenec za vas. Vsaka naj prinese en majhen prezent za 10 centov vrednosti. Darila se bodo menjala in razdelila med vas. Bo res lušno!

Dne 13. novembra smo si šle na pobudo ge. Prislana ogledat sodnijske prostore, kjer smo videle, kako so sobe urejene in kje sedijo porotniki ter druge zanimivosti. Hvala lepa, ga. Prislana, za aranžiranje tega izleta.

Naše mlade članice so ustanovile pevski klub, oziroma "Glee klub," ki bo gotovo v ponos podružnici. Želimo, da bi imele najlepši uspeh!

Vesel božič želim vsem sosestram SZZ!

Antonia Retell, predsednica.

Št. 2, Chicago, Ill.—Dne 8. novembra smo imele domačo zabavo pri sestri Tomažin in je bil prav uspešen izid. Lepa hvala vsem tistim, ki ste kaj darovali v ta namen.

Sestre, ne pozabite na našo prihodnjo seja, ker bo v vseh ozirih zelo važna in volil se bo tudi odbor za leto 1940. Vrši se dne 7. decembra, to je prvi četrtek v mesecu ob osmih zvečer v cerkveni dvorani. Naj si vsaka vzame za njeno dolžnost biti pričujoča na tej nad vse važni seji.

Vesele božične praznike in zdravo novo leto!

Lillian Kozek, tajnica.

Št. 3, Pueblo, Colo.—Drage sestre: Veseli me, da je med nami lepa zastopnost in ljubezen do napredka naše podružnice. Ko sem priporočila, da priredile kino zabavo v korist naše ročne blagajne, ste se takoj zavzele in delale, ter šle z dobro voljo naprej do lepega uspeha. Prinesle ste toliko lepih daril, da jih bomo imele še za prihodnjič. Dokazale ste, da ste vestne gospodinje in skrbne matere, da kjer se skupno zavzamemo, potem je tudi vselej lep napredek na društvenem polju. V imenu vseh odbornic se vam vsem skupaj prav lepo zahvaljujem za vaš trud in radodarnost.

Prosim vas, da si vzamemo za svojo skrb tudi napredek v članstvu. Novo leto, nova sreča. Moramo kar začeti in bo res šlo naprej. Mnogo jih je še, ki niso v naših vrstah in ako bi jih opomnile in jim razložile lep pomen naše Zveze, bi gotovo se pridružile.

Lepo je za nas Slovenke in Hrvatice, da imamo svojo lepo organizacijo, SZZ. Dobro se spominjam, kako je pred 13 leti bodrila naše ženstvo k združenju naša agilna glavna predsednica ga. Prislana. Vesela sem bila novice, ker sem dobro umela, da bo to za splošno korist našega naroda ter čutila, da je potrebno imeti svojo organizacijo. In naše vrle žene in de-

Vesel božič, ga. Prislana!

Vsi dobro vemo, da bo iz vašega srca kar kipel hrepenenje, da bi lahko vsakemu posebej, ki se trudi za organizacijo, segli v roke ter mu želeli nad vse vesele praznike. Vaše prisrčnosti se vsi zavedamo ter vam tem potom v duhu segamo v roke ter vam želimo, da bi se veselili ob enakih praznikih še na mnogo let! Te iskrene besede prihajajo do vas od vseh nas, draga gospa Prislana!

kleta so pokazale po vsej širni Ameriki, kjer so naseljeni naši rojaki, da res imamo dobro željo se združiti kot rojakinje, katere želimo našemu narodu najlepši razvoj in medsebojno blagostanje. Moja srčna želja je, da bi bile vse žene in dekleta, katerim je dovoljen vstop v naših vrstah. Nikar se ne izgovarjajte, da je še čas, ker noben človek na svetu ne ve svojo usodo. Dokler si zdrava in mlada, si sposobna za kamor te je volja. Ko te to zapusti, je bolj težko se kam uriniti.

Drage sestre, rada bi vas opomnila, da bi se gotovo udeležile glavne seje. Vreme imamo precej prijazno in tudi razmere v splošnem so se izboljšale. Bog daj, da bi bilo čedalje boljše.

Vesele božične praznike v nadi, da bi bilo naše darilo Zvezi nov "baby" oddelek! Pozdravljene!

Margaret Kozjan, predsednica.

V Coloradi imamo prav lepo in toplo jesen, da ne pomnimo kmalu take legega vremena. Pravijo, da bomo morali imeti pri nas drugo Californijo. Ko bi bilo vsaj to res!

Na seji 1. novembra smo se prav dobro imele. Prav šika se tistim, ki niso prišle; imele smo pecivo prav iz Walzenburga. Naše vdove so imele večino in so si nekaj šepetale, da bo drugo leto prestopno leto in da se mora nekaj napraviti za nje. Torej le na noge, dekleta, dne 7. januarja bomo imele "Leap year dance." Upam, da boste prav vse vdove navzoče. Prav za prav bomo praznovali 13-letnico podružnice. Dne 19. decembra bo ravno 13 let, odkar se je ustanovila podružnica št. 3. Nismo pa mogle dobiti dvorane za prej kot 7. januarja. Več se pomnimo na seji 6. decembra, ki bo naša glavna seja. Ker bo ravno Miklavžev večer, bi mogoče bilo za pričakovati kaj dobiti. Če drugega ne, pa šibo, saj se spominjate na parklje in angeljčke in pa sv. Miklavža v starem kraju! Pa še nekaj drugega bo ta večer, toda ne smem povedati; morate se priti osebno prepričati, kaj bo.

Bog vam daj vsem skupaj vesele božične praznike ter srečno novo leto. Tebi, Urna Urška, če si še kje na svetu, pa še poseben pozdrav v upanju, da se gotovo zopet oglasiš prihodnje leto, če si še živa med nami! Pozdravljene!

Frances Raspet, tajnica.

Št. 5, Indianapolis, Ind.—Tem potom se želim najiskrenejše zahvaliti vsem članicam, ki so darovale predpasnike za kart pardi kakor tudi tistim, ki so pomagale in drugim, ki so se udeležile, da je bil lep uspeh.

Zopet je prišel tisti čas, ko se vršijo glavne seje. Prosim vas, da se vse udeležite in posebno vabim tiste, ki niso bile na seji že več kot leto. Izvolite si odbor, ki bo vsem všeč. Prosim tudi vse tiste, ki ste zaostale na mesečnici, da poravnate, da bo tajnica uredila poslovne knjige v lepem redu.

V zakonski stan so stopile tri naše članice: sestri Mary in Valeria Mervar in Anna Tranar. Želimo jim vse najboljše v novem stanu!

Vesele božične praznike voščim vsem sosestram SZZ! Pozdravljene!

M. Kronoshek, predsednica.

Št. 6, Barberton, O.—Prav gotovo se udeležite glavne seje ter plačajte svoj dolg, da bodo tajniške knjige v redu ter izvolite nov odbor in podaste priporočila v dobrobit podružnice. Pomnite, da čas za vse to je na seji 3. decembra. Naša blagajničarka bo eni izmed navzočih članic, katere ime bo klicano, poklonila svoto za štiri mesece asesmentu.

Vljudno ste prošene, da sežete po vstopnicah za našo predstavo dne 14. januarja, ko se bodo kazale premikajoče slike SZZ, vzete ob priliki izleta v staro domovino. Vstopnina bo samo 25 centov in oddanih bo tudi več lepih nagrad. Sodelujte z nami za uspeh!

Vsem nam je zelo žal, da se je seli-

la iz naše naselbine naša agilna blagajničarka Fr. Zupec. Z soprogom sta odprla gostilno na 982 E. 207. cesti v Cleveland (Euclid), Ohio. Gospa Zupec je storila mnogo dobrega za našo podružnico kakor tudi G. Zupec, ki nas je neštetokrat peljal s svojo "lizo" po društvenih opravkih in večkrat tudi v Cleveland. Pomagal nam je pri vsaki prireditvi, posebno pri bari in tudi prej in potem skupaj znašal in odnašal. Enako smo ga tudi vedno videli pri vseh drugih priredbah, če ne za baro pa pred njo. Gospa Zupec je bila kot odbornica zelo vplivna in delavna. Pogrešana bosta oba skupaj, kakor tudi njuna požrtvovalnost. Naša podružnica je njima dolžna zahvalo za vse, kar sta dobrega storila. Hvaležne smo tudi hčerki Angeline (stopila je namreč v zakonski jarem in se preselila s soprogom v New Jersey), ker je večkrat nastopila pri igrah. Obilo sreče, Angie! Vama, g. in ga. Zupec pa želimo, da se Vama izpolni vse želje ter da se kmalu povrneta nazaj v Barbertonu z najboljšim uspehom. Ge. Zupec smo priredile malo odhodnico, Lovski klub pa je obema pripravil prijetno zabavo.

Hvala vsem glavnim odbornicam za pozdrave. Voščim vsem skupaj vesele praznike!

Frances Zagar, tajnica.

Št. 7, Forest City, Pa.—Zopet se nam bliža konec leta. Mesec gre kakor vihar drug za drugim. December je za društva najbolj važen mesec, prosim vas vse članice, da se udeležite letne seje 3. decembra ob dveh popoldnih pri naši tajnici Paulini Osolin. Na glavni seji se ukrepajo pomenljive zadeve za bodoče leto ter volitev odbora kar bi moralo vse zanimati za poset.

Prisrčno se zahvaljujem vsem tistim, ki so pomagale pri naši jesenski veselici takozvani "Balloon dance" in še posebno tistim, ki so darovale jestvine ter delale v kuhinji in za baro. Lepa hvala za poset podružnici št. 29 iz Brundale. Ob priliki vam povrnemo.

Na operacijo se je podala mlada sestra Veronica Sever. Njej in vsem bolnim želimo ljubelega zdravja.

Vesele božične praznike in srečno novo leto vsem skupaj!

Anna Kameen, predsednica.

Št. 9, Detroit, Mich.—Naša podružnica prav lepo napreduje, odkar je ustanovljen vežbalni krožek. Seje so bolj živahne, članice se bolj zanimajo in mlade so pa prav aktivne. Kar veselimo se, ko jih gledam, kako so zainteresirane v vsem delovanju. Dne 5. novembra smo imele sejo pri sestri Intihar, ki nas je po seji tudi dobro pogostila. Hvala gospa Intihar v imenu vseh navzočih. Izvoljen je bil tudi prvi odbor vežbalnega krožka, ki je sedež: predsednica Vivian Intihar, blagajničarka Mimi Kovach in zapisničarka Rosemunda Dodich. Ukrenile so tudi vse potrebno za veselico dne 22. novembra. Apelliram na vse sestre, da pomagamo dekletom po svoj najboljši moči, da bodo čim prej prišle do zaželjenega cilja. Vsak začetek je težak. Torej prav zdaj potrebujejo pomoč, dokler se ne postavijo dobro na noge. Pozdravljene!

Angela Stupar.

Št. 10, Cleveland (Collinwood), O.—Sklep zadnje seje je bil, da se vrši prihodnja, oziroma glavna seja, eno uro prej ko običajno, namreč ob sedmih zvečer. Asesment bom začela pobirat ob šestih.

Drage sesere, prosim vas, da pogledate v svojo plačilno knjižico in ako dolgujete na mesečnini, vsa prav prijazno prosim, da pridete plačati. Ve ne veste, kako je hudo zame koncem meseca, ko nimam zadosti denarja za odposlati. Mesec za mesecem imam skrbi, kaj naj naredim z tistimi, ki dolgujejo? Posebno težavno pa je sedaj koncem leta, ko je pošlo tudi od tistih, ki imajo plačano naprej. Veliko jih je še, ki dolgujejo po več mesecev, zato prav lepo prosim, da poravnate vsaj sedaj, koncem leta, da bom lahko zaključila račun. Prilike imate dovolj za plačati, namreč na seji, potem še 24. in 25. v Slovenskem domu in vsak dan pa na mojem domu. Ne zanašajte se, da bom prišla kolektat, ker sem preslabega zdravja. Ako boste vpoštevale to mojo prošnjo, vam bom iz srca hvaležna. Iskrena zahvala pa vsem tistim, ki redno plačujete in ene še za naprej.

Imam še eno iskreno prošnjo do vas, drage sestre. Vsem je znano, da imamo sedaj mladinski oddelek pri organizaciji. Naša podružnica je po številu druga največja pri Zvezi; torej ali bomo tudi v tem oziru pokazale svojo zavednost? V tej izdaji boste brale zanimivo poročilo iz glavnega urada glede letnice in mesečnine. Skoraj sem gotova, da boste prav vse odobravalne nove odredbe ter pokazale svoje odobravanje s tem, da boste prav zagotovo vpisale, če druge ne, vsaj svoje hčerke. Bodimo vse na delu za uspeh Zveze, ki je last nas vseh. In če se bomo častno odlikovale pri prvi kampanji, pomeni, da bomo vse deležne priznanja in pohvale.

Ne pozabite na glavno sejo, ki se bo vršila dne 14. decembra, kjer kritizirati po seji je neumestno in krivično. Vsaka dobro ve, da je dvorana dovolj prostorna za vse in bi ne smela manjkati niti ene, izvenzmične bolne. Na tej seji povejte svoje mnenje in delujte za dobrobit podružnice.

Na bolniški postelji se nahajajo sledeče članice: Frances Koci, Frances Trepal, Ljudmila Knafelc in Anna Zupančič. Vsem bolnim želimo v najkrajšem času ljubo zdravje!

Nad vse vesele božične praznike želimo prav vsem skupaj!

Frances Susel, tajnica.

Št. 12, Milwaukee, Wis.—Naša zabava, ki se je vršila 28. oktobra, je kljub slabi udeležbi precej dobro izpadla. V prvi vrsti najlepša zahvala vsem članicam, ki so se udeležile in darovale jestvine kakor tudi pijačo, da je bilo vsega dovolj. Dalje prisrčna hvala št. 1 iz Sheboygan, ki so nas veselo presenetile. Bilo jih je pol ducata, med njimi tudi naša glavna predsednica ga. Marie Prislund. Lepa hvala za poset, ob priliki bomo vrnile.

Enako lepa hvala tudi drugim ostalim gostom in prijateljem, ki so nas posetili na ta večer. Končno lepa hvala tudi našim delavnim članicam in odboru, ki so se trudile in žrtvovale z delom in darovi ter v lepi složnosti

bile na mestu. Torej vsem skupaj in vsaki posebej prisrčna hvala.

Prav vesel božič želim vsem skupaj!
Louise Stariha, predsednica.

Tako lepa udeležba kot je bila na novembrski seji že ni bila dolgo časa. Hvala sestri in prosim, da pridete v polnem številu na glavno sejo dne 4. decembra, točno ob sedmih zvečer.

Najlepša hvala vsem sestram, ki ste darovale potice in meso za našo prireditvev kakor tudi za vse druge dobrote. V veseljem odboru so bile Cila Novak, E. Loncarich in Antonia Trkay in njim smo dolžne še posebno zahvalo kakor tudi vsem, ki ste pomagale. Hvala lepa Berthi Novak, ki je poklonila podružnici lepo darilo.

Po decembrski seji bomo imele domačo zabavo, torej pridite prav vse! Odsotne članice bodo plačale kazen.

Prosim vas sestre, da obiskujete naše bolne sestre.

Vesele božične praznike vam želim,

Mary Shimentz, tajnica.

Št. 13, San Francisco, Cal.—Cenjene sestre! Najlepše vas prosim, da se udeležite seje 7. decembra, ker glavna seja je zelo pomenljiva za sleherni članico in prosim tudi, da poravnate zaostali asesment. Prosim vas, da boste bolj naklonjene novo-izvoljeni tajnici in ob času plačevale vsak mesec, ker nobena ne bo hotela po hišah kolektat, kakor sem jaz in še plačevati za vožnjo po cestni železnici. Na novembrski seji je bilo sklenjeno, da se članicam, ki se ne udeležijo decembrske seje naloži kazen. Oprostilo se bo le tistim, ki stanujejo na deželi ali iz mesta. Vse boste prejele dopisnice in upam, da boste upoštevale opomin, da ne bo moje delo zastoj.

Globoko me je potrla vest, da je preminula moja nekdanja osebna prijateljica ga. Mary Anzenc. Žal mi je, ker ni bilo časa, da bi jo obiskala, ko sva se obe nahajali to poletje v Minesoti. Obljubila sem ji, da jo obiščem prihodnje leto v Chicagu, ali Bog je drugače obrnil. Draga Mary, spavaj v miru božjem. Družini pa izrekamo globoko sožalje kakor tudi dvema sestram v Evelethu, Minn.

Vesele božične praznike želim vsem!

A. Markovich, tajnica.

Št. 14, Cleveland (Nottingham), O.—"Prav lepo je bilo!" Tako mi članice povedo ob srečanju. Hvala sestri! Proslava dvanaestletnice naše podružnice je prav lepo uspela. Prav lepo se zahvaljujem vsem, ki ste se udeležile v lepem številu in pokazale, da vam je organizacija res pri srcu. To je vse hvale vredno, ko me ženske pokažemo, da se zanimamo za napredek in dobrobit nas vseh. Vsaka prireditvev pomeni mnogo dela pa nič za to, samo da se zadovolji občinstvo. Odbornice rade delajo, ko čutijo, da se članstvo tega zaveda.

V imenu vseh članic se lepo zahvalim ge. Frances Globokar in sinčku, ki igra izborni na harmoniko, za ves trud, ki sta ga imela pri podučevanju narodnih plesov, katere so tako lepo proizvajale članice našega novo ustanovljenega mladinskega razreda. Ista hvala ge. Mary Gerl, ki je preskrbela pevce in pevke. Res, ponosne smo, da

imamo pri naši podružnici tako odlične članice in da se vselej rade odzovejo. Hvala vsem, ki so nastopili v petju in plesalkam. Ne vem za vsa imena, zato prosim, da mi oprostite. Hvaležne smo naši urednici Albini Novak, kajti ona je vedno na razpolago za vsako potrebo. Nič ne vprašamo, ali ima čas ali ne in tudi ona nikdar ne odkloni biti na uslugo, temveč radevolje pomaga in pride k nam, čeprav je naša naselbina precej oddaljena od njenega stanovanja. Hvala lepa za lepe nasvete in za pomoč pri programu, sestra Novak!

Spomin umrlih članicam je bil nad vse gniljiv prizor, ki je privabil vsakomur solze v oči. Prav lepa hvala šport direktorici ge. Frances Kurre za vso naklonjenost in pomoč. Torej lepa slavnost je zdaj že zgodovina in vsi, ki ste pomagali k uspehu, boste tudi za vselej v lepem spominu. Živeli!

Lepa hvala Alice Dezman, ki je poročala o proslavi v lokalnem listu.

Ta slika je bila vzeta na dan proslave dvanajstletnice obstoja št. 14.

V prvi vrsti sedita: Frances Medved in Frances Rupert.

Stojita: Frances Globokar in Albina Novak.

Slika mladinskega krožka je pa priobčena med angleškim berilom v tej izdaji (Stran 426).

Drage sestre! Vabim vas v lepem številu na prihodnjo sejo dne 5. decembra, pričetek točno ob sedmi uri. Asement bom pa začela pobirat že ob šestih zvečer. Seja bo važna v vseh ozirih, voliti je treba odbor za leto 1940; preurediti in priporočati je treba vse, kar bi nam koristilo pri poslovanju v bodočem letu. Ni res, da je vseeno, ako pridete ali ne, vaša beseda je ravno toliko vredna kakor katere druge članice, zato ni prav, ako ste odsotna. Med letom se večkrat sliši, da to ali drugo bi moralo biti drugače, torej sedaj je čas, da se preuredi, kar zahtevate in kar se vam zdi boljše za napredek podružnice. Torej upam, da se vidimo na prihodnji seji in da bo dvorana napolnjena vsaj enkrat v letu!

Frances Medved, tajnica.

Št. 15, Cleveland (Newburgh), O.— Jesenski dnevi so navadno dolgočasni za vsakogar in na zimo pa pridejo dolgi večeri. Ob teh časih se človek najbolj kratkočasi z dobrim čtivom in k temu posebno pomagajo dnevni časopisi, v katerih beremo, kaj se godi okoli nas in po svetu. Ravno tako me zanima čitati Zarjo, po kateri mi je med časom kar dolg čas, čeprav izide ob pravem času. Jaz bi najrajši dobila Zarjo vsak teden. Na zadnji konvenciji so dovolile, da se poveča, toda meni se zdi še vedno premajhna. Ker pravijo, da je urednica Ribničanka, zato bi najrajši videla, da bi malo strani razrinila kakor je splošno mnenje, da so ti ljudje tako močni, da lahko vse razrinejo, kar je premajhno.

Kar pa pogrešamo zadnje mesece, je našo Urno Nežiko, ki nas je znala kratkočasiti. Ali se je tako zaljubila v tistega policmana, da je na nas popolnoma pozabila, a! kaj?

V imenu vseh bralk bi rada izrekla najlepšo zahvalo vsem, ki so dopisovale zanimive spomine z izleta v stari domovini lansko leto. Ko sem brala lepe opise od raznih prekrasnih krajev, sem našla tolažbo samo v mislih, da prihodnjic se pridruživim. Dal Bog zdravje! Zanimivi so tudi lepi dopisi v listu Ameriška Domovine, katere pošilja naša spoštovana glavna tajnica ga. Josephine Erjavec. Bila je res sreča nad srečo videti toliko zanimivega po vsej Evropi.

Veseli me, da pri naši podružnici tako izvrstno napredujemo. Tajnica, gospa Mary Hrovat se vrlo trudi za korist članic in podružnice. Njen uspeh se pozna vsepovsod in še posebej pri ročni blagajni. Tako je polna, da ne gre več notri, zato so začele kar nazaj dajati dolarje članicam. Tako sem brala predzadnji mesec v Zarji. Takoj sem si mislila, da se bo izplačalo iti na sejo, če prej ne pa na glavno sejo v decembru, do takrat se zna nabrati cel petak in če ga dobim, bo prav prišel za krizmus. In tako si lahko tudi druge mislite, pa bomo enkrat vse prišle na sejo in to bo veliko veselje za odbornice.

Vesele božične praznike in zadovoljno ter srečno novo leto, vam želim s pozdravom,

Rose Mirtel.

Novembrska seja je bila prav živahna. Razmotrivale smo v prid podružnice ter kaj bi začele, da bi še boljše napredovale, posebno pa, da bi zainteresirale mladino za svoj oddelek. Sicer pa nismo prišle do zaključka, ker ni bila udeležba popolna. Že v drugič je bilo klicano ime Anne Flak, ki bi bila dobila lepo nagrado, če bi bila na seji; torej je ostalo v blagajni. V oktobru je dobila Helen Mirtel svoto tri dolarje, ker je prišla na sejo in je podarila en dolar v blagajno. Lepa hvala, Helen!

Dne 11. novembra smo obhajale 12-letnico obstoja podružnice. Priredile smo plesno veselico, ki je dobro uspela. Mladine je bilo lepo število na plesu, le škoda, da niste prišli tudi starejši, potem bi bil še lepši gmotni uspeh. Naš namen je bil polovico prebitka pokloniti za zvonove v novi cerkvi in polovico za ročno blagajno.

Prosim vas, drage sestre, da bi bile

tudi pri podružnici tako aktivne kot v drugih ozirih in bomo imele vselej lep iztek.

Prihodnja seja v decembru je zadnja v tem letu. Pridite, da si izvolite odbor in podate dobre ideje v korist podružnice. Ena bo zopet dobila dva dolarja, toda dotična mora biti na seji. Torej pridite prav vse.

Bolna je Josephine Gras na 8818 Union Avenue. Obiščite bolne sestre, ki bodo zelo hvaležne. Bolna je bila Angela Globokar. Želimo, da bi vse bolne kmalu ozdravele, ker večje sreče ni na svetu kot dobro zdravje.

Naši kegljaški timi prav dobro napredujejo. Vaje imajo vsak ponedeljek večer in lahko pridete pogledat, da vidite, kako jih znajo podirati. Naš koncilman Michael Lučak jih pride večkrat pogledat in zadnjič jim je prinesel kendi in pop. Hvala lepa. Pa še pridite, g. Lučak.

Prav lepa hvala glavnim odbornicam za tako lepo voščilo in želje za dobro zdravje. Prav lepa hvala vsem sestram in urednici za vso prijaznost. Želim vsem skupaj vesele božične praznike ter zdruvo novo leto!

Mary Hrovat, tajnica.

Št. 17, West Allis, Wis.—Decembar! Gotovo je vsaki članici znano, kaj pomeni ta mesec pri vseh podružnicah SZZ! Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da tista članica, ki ne pride na glavno sejo, plača kazen v blagajno. Dalje priredimo v decembru tudi veselico za vse hčere do 12. leta in povabimo tudi Santa Claus, ki je obljubil, da pride in bo prinesel vsaki pridni deklici lepo darilo. Na to veselico za otroke vabimo tudi matere-članice in faranke naše cerkve. Pridite in pomagajte mladini do večjega veselja. Podan bo lep program, katerega bo uredila gđc. Josephine Imperl. Natančneje poročilo bo priobčeno v tedenskem listu naše cerkve. Pridite v lepem številu!

Naša tajnica prosi, da poravnate vse mesečnino, da bodo knjige v lepem redu. Sedaj je čas, da se stari dolg poplača. Tajnica bo na prostoru ob eni uri popoldne na dan seje, ki se sapa prične točno ob dveh. Poleg vseh važnih zadev bo tudi volitev odbora in pomislimo, da je nad vse važno, da si izberemo v resnici navdušen odbor, ki bo spolnoval svoje dolžnosti v korist SZZ. Glavna seja ima velik pomen za bodočnost podružnice. Določiti se mora, kako priti do sredstev za kritje stroškov, ker blagajna je suha in upa na pomoč.

Zapustili sta nas dve sestri, Johana Recely in Dorothy Jovanoch. Naj jima bo lahka ameriška gruda. Vsem žalujočim izrekamo globoko sožalje.

Vsem bolnim članicam želimo hitrega zdravlja. Na veselo svidenje drugo nedeljo v decembru!

Vesele božične praznike! Bog vas živi!

Mary Kastner poročevalka.

Št. 18, Cleveland (Collinwood), O.— Najpomembnejši čas društvenega delovanja, bratske in sosesrske sloge in razumevanja je gotovo v mesecu, ko se vrši glavna letna seja. Nič več kot dolžnost vsake posamezne članice je, da se pokaže saj ob glavni seji s svojo navzočnostjo društveno zavest!

Vljudno vas vabim na sejo 5. decembra, ker se obeta vsem dokaj pester program. Slučajno je tudi Miklavžev večer, ko je splošno izmenjava daril; torej prosim udeležbe!

Kampanja za mladinski oddelek ni rodila doslej uspeha pri naši podružnici. Kjer je boljše v tem oziru, vam čestitamo! Imela sem hudomušnega strica, ki mi je ponovno skušal vcepiti v glavo češ: "Če je količkaj sinček je vreden cekinček, punc je pa sto, za krajcarja pol!" No, on vem, da ni trkal po ameriških poročih v nadi pridobiti mladino v domače vrste. Pisano bi se spogledala sedaj z mojim stričkom o tej filozofiji. Priznam, da je povsod kompeticija, vsaka organizacija ima svoje dobre strani. Sicer pa: "Bodočnost skrita v neprozornost, deli le skrb, prevaro, ran . . . idej vsestranskih svet, le v klasje, priklje vztrajnost! Up na plan!"

V poset nam plove božič z raznovrstnimi nadami in voščili. Da bi v vsaki družini širom Združenih držav in ostalih kontinentov proslavili lepi praznik v miru, sreči in zadovoljstvu, je iskrena želja teh vrstic! Naj večno lepa melodija: "Sveta noč, blažena noč," izliva svoj blagoslov med vsa človeška srca!

Sosestram št. 18 in vsem povsod pa želim: vse najboljše!

Josephine Praust, tajnica.

Št. 19, Eveleth, Minn.—Najlepša zahvala sestram Primožič, Znidaršič in Johani Capol, ki so tvorile odbor, kateri je razprodal lepo število vstopnic, kar je blagajno malo podprlo. Lepa hvala vsem skupaj in želim, da bi tudi v bodoče isto vneto delovale za podružnico in Zvezo. Mene bi zelo veselilo, če bi se mlade bolj zanimale za našo organizacijo in ustanovile kakšen krožek ali športni klub! To bi mladino privabilo v naše vrste. Zahvalim se tudi vsem, ki ste na en ali drugi način pripomogli do uspeha.

Zdaj pa glede premikajočih slik iz stare domovine. Vsak najrajši vidi svojo rojstno vas in hišo, v kateri se je rodil, to pa ni mogoče vsem ustrediti. Jaz sem bila zelo zadovoljna, ko sem zagledala moj rojstni kraj Loški potok, cerkev in pokopališče, kjer počiva moji ljubi starši, ker vem, da drugače ne bom kraj več videla. Bilo je vredno en dolar in ne samo kvoder, tako se je slišalo po predstavi. Lepa hvala sestri Lenič, ki nam je razkladala o vseh lepih krajih, kjer so hodile izletnice po domovini. Priporočala nam je tudi, da bi se članice zanimale za mladino in vpisale svoje hčere v SZZ. Razložila nam je tudi glede članstva in premoženja organizacije. Poudarjala je dejstvo, da je SZZ ena najbolj močnih organizacij v članstvu in imovini. Lepo bi bilo, če bi sledile lepim nazorom!

Leto se bliža h koncu in volil se bo novi odbor na glavni letni seji v decembru. Ker bo to najbolj važna seja v letu, zato vam priporočam, da pridete prav vse in ukrepate v korist in napredek podružnice. Bodimo odkritosrčne in vsaka naj pove, kar jo teži na srcu in vse se bo uredilo v vaše zadovoljstvo.

Vesele praznike!

Antonia Nemgar, predsednica.

Pri nas v Evelethu so odprli novo cesto, ki je betonirana z železnimi ploščami, morda za poizkušnjo ali pa zato, ker je tukaj mnogo železne rude. Vreme je lepo, prvi sneg (strnišček) je že zapal, toda sonce ga je takoj objelo in vzelo.

Bili smo prav zadovoljni s slikami, ki so bile vzete v domovini in katere so last SZZ. Hvala ge. Lenič za tolačenje slik in vso prijaznost. (Ne bomo ponavljali drugo, kar poroča gospa Nemgar. Ured.) Hvala lepa g. šolskemu ravnatelju, ki je posodil aparat in platno in pri tem še sam vodil istega, kar je bilo vsem v veselje. Hvala lepa občinstvu za lep poset in vsem našim marljivim sosestram.

Poročila se je Antoinette Ozanich. Podružnica ji je poklonila krasno posteljno pregrinjalo, za kar se iskreno zahvaljuje. Nadalje smo imeli občinske volitve in izvoljena sta bila dva Slovence. To je dokaz, da smo složni v tem pogledu, kar se tudi nam Slovencem lepo pristoja. Pozivljamo članice na gotovo udeležbo na decembrski seji. Pozdravljene!

Ivana Ozanich.

Št. 20, Joliet, Ill.—Vesaj dveh sej na leto bi se morala udeležiti vsaka dobra članica in ena teh je prihodnja seja v decembru. Takrat tudi lahko plačate mesečino. Bodite dobre namram tajnici ob koncu leta in ne pustite se prositi venomer, temveč pridite prav gotovo na sejo in poravnajte, NE ČAKAJTE, da vas osebno obiščem. Spolnite svojo dolžnost vse tiste, ki ste mi tako vestno obljubile, da boste plačale in pridite vse na sejo.

Umrla je mati naše blagajničarke ga. Johanna Sabec v lepi starosti 73 let. Zapušča soproga, enega sina in hčer Marie Miklich. Naše globoko sožalje vsem žalujočim. Pokojna pa naj v miru počiva.

Zelim vsem skupaj: Vesele božične praznike ter srečno novo leto!

Josephine Muster, tajnica.

ČAST NAŠIM KADETKAM!

Vsa pohvala in čast kadetkam podružnice št. 20, Joliet, Ill., ki so se pet sijajno odlikovale pri veselici dne 28. oktobra. Farna plesna dvorana je bila nabito polna plesalcev in občinstva in vse se je vršilo zadovoljivo, kar se je lahko videlo na smehljajočih obrazih naših zalih deklet, ki so bile ginjene od veselja, da njih trud ni bil zaman.

Predsednica veselicega odbora, Marie Terlep, je izvrstno dovršila svojo nalogo. Imela je mnogo skrbi, ker z veselico kot je bila ta, so vezani mnogi stroški in je treba v prvi vrsti skrbeti, da bo finančni uspeh. Bertha Planizsek je imela v oskrbi kinčanje dvorane in je s svojim odborom izvršila delo prav mojstrsko. Dvorana ni še bila lepše okinčana. Bilo je kakor v čarobnem vrtu. Isabelle Musich je pa s svojim prikupljivim nasmehom privabila vse goste, da je kaj lahko prodala svojo robo. Josephine Mahkovec je pa skrbno pazila, da so bili posetniki najboljše postreženi z okrepčili. Isabelle in Mildred Gregorich sta pa pridno prodajali vstopnice pri vstopu.

Tudi odbor podružnice je prav rad prišel na pomoč. Zavedajmo se, da so

vse mlade članice, večina jih pohaja v šole, druge zopet imajo službe, ki zahtevajo njih čas pozno v noč in vsaka pa mora žrtvovati mnogo svojega časa pri vežbah in sestankih. Dekleta se javno zahvaljujejo vsem odbornicam in članicam za naklonjenost.

Naj še omenim, da je to bil maškeraadni ples. Med sodniki sta bili Julija Malaker in Frances Zagorce, predsednica in tajnica št. 30 iz Aurora, Ill., in Josephine Šetina iz Chicago, je bila naš gost ta večer. Torej vsem obiskovalcem iz drugih mest, prisrčna zahvala v imenu deklet, z iskreno željo, da zopet pridete. Krožku pa želimo še mnogo enakih uspehov!

Ponosne bodite na svoj krožek, ki je edini krožek v Jolietu, ki zastopa Slovence in sploh edini uniformirani krožek deklet v Jolietu. V veliko čast in ponos je to za sleherni članico št. 20 in naša želja je, da bi pristopile vse mlade v našo podružnico in pozneje se pridružile h kadetkam in s tem pokazale, da ste zavedne Slovenke.

Letna seja je zopet pred nami, ob katerem času se voli odbor in ukrepa za bodoče leto. Nikar ne iščite izgovorov za izostati od te nad vse važne seje, ker napredek in korist podružnice mora biti vsaki dobri članici pri srcu. Torej vse na sejo 17. decembra ob navadnem času in prostoru.

Vsem sosestram vesele praznike vam srčno želim,

Josephine Erjavec.

Št. 21, Cleveland (West park), O.—

Vse prehitro je minilo to leto, katerega ne bo nikoli več nazaj. Bodimo hvaležni Bogu, da smo v Ameriki, ker delamo in govorimo svobodno, nihče nas ne toži. Poglejmo ubogi ženski spol v Rusiji, kjer so ženske sužnje voditeljem in njih življenje je le od dne do dne. Tam nimajo ženske svoje vrednosti kot ljudje. Zato bi morale me, tu v Ameriki, biti skupne pri vsaki narodu koristni akciji in naša organizacija je ena sila, ki nas združuje in zato bi se morale prav vse s spoštovanjem in ljubeznijo boriti za nje koristi in razvoj.

Glavna seja se vrši 6. decembra in pričakuje se prav vse na to važno sejo. Izvolite si novih moči v odbor, ker vem, da se naveličate imeti vedno ene in iste osebe v odboru. Sodelujmo druga z drugo in bomo mnogo storile v splošen dobrobit. Zagotavljam vam, da boste vse zadovoljne s zabavo po seji in serviral se bo tudi prost prihrizek.

Znano vam je že, da priredimo dne 9. decembra Miklavžev večer. Začetek točno ob sedmih. Pridite vse in pripeljite svoje malčke in prijatelje. Veste, kako smo bili srečni, ko nas je v domovini obiskal sv. Miklavž? Tudi ta večer bo prejel vsak otrok lepo darilce. Otroci pod 12 letom so prosti vstopnine. Sestri Rose Kovač in Cecilia Tomažič vas bosta obiskali z vstopnicami in upam, da ne boste oporekale marveč pridno segle po njih, ker to je za korist nas vseh. Vabimo tudi sosedne podružnice na udeležbo.

Naša sestra Mary Jurca je te dni zelo zaposlena, ker se ženi njen najmlajši sin. Vemo, da ga bo pogrešala, ker je zadnji "ledig" pri hiši, pa že mora tako biti. Vrlemu mladeniču

Lojzetu želimo obilo sreče in božjega blagoslova v zakonskem stanu.

Vesele božične praznike. Bog živi SZZ! Pozdravljene!

Anna Pelčić, tajnica.

Št. 24, La Salle, Ill.—Prijazno ste vabljeni, da pridete vse na prihodnjo sejo, da malo pozabimo na vsakdanje težave in skrbi in se malo pogovorimo in tako nam čas hitro poteče. Seja se vrši 3. decembra. Razmotrivale se bodo važne stvari kakor tudi izvolitev odbora za leto 1940. Prosim vas tudi, da poravnate dolg na mesečnini, ker jaz moram paziti, da je ob pravem času poslano na glavni urad. Vsaka ve, da glavna tajnica želi točnosti od krajevnih tajnic in če jaz ne prejmem denar od vas, kako ga naj vendar pošljem na glavni stan. Prosim tudi vse tiste, ki imate na rokah tikete, da poravnate, ker bi rada uredila račune.

Poročati moram žalostno vest, da je bela žena zopet kosila pri naši podružnici. To pot si je izbrala za svojo žrtev sestro Mary Šetina. Bila je ustanoviteljica naše podružnice in večletna bivša blagajničarka. Delala je za podružnico, dokler ji je zdravje dopuščalo. Bolehala je več let na sladkorni bolezn, toda bila je aktivna do zadnje moči. Lepa hvala sosestram za polnoštevilno udeležbo pri molitvi in pri sprevedu, ki se je vršil dne 21. oktobra, 1939. Pokojna je zapustila dva sina in dve hčeri ter več sorodnikov in mnogo prijateljev. Naše globoko sožalje vsem žalujočim. Naj ji sveti večna luč.

Več naših članic se nahaja na bolniški postelji. Na operacije sta se morali podati sestri Mary Jenko in Antonija Gregorič. Nadalje sta bolni Antonija Jakše in Mary Klopčič, ki je izgubila nogo. Zdaj ji je zelo dolg čas, ker ne more nikamor. Prosim vse sestre, da obiščete bolne. Vsem želimo hitrega okrevanja.

Na svidenje na seji. Mogoče nas obiščeta Urna Nežika in Marko.

Vesele božične praznike in srečno novo leto 1940!

Angela Strukel, tajnica.

Prošnja sestre!

Drage sestre SZZ! Obrnila se bom na vas v moji nesreči in pomanjkanju. Ne vprašam za veliko od vas, ker če bi vsaka dala samo en cent bi mi že veliko pomagalo.

Nahajam se bolna že delj časa. Meseca januarja sem nogo zlomila in nato se je zastrupila rana in so mi morali nogo odrezati. V bolnišnici sem bila devet tednov in zdaj sem pa doma brez noge in brez sredstev. Moj soprog je star 65 let in dela prav malo v rudniku, komaj da zasluži za življenje. Obračam se do usmiljenih src za pomoč, za kar vam bom iz srca hvaležna. Vas srčno pozdravljam,

**Mary Klopčič, članica št. 24,
Edwards Ave., La Salle, Ill.**

Št. 25, Cleveland, O.—Leto gre hitro proti koncu in tako bo minil tudi čas prve kampanje za mladinski oddelek. Resno apeliram na vse naše članice, da bi pomagale k uspehu naše prve kampanje mladinskega razreda. Priporočam vam, da pazno prečitajte uradna naznanila v tej izdaji, ker kot

glavna odbornica mi je znano, da so se pravila mladinskega razreda prav izvrstno preuredila. Sedaj ne bo držal noben izgovor, zakaj ni hčerka pri Zvezi. Pri naši podružnici imamo namen ustanoviti nekaj prav privlačnega za našo mladino, torej vpišite hčerko, da bo ona med prvimi v tem krožku. Me bomo storile vse, kar je v naši moči, da bo zanimivo za mlade deklice in imamo več dobrih idej za razne stvari v zabavo mladini, sedaj samo čakamo, kdaj bo zadosti deklic, da začnemo. Torej dekletca na plan!

Naš vežbalni krožek izvrstno napreduje. Krasno se postavijo v svojih novih uniformah in kar je pa največje veselje, je dejstvo, da je račun že plačan. Svota je bila precej visoka, toda naša dekleta so požrtvovalne in pridne in so se zavzele, da bo čimprej vse plačano. Podružnica je tudi malo pomagala, ker se zavedamo, da vselej, ko nastopijo, to store v čast nas vseh! Prav lepa hvala spoštovani glavni predsednici ge. Priland za lep dar krožku ob priliki obiska v Clevelandu. Le ponosno stopajte dekleta in me vam bomo vsak pot hvaležne za vsak javen nastop. Čestitamo vam nad lepimi uspehi v tem letu, kakor tudi na prvi odliki že dvakrat, odkar imate nove uniforme. Spoštujte vašo agilno načelnico Emilyn Mahne in bodite vedno složne in dobre prijateljice kot ste bile doslej.

Prav lepa hvala tudi sestri urednici, ki jim je poklonila lepe nagrade, da so prišle do sredstev kakor tudi gospej Pauline Stampfel za velikodušnost.

Vsem starejšim članicam pa tem potom rečem to-le: Bodimo naklonjene naši mladini in medsebojni sporazum nas bo privedel še do marsikatero za-sluge.

Blíža se glavna seja. Udeležite se in si izberite odbornice po svoji volji, ki bodo delovale v dobrobit podružnice in Zveze. Prosim tudi vse tiste, ki dolgujete, da poravnate za to leto, da lahko uredim poslovne knjige. Sedaj imamo po vsaki seji domačo zabavo. Torej pridite na vsako sejo!

Vesele božične praznike in srečno novo leto želim vsem, ki skupno delujemo v korist naše dične organizacije!

Mary Ottoničar, tajnica.

Št. 26, Pittsburgh, Pa.—Leto 1939 se pomika proti zatonu in kmalu si bomo drug drugemu voščili srečno novo leto. Tako je potrebno tudi na društvenem polju, da si na glavni letni seji v decembru pripravimo za uspešno novo leto. Torej vas opominjam, da pridete prav vse, ker bo tudi letos kakor vsako leto v tem mesecu izvoljen odbor. Prošene ste vse, ki niste še svoj dolg poravnale, da to storite zdaj.

Drage sestre, pojdite do svojih znank in prijateljic ter jim pojasnite o našem novem mladinskem oddelku, kakor tudi o našem odraslem oddelku. Vse se zanimajmo za ustanovitev mladinskega oddelka, glejte torej, da bo vaša hčerka med prvimi, ki bo pristopila.

Gospa Štoklja se je oglasila pri Angeli Kompare ter pustila krepkega sinčka in pri Josephine John zalo hčerko. Čestitamo!

Katarina Plantan in Mary Benec sta bili veselo presenečeni na isti dan. Že-

limo jima še mnogo nadaljnih let!

Barbara Gašpar se je morala podvreči operaciji in upamo, da skoraj okrevaja, kakor tudi Anni Klun, ki je tudi bilo operirana. Vsem bolnim želimo hitrega zdravlja. Ne pozabite na sejo dne 12. decembra! Vesele praznike!

Mary Bahor, tajnica.

Marija Kmet (Večerna Pisma):

PISMO

(Trstu za božič)

Tako blizu in vendar tako daleč mi je Trst.

Še ga vidim: Prostrana plošča morja, ki se izpreminja hip za hipom. Zdaj je težka in siva in tako tiha, da si komaj upaš do najtanjše misli, pa spet vsa rožasta in tenka, kakor bi bilo vse morje sestavljeno iz samih drobnih, bujnih, rožnatih lističev; pa spet zelena in lilasta, kakor baršun mehka in nad njo so galebi, beli, iskreči se, z zateglim glasom kričeči. In potem jadra: rumena, rdečkasta, zibajoča se, resna in temna kakor zamišljena duša. — In obrežja vidim, ki so narisana tako nalahno, tako tenko, kakršne risbe na japonskih vazah. Zatemnijo v večerih, so rožnata in nedosežno mehka v dneh megla.

Tako daleč si mi, Trst, in vendar — tako blizu . . . Kaj ne hodim po mestu? Kaj ne slišim prešumnega vrvenja, kaj me ne omamlja pestra množica ljudi in barv? Kaj me ne slepijo razkošne izložbe, ne vabijo kavarne in bleščeča se in v rezkem grohotu strmeča okna?

Kakor bi bila sredi vsega tega, se mi zdi.

Tam trg: rože, rože, same rože in vrvenje, vrščanje, ropot in topot in živa govorica stoterih in stoterih glasov. Vse vidim, vse mi je tako živo pred očmi, vse tisto, ki mi je bilo tako ljubo, tako nadvse drago in blizu.

In potem okolica: navkreber gredo pota, krog njih so trdi, mrki in v težkih življenjskih bojih preizkušeni borovci. In ciprese, tihe žene, temne, zasanjane, do dna duše vse žalostne.

Kako blizu si mi—Trst, in vendar—kako daleč.

Še vem: najhujša je bila misel, da bi morala od tam, da bi morala iz Trsta. Ni bilo hujših sanj v nočeh, ne bridkejših misli na večere, kakor je bila misel, da bi ne bila več v Trstu. Z dušo in s srcem sem bila privezana, prižeta na vse mesto, na vse one drobne dušice, ki smo bili z njimi dan za dnem. Kje so zdaj? Kje je ona deca, takrat še majhna in nebogljenja? Kakšna ji je življenja pot? Da bi ji bilo dobro, da bi sijalo solnce tako žarko, tako zlato, kakršno je le solnce ob obali morja.

In zima je zdaj in božič.

Sveta noč . . . da bi vam bili tudi dnevi sveti, sveti in svetli . . .

Mir in Bog z vami in iz vsega srca pozdrav!

Št. 27, North Braddock, Pa.—Kako hitro bo poteklo to leto. Mesec december je tu in zopet bo mrzlo pihalo in snežilo. To nas opominja, da bo treba zopet na delo. Torej sestre, pridite vse na sejo dne 3. decembra, točno ob treh popoldne. Saj je vendar

dolžnost vsake sestre, da si privoščijo par ur veselja in pride na sejo saj parkrat na leto. Imamo mnogo glavnih točk za rešiti in izbrati odbor po volji, ki bo zmožen delati in nas voditi k napredku in lepemu ugledu. Po sklepu zadnje seje bo vsaka odsotna sestra plačala 25 centov kazen v ročno blagajno. Upoštevan bo samo izgovor v slučaju bolezni.

Te vrstice pišem 11. novembra in slišim zvonjenje zvonov in glasove piščalk iz tovarn po mojih licih mi tečejo solze, ker misli so pošle na svetovno vojno, v kateri je prešlo svojo kri mnogo nedolžnih žrtev. Čuvaj nas ljubi Bog, da ne zapredemo tudi mi v krvavo bitko ali pa druge žalostne slučaje, pri katerih bi trpel ves narod.

Pošiljam vsem skupaj iskreno voščilo za vesele praznike, da bi novorojeno Dete doprineslo vsem narodom ljubi mir in radostno novo leto!

Na svidenje na seji 3. decembra!

Anna Tomašič, predsednica.

Št. 28, Calumet, Mich. — Delavske razmere v naših krajih so še vedno slabe. Rudniški magnati nam pravijo, da ni pričakovati boljše bodočnosti, ker nekaj bakrenih rudnikov je že izdelanih, nekaj jih je pa preglobokih, da se ne izplača delati pod ceno bakra. Vseeno živimo v upanju, da se bo vseeno preobrnilo na bolje.

Najlepša hvala mnogim prijateljem in prijateljcem za poslano pozdrave iz konvencije in drugih krajev. Veseli me, da ste se spomnili name in vam tem potom vračam isto tople pozdrave.

Prihodnja, to bo glavna seja, se vrši 14. decembra. Pridite v lepem številu in tiste, ki dolgujete, prav gotovo poravnajte, da se novo leto začne s čistimi računi. Vsaka naj prinese tudi eno majhno darilo za 10 centov vrednosti, da bomo imele po seji malo zabave.

Zopet smo izgubile sestro iz naše srede. Nagloma je preminula Katherine Turk, ki zapušča soproga in eno hčer, mater in več bratov in sester. Naj počiva v miru. Preostalim sorodnikom izrekamo naše globoko sožalje nad izgubo blage žene.

Bolni sta sestri Agnes Lokar in Helen Lenarsich. Želimo, da bi kmalu popolnoma okrevali kakor tudi vse druge bolne sestre.

Vesele božične praznike in srečno novo leto! Na svidenje 14. decembra!

Mary Kocjan, predsednica.

Št. 29, Broundale, Pa.—Naznanjam vsem našim članicam in prijateljem, da se bo dne 4. decembra vršila domača zabava na mojem domu in vabljeni ste vsi prijatelji in sorodniki naših članic, da pridete. Igrali bomo razne igre in tudi katero lepo zapeli in se nasmejali. Želim, da bi prišli v lepem številu.

Voščim vam vsem skupaj vesele praznike ter vas najlepše pozdravljam!

Mary Pristavec,

R. D. 2—221 Vine St., Forest City, Pa.

Št. 32, Euclid, O.—Ob koncu leta se prav lepo zahvaljujem vsem sestrostram za sodelovanje. V tem letu smo imele marsikatero priliko pokazati, da se res zanimamo za podružnico in Zvezo. Vsa

čast vam sestre! Uverjena sem, da vsaka izmed nas pazno prečita Zarjo vsak mesec in se bo strinjala z menoj, da je list med vsem zelo priljubljen, ki mesec za mesecem vsebuje toliko zanimivega branja, da kar komaj čakamo, kdaj spet pride. Kdor rad bere, bo tudi priznal, da je samo glasilo veliko več vredno kot pa plačujemo za skupno mesečnino. Pri vsem tem se pa izplača še lepa svota k pogrebnim stroškom. Jaz pravim, da bi se teh dobrot morala zavedati prav vsaka, ki lahko pristopi k tej organizaciji in ko je članica, da ostane vedno zvesta agitatorica za Zvezo in podružnico, kamor spada.

Kot sem omenila, pri naši podružnici smo to leto prav lepo napredovale. Naš vežbalni krožek nas bo vselej ugledno zastopal in mlade članice bodo gotovo obdržale podružnico v mnogih ozirih prav živahno. Podružnica sedaj šteje 195 članic. Pred petimi leti, ko sem jaz prevzela predsedništvo, nas je bilo 64 članic, torej prav lepa hvala vsem, ki ste delovale za napredek podružnice in vselej požrtvovalno prispevale. Moja želja je, da bi tudi v bodočem letu sijajno napredovale v vsakem oziru.

Naš zadnji kart pardi je prinesel blagajni lep dobiček, za kar vsem najlepša zahvala za darove in pomoč.

Pridite v velikem številu na glavno sejo, ki bo prav zanimiva, namreč volitev odbora in sklepanje se bo v dobrobit podružnice. Po seji bo pa spet malo zabave in prigrizka, ker članice so obljubile, da prinesejo raznih dobrot.

Vesel božič želim prav vsem!

Terezija Potokar, predsednica.

Št. 33, New Duluth, Minn.—Novembrska seja je bila povoljno obiskana; imele smo se izvrstno; igrale smo karte in banko. Lepa hvala članicam za okusen prigrizek in darila. Tako bi moralo biti vsako sejo in posebno v tej sezoni, ko niste vse povsod zaposljene kot v poletnih časih.

Vljudno vas vabim na glavno sejo, ki bo v vseh ozirih nad vse važna. Seja se bo začela malo prej, namreč ob sedmih zvečer v navadnih prostorih. Torej pridite vse! Prosim vas tudi, da pazite, da imate plačan assessment 22. v mesecu, ker glavna tajnica želi imeti poročilo ob času in me tajnice moramo poslati tja najkasneje do 25. v mesecu. Prosim, da to upoštevate in vse, ki ste zaostale, pridite gotovo poravnat pred koncem leta.

Dne 23. septembra smo obhajale desetletnico podružnice z banquetom in plesom. Zabave je bilo zadosti za vse in udeležba je bila lepa, toda vseeno nekatere članice niso mogle priti še za desetletnico. Najdejo si vsakovrsten izgovore. Hvala lepa vsem, ki ste pripomogle do lepega uspeha. V teh desetih letih smo imele en smrten slučaj in to je bila mlada Mary Spehar. Bog ji daj večni mir in pokoj. Srečne se počutimo, da smo vse pri zdravju in življenju. Bog daj, da bi v prihodnjih desetih letih ne bilo niti enega smrtnega slučaja.

Ustanoviteljica naše podružnice je bila sestra Krall, ki je zbrala 14 članic za začetek. Vemo dobro, da v začetku je bilo treba težko delati za napredek.

V naši naselbini ni dosti naših ljudi in zato je težko delo agitirati za nove članice. Torej navzlic vsemu temu delu nas je za desetletnico 76 članic. Bog vas živi!

Voščim vsem skupaj vesele božične praznike in srečno novo leto in obilo napredka!

Angela Blatnik, tajnica.

Št. 36, McKinley, Minn.—Osvojen je bil sklep, da vsaka članica, ki se ne udeleži glavne seje v decembru, plača 50 centov globe v društveno blagajno, in zdi se mi potrebno, da vas na to opomnim. Izgovor bo veljal samo za resno bolezen in oddaljenost. Prosim, upoštevajte ta sklep, da ne bo potem nepotrebnih besed in takoj odločite, da pridete prav gotovo na sejo dne 3. decembra. Lepa udeležba je nujno potrebna, da se vsi podatki povoljno zaključijo. V skupnosti in slogi je moč in napredek in to bi se naj zavedala vsaka dobra članica.

Vesele božične praznike in srečno ter uspeha polno leto želim vsem skupaj! S pozdravom,

Josephine Lavtižar, tajnica.

Št. 38, Chisholm, Minn.—Prvo sredo, to je dne 6. decembra se vrši glavna seja naše podružnice. Na dnevnem redu imamo mnogo važnih točk kakor tudi volitev odbora. Ukreniti moramo tudi glede praznovanja desetletnice obstoja podružnice. Primerno bi bilo, da imamo kakšno prireditev, ker naša organizacija je vse povsod na dobrem glasu in zavedajmo se tudi me, da smo tudi me del te lepe organizacije in sedaj je čas, da se veselimo ob desetletnici složnega dela.

Vesele božične praznike želim vsem skupaj!

Mary Knaus, predsednica.

Št. 40, Lorain, O.—Skoraj ni mogoče verjeti, da se kolo časa tako hitro obrača. Kar na hitroma je naokrog mesec december, v katerem se vršijo glavne letne seje. Vljudno ste vabljeni, da pridete v lepem številu na sejo 12. decembra ob pol osmih zvečer v S. N. Domu, v mali dvorani. Ne bom podarjala, kako važna je ta seja, ker tega bi se morala zavedati vsaka dobra sestra. Ni se treba izgovarjati: "Saj bodo brez mene opravile." Sestre, to ni tako, vsaka bi se morala zanimati za napredek podružnice, ker le v splošnem sodelovanju je napredek zagotovljen, kar upam, da vse članice želimo.

Kakor vam je že znano, smo ustanovile mladinski oddelek. Ker je bila naša podružnica tako počaščena, da je ena naših mlajših članic dobila čast biti prva glavna nadzornica tega oddelka, bi apelirala na vse članice, da vpišete svoje hčere v novi oddelek. Ako bomo me mlajše učile upoštevati in spoštovati Zvezo, nam je napredek iste zagotovljen. Zatorej vse na delo, da bo število članic v tem oddelku doseglo število rednih članic pri naši podružnici.

Zelo nevarno je zbolela naša sestra Mary Kobal, ki se je ravno, ko to pišem, vrnila iz bolnišnice. Bog daj, da bi se mladi ženi skoraj vrnilo ljubo zdravje. Bolna je tudi naša sestra Agnes Čelik, ki tiho in vdano prenaša

težke bolečine. Da bi vsem bolnim mil Bog podelil ljubo zdravje.

Vesele božične praznike!

Frances Brešak, blagajničarka.

Št. 41, Cleveland (Collinwood), O.—Kakor vsako leto, tako tudi sedaj prosim naše članice, da se udeležite decembrske seje, ki se začne ob pol osmih zvečer. Pridite v lepem številu, ker seja bo zelo važna. Prihodnje leto bomo obhajale desetletnico obstoja podružnice in sklep novembrske seje je, da priredimo lepo proslavo na Materinski dan dne 12. maja. Volitev odbora naj tudi zanima vsako članico, da je navzoča.

Prav lepa hvala vsem posetnikom naše veselice dne 5. novembra in v posebno lepem številu so prišle članice od št. 14. Prav lepa hvala vsem našim sestram za pomoč v vseh ozirih, kakor tudi g. Hribarju za naklonjenost. Moja osebna zahvala vežbalmemu krožku za šopek cvetic. Valček sta najlepše plesala za nagrado g. Šajn in hčerka in nagrado za polko sta pa odnesla g. in ga. Hribar. Posteljno pregrinjalo je dobila Ana Godlar.

Na decembrski seji nas obišče tudi Miklavž, in vsaka članica naj v ta namen prizese in dobiček za 10 centov, katere bo potem Miklavž razdelil. Seja se bo vršila 5. decembra, to bo ravno na Miklavžev večer.

Zadnjič je bilo klicano ime Mary Babeta, ker ni bila navzoča, ostane za december. Gospa Radell je darovala en predpasnik, katerega je dobila ga. Husta.

Pred zaključkom leta vas prijazno opominjam, da vsaka pogleda v svojo plačilno knjižico in ako dolgujete, prav gotovo poravnate v decembru. Naša tajnica mora obposlati na glavni urad 25. v mesecu in to pomeni, da mora biti plačano pred tem dnem. Prosim vas, da poravnate in olajšate delo tajnice.

Blagoslovljene božične praznike želim vsem skupaj. Da bi zdrave in vesele hodile na seje drugo leto. Pozdravljene!

Mary Lušin, predsednica.

Št. 43, Milwaukee, Wis.—Drage sestre! Vljudno vas vabim na prihodnjo sejo, ki bo glavna letna seja in na kateri se bo volil odbor za leto 1940. Dolžnost vsake članice je, da se iste udeleži in pove svoje mnenje, da ne bo potem slišati trpkih opazk. Na dnevnem redu imamo tudi druge važne stvari za rešiti kakor tudi o proslavi desetletnice obstoja naše podružnice, ki se ima vršiti dne 3. maja, 1940. Saj veste, da je blagajna v škripcih in me moramo skrbeti, da pride v boljše stanje. To je dolžnost vseh, ne pa samo nekaterih.

Bolne se nahajajo sestre Esperes, Hudaj, Eršte in Augustine. Želim jim skorajšnjega zdravja. Članice jim pa olajšajte bolezen z obiski, kajti nobena ne ve, kdaj jo zadene bolezen. Vsaka bo dobila svoj del, zdrava ne bo nobena umrla. Na svidenje na seji!

Voščim vam vesele praznike!

Mary Bevtz, tajnica.

Št. 45, Portland, Ore.—Zadnja sjednica uspjela je dobro. Dobili smo jed-

nu novu članico Mary Myers. Naša predsednica Fanika Matulac nas je počastila sa kekji i kavu i darovala je ljepi dar uz korist blagajne. Hvala ljepa. Sretan broj je dobila sestra Susnjara tek je došla nazad od dva mjeseca praznike; obašla je na vzhod i potom u Californiju sa svojom familijom.

Zaključeno je na sjednici, da svaka sestra dodje na decembrsko sjednicu, koja ne dodje biti će globena 25 centov po članicama. Sjednica je na prvi utorak ob pol osam sata u večer u Wonder Bread Hall, na 103 N. Ivy St. Ljepi pozdrav svima sestrama SZZ i dovidjenja na drugoj sjednici.

Olga Mircovich, tajnica.

Tudi v Ameriki še prevladuje običaj iz domovine, namreč, da v sprejemni sobi postavimo jaslice. Koliko božičnega veselja je v hiši tisti čas, ko jaslice postavljamo! Tu vidite sliko jaslic, katera je bila vzeta na domu Mary Hudolin, članice št. 41 in priobčena v poljudnem angleškem dnevniku The Cleveland Press. Mary vam bo povedala, da je zanjo nepopisno veselje, kadar postavlja pastirčke, ovčice, angeljčke, lučke in pa slike sv. Družine v jaslice. To je veselje, ki obuja spomine na božič v domovini.

Št. 47, Cleveland (Garfield Heights), O.—Glavna seja se bo vršila v soboto 9 decembra ob sedmih zvečer na 8812 Vineyard Ave. Katera se je ne udeleži, plača 50 centov v blagajno. Oprostilo se bo le bolnim in službeno zaposlenim članicam. Pridite vsaj enkrat na leto na sejo, da boste slišale poročila o poslovanju v tem letu. Ako bi katera imela kakšen stvaren nasvet ali pa ugovor, potem je na mestu na glavni seji, da se oglasi. Če vam odbor ne ugaja, izvolite si drugega v celoti ali pa posamezne odbornice nadomestite, samo da boste imele več veselja do sodelovanja v bodočem letu, kajti naše seje v tem letu so bile slabo obiskane, kar posebno boli odbornice. Pridite na sejo z dobrimi in koristnimi idejami, vsaka nekaj vse skupaj pa znamo mnogo več dobrega ukreniti.

Kart pardi je bil precej uspešen, pa še bolje bi bilo, če bi ene ne ostale doma češ, saj brez mene in mojega bo

tudi minilo. Pristréna zahvala vsem, ki ste delovali in prispevali v prid te prireditve in posebna hvala posetnikom. Prav posebna hvala pa nekaterim našim možem na clevelandskem hribu, ker nas na vsaki prireditvi posetijo in pomagajo do boljšega izida. Obljubile smo jim, da jih sprejmemo k podružnici za častne člane, zato ne bodite presenečene, če bo na naši glavni seji par Francetov vložilo prošnje za sprejem, ker so nam rekli, da smo fejest dekleta. Ne povejte jim, da ta tajnost ni več tajnost. Hvala sestri Tereziji Bizjak, ki nam je dala brezplačno prostor za pardi. Bog plačaj in ji daj zdravje in srečo.

Iz domovine sta srečno dospela sestra Russ iz Rosewood in soprog. Bila sta na Bledu, ko je sin pel prvo sv. mašo. Na potu nazaj sta bila na morju večkrat v veliki nevarnosti. Božja volja je bila, da sta se srečno vrnila k svoji družini, kjer so vsi veseli in tudi me, ko smo imele med seboj na zadnji seji sestro Russ. Iskreno dobrodošla!

Na Zahvalni dan se poroči njena hčerka, ki je tudi naša članica. Tako bo Rusova družina letos imela dva pomembna slučaja za bodočnost življenja. Bog blagoslovi nova zakonca!

Katera je zaostala s plačevanjem asesenta, prosim, da poravna vsaj v decembru, ker bi rada knjige uredila, da dobi nova tajnica račune v redu. Zato bodite ob koncu tudi ve meni toliko naklonjene, da poravnate, ker sem bila za nekatero zelo potrpeljiva. Lepo prosim, da upoštevate ta apel, to je tiste, katerih se tiče. Da bi božični zvonovi zapeli ljubi mir po vsem svetu iskreno želim,

Helen Tomažič, tajnica.

Št. 49, Noble, O.—Drage sestre in prijateljice! Polagam vam nekaj resnih besed na srce, če imate količkaj ljubezni do podružnice in Zveze, jih boste gotovo upoštevale. Konec leta je tu. Prihodnja seja bo zadnja v letu. Torej 4. decembra se vrši glavna seja, na katero ste prav vse prijazno vabljeni. Voliti bo treba nov odbor in ukreniti nekaj koristnega za podružnico. Seja se bo pričela ob pol osmih zvečer v dvorani sv. Kristine. Po seji bomo imele malo zabave; dober prigrizek ter igranje igre kakor lanskó leto. Kartice, katere boste prejele, prinesite s seboj, ker bo poklonjena lepa nagrada. Slišale boste letno poročilo in o stanju naše ročne blagajne, ki se je nekoliko okrepila od zadnje veselice. Bog plačaj vsem, ki ste prispevale in na vse potrebne načine pomagale. Katera dolguje na mesečnici, naj gotovo poravna, ker želja tajnice je predložiti knjige v redu. Torej na svidenje 4. decembra!

Vesele praznike!

Frances Kosten, predsednica.

Velik plamen

Ko so leta 1821 zvedeli v Parizu, da je umrl Napoleon, je nastala po ulicah velikanska gneča. Vse se je drlo k državnim uradom, da zvedo kaj natančnega. Neki tujec vpraša mimoidočega Francoza: "Kaj se je zgodilo, ali gori?"

"Ne, ne gori, a velik plamen je ugasnil," je ponosni odgovor.

Št. 52, Kitzville, Minn.—Glavna seja naše podružnice se vrši 6. decembra. Vljudno ste prošene prav vse sestre, da ste navzoče na glavni seji, ki je zelo važna za vsako aktivno članico, ker se sklepa za dobrobit podružnice v bodočem letu.

Na svidenje! Voščim vam vesele božične praznike!

Mary Techar, tajnica.

Št. 54, Warren, O.—Prihodnja seja bo zadnja v tem letu! V našem zapisniku se glasi, da tista, ki se ne udeleži, plača 25 centov v ročno blagajno. Članice, zavedajte se svojih dolžnosti ter posetite sejo! Zopet si bomo izmenjavale božična darila v vrednosti 25 centov; torej naj vsaka prinese darilo.

Zadnje seja je bila dobro obiskana, katero sta posetili tajnica podružnice št. 57 in njena mati. Apelirala je na naša dekleta, da bi se jim pridružila za ustanovitev vežbalnega krožka. To bi bilo nekaj lepega za našo naselbino. Dekleta, le korajžo, saj brez truda in žrtev ni nobena dobra stvar za dobiti. Me starejše vam bomo šle na roke.

Sklenjeno je, da napravimo kokošjo večerjo dne 16. decembra in obenem Miklavžev večer. Več o tem boste slišale na prihodnji seji.

Dne 20. oktobra se je poročila Jennie Lunder z Mihaelom Golden. Bilo srečno! Sestra M. Klenovich je povila hčerko. Naše čestitke! Frances Žuga in družina so se preselili v novi dom na Youngstown R. Vse najboljše vam želimo! Vsem bolnim članicam želimo ljubelega zdravja!

Naj še omenim, da je sin sestre Rifel, Charles Rifel, odlični igralec pri Notre Dame football timu, kamor pohaja tudi v kolegij. Njegova mama in štiri sestre so članice naše podružnice. Res lepo število iz ene hiše! Mladi Charles je res izvrsten igralec in ima pred seboj lepo bodočnost. Tukajšni list Tribune je že večkrat prinesel njegovo sliko ter so zelo ponosni, ker je bil učenec Warren višje šole in se je že tam odlikoval kot eden najboljših športnikov. Naše čestitke njemu in roditeljem! Njegovi starši so pristni Dolenjci. Res je, da se dobi Slovence vsepovsod. (Slika na s. 424).

Radosne božične praznike in nad vse zdravo in srečno novo leto želim vsem, ki delujejo za blagor SZZ in slovenskega naroda! Živel!

Na svidenje na seji!

Rose Recher, predsednica.

Št. 56, Hibbing, Minn.—Cenjene članice, že večkrat sem vas opominjala in prosila v Zarji, da bi bolj točno plačevale mesečnino, toda nič ne pomaga. Ne veste, koliko skrbi in dela meni s tem nalagatega, kolikokrat moram odpreti, predno nabere zadostno svoto za vse. Vsa čast in hvala tistim članicam, ki so vedno vestne in aktivne v vseh ozirih.

Pridite prav za gotovo v polnem številu na decembrsko sejo, čim več nas bo, tem lažje bomo izbirale, da ne bo potem prerekanja, zakaj je bila ta ali ona izvoljena. Pridite in volite po vaši razsodnosti.

Najlepše pozdrave in vesele božične praznike vsem skupaj!

Frances Lunka, tajnica.

Št. 57, Niles, O.—Naša veselica 21. oktobra je prav lepo uspela. Zatorej se prav lepo zahvalim našim vrlim članicam, ki so skrbele za lačne in žejne, kakor tudi pri prodajanju vstopnic. Hvala vsem, ki ste pripeljale s seboj možičke in sploh vsem, ki ste pomagale. Naša ročna blagajna si je malo opomogla. Vsem skupaj prav iskrena hvala!

Na prihodnji seji imamo važne zadeve za razmotrivati, kakor tudi volitev odbora. Pridite v lepem številu, da bo na seji malo spremembe, da ne bomo vedno ene in iste navzoče. Se-

V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMINULE PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH:

PODRUŽNICA ŠT. 6, Barberton, Ohio. Mrs. Angela Prijatelj, Rittman, Ohio, P. O. Box 301, rojena 8. maja, 1882, pristopila 3. junija, 1928, umrla 1. oktobra, 1939.

PODRUŽNICA ŠT. 10, Collinwood, Ohio. Mrs. Antonia Sviigel, 14810 Hale Ave., Cleveland, Ohio (Collinwood Station), rojena 31. maja, 1901, pristopila 15. decembra, 1927, umrla 5. oktobra, 1939.

PODRUŽNICA ŠT. 17, West Allis, Wis. Mrs. Jenny Recelj, 1330 So. 61st St., West Allis, Wis., rojena 23. marca, 1884, pristopila 12. junija, 1932, umrla 1939.

PODRUŽNICA ŠT. 24, La Salle, Ill. Mrs. Mary Setina, 1142—5th St., La Salle, Ill., rojena 21. marca, 1877, pristopila 17. oktobra, 1928, umrla 18. oktobra, 1939.

PODRUŽNICA ŠT. 25, Cleveland, Ohio. Mrs. Anna Pristavec, 1105 E. 71st St., Cleveland, Ohio, rojena 25. julija, 1885, pristopila 14. maja, 1934, umrla 21. oktobra, 1939.

PODRUŽNICA ŠT. 65, Virginia, Minn. Mrs. Anna Perslin, 115 Second St., No. Virginia, Minnesota, rojena 16. decembra, 1883, pristopila 20. junija, 1935, umrla 1. oktobra, 1939.

V deželi blaženih duhov, plava duh umrlih sester, ki nam kličejo: "Na svidenje, na večno rajsko svidenje!"

stra Molica je vesela mamica zali hčerki. Čestitamo!

Vesele božične praznike vsem sestrkam!

Johanna Prinz, predsednica.

Na oktobrski seji smo obnovile šivalni klub, ker se ni druga oglasila, kdaj naj začnemo s šivanjem, sem pa kar jaz povabila, da pridejo na moj dom. Lepo število se jih je zbralo dne 18. oktobra, toda jaz nisem slutila, kaj se godi za mojim hrptom. Ko sem prišla v kuhinjo, mi reče hčerka, da naj grem kar nazaj v sobo šivat, da bodo že same vse uredile. In tudi so prav izvrstno vse pripravile. Potem, ko je bil čas za malo prigrizka, pa začnejo peti "Happy birthday to you," in jaz sem gledala okrog sebe, komu to gre; in med tem mi pride nasproti sinček naše blagajničarke Frinz in mi izroči košaro polno vsakovrstnih daril. Najlepša hvala vsem skupaj.

Drage mi sestre, ne bom vas pozabila in ob priliki bom skušala povrniti. Ostanem vedno hvaležna ter vam pošiljam najlepše želje za vesele božične praznike in srečno novo leto.

Theresa Racher.

Št. 59, Burgettstown, Pa.—Najprvo se želim zahvaliti ge. Dvoršak, ki nas je to poletje pogostila.

Z novorojenčki so bile obdarovane Mary Delfred in Annie Lunder. Čestitamo! Od podružnice je vsaka prejela mal dar.

Pridite v lepem številu na decembrsko sejo, da si izvolite odbor, ki bo vsem po volji, da boste zadovoljne in deloma kaj bolj napredovale.

Vesele božične praznike in srečno novo leto prav vsem skupaj!

Josephine Pintar.

Št. 61, Braddock, Pa.—Zima je med nami in ž njo dolgi večeri, katere preganjamo okoli gorke peči in premišljujemo, kako bi bolj hitro čas minil in v tolažbo nam pridejo na vrsto časopisi in tudi naše glasilo, katerega pazno prečitamo od začetka do konca, da vidimo, kako delujejo po naselbinah za našo Zvezo.

Prišel je tudi mesec december, najbolj važen mesec za seje. Torej vabljeni ste, da pridete v lepem številu na sejo 10. decembra ob pol osmih zvečer. Saj vendar šteje naša podružnica 56 članic, na sejo vas pa pride samo mali del in pa odbornice. Prosim, udeležite se v polnem številu in plačajte vse zaostale mesečnine ter izvolite nov odbor, da boste vse zadovoljne. Vsem bolnim sestram želimo ljubelega zdravja.

Vesele praznike vam želim in kličem: Na svidenje 10. decembra!

Johanna Chesnik, tajnica.

Št. 72, Pullman, Ill.—Naša oktobrška seja je bila precej vesela, ker bilo nas je veliko število navzočih. Slišale smo zanimiva poročila in izvolile tudi kegljaški tim, kateri upam, da bo lepo uspeval. Držite se rednega kegljanja in ne ostanite proč od vaj, ker potem zgubimo še druge veselje. Pridite v lepem številu na decembrsko sejo, ker priradimo malo zabave kakor vsako leto, da ne opustimo navade. Ne bom povedala, kaj vse bomo imele, naj bo

surprais, toda sem prepričana, da bo-
ste zadovoljne. Ni treba čakati še po-
sebej za dopisnico, ker vsaka dobi
Zarjo in naj to zadostuje vsaki za
opomin. Seja se vrši 12. decembra ob
pol osmih zvečer. Vsem je znano, da
sedaj zborujemo v novi dvorani. Pri-
dite v velikem številu, da se spet malo
razveselimo in pogovorimo med seboj.
Rešiti imamo tudi mnogo važnih točk
kakor tudi volitev odbora.

Dne 14. decembra bo eno leto, odkar
se je poslovila od nas naša nepozab-
ljena predsednica Rose Tršar. Druga
je bila sestra Marija Ulle, ki je pre-
minula 19. januarja in tretja je bila
Rose Bokal, ki je preminula 19. sep-
tembra, 1939. Bog jim daj večni mir
in pokoj v ameriški zemlji.

Želim vsem sestram vesele božične
praznike in da bi bilo srečno in veselo
novo leto. Na svidenje na seji v de-
cembru!

Jennie Oražem, predsednica.

Št. 77, N. S. Pittsburgh, Pa.—Drage
sestre, vabljeni ste v velikem številu
na prihodnjo sejo, ker imamo dosti
važnih stvari za razmotrivati. Dne 5.
decembra je dolžnost vsake članice, da
se udeleži glavne seje, ker se bo volil
odbor za leto 1940, in pri tem naj se
upošteva možnost in ljubezen do dela
v korist podružnice in vam v zadovolj-
stvo, ker s tem se pride do napredka
in je v čast vsaki zavedni članici.
Pripeljite tudi kaj novih članic. V
novembru sta pristopili dve novi čla-
nici. Vesela novica je tudi, da bomo
začeli z mladinskim oddelkom. Ima-
mo že prvo članico, ki bo odprla nov
oddelek in to je Bernice Baskovic,
hčerka naše podpredsednice. Ona zve-
sto izpolnjuje svojo dolžnost, ker ima
že štiri hčerke pri naši podružnici. Na
prvem mestu pa je gospa Kambič, ki
ima pet njenih hčerk pri podružnici.
Čestitamo zavednim materam! Na
svidenje na seji 5. decembra!

Voščim vesel božič in srečno novo
leto! **Rose Murslack**, predsednica.

Št. 83, Ironton, Minn.—Še malo ča-
sa in zopet bo pri kraju eno leto. Ka-
ko hitro minevajo leta! Pred nami je
važna glavna seja dne 3. decembra, na
domu sestre Mary Staffin, pričetek
točno ob osmi uri zvečer. Če bo lepa
udeležba, lahko pričakujemo tudi mno-
go koristnih ukrepov za bodoče leto.
Naj vsaka izpolni svojo dolžnost ter
poseti zadnjo sejo v tem letu. Vsaka
dobra članica SZZ želi svoji podruž-
nici najboljši napredek. Toda sami ob
sebi se ne bodo zgodili čudeži, temveč
treba je lepega sodelovanja in vztraj-
nega truda. Ker ni človeka na svetu
brez napak, zato nikar ne pričakujmo,
da bo vsaka stvar vsem po volji. To-
rej iskati izgovorov za vsako malen-
kost ni pravično postopanje, ampak
pomagati druga drugi to nam bo pris-
neslo lep uspeh.

Vesele božične praznike in srečno
novo leto želimo vsem sestram SZZ!
Mary Deblock, tajnica.

Št. 85, De Pue, Ill.—Na novembrski
seji so nam dobro postregle z dobrim
pecivom in kavo sestre Spolar, Kopina,
Grbac in Bankše, za kar se jim vse
najlepše zahvaljujemo.

Nadalje opozarjam vse članice na

glavno sejo dne 3. decembra v S. N.
Domu, to je v navadnih prostorih.
Naj nobena ne izostane, ker seja je
važna kakor tudi volitev odbora in pri
lepi udeležbi se tudi koristno ukrene.
Sedanje očbornice so obljubile, da bo-
do nekaj pripravile.

Jennie Blatnik se je morala pod-
vreči težki operaciji, katero je srečno
prestala. Njej in vsem bolnim želimo
skorajšno okrevanje.

Blagoslovljene božične praznike in
veselo novo leto 1940!

Mary Jermene, tajnica.

Št. 88, Johnstown, Pa.—Cenjene se-
stre! Zdaj v zimskem času bi morale
biti naše seje lepše obiskane. Kakor
veste, nas je 121 rednih članic, a na
sejo nas pride približno ena četrtina.
Vabljeni ste prav prijazno na sejo 3.
decembra ob treh popoldne. Ako vam
je količkaj mogoče, pridite vse, ker se
bo volil odbor. Sklenjeno je bilo na
novembrski seji, da vsaka odsotna čla-
nica plača 10 centov v ročno blagajno.
Na svidenje!

Želim vsem sestram SZZ veselo bo-
žične praznike ter blagoslovljeno novo
leto!

Mary Lovše, tajnica.

Št. 94, Canton, O.—Seja v oktobru
je bila dobro obiskana. Razmotriva-
le smo glede veselice, ki se je vršila 4.
novembra. Nismo se nadejale, da bo
poset tako obilen, ker ni bilo nič v
javnosti. Ali prijatelj pove prijate-
lju in gre naprej, pa se zbudi zanima-
nje. Najlepša hvala vsem od blizu in
daleč. Zahvaljujemo se tudi podruž-
nici št. 67, Bessemer, Pa., za poslani
denar, ker se niso mogle osebno ude-
ležiti zaradi nezgode. Hvala lepa ge.
Zatkovič za njen trud. Prošene ste,
da pridete v polnem številu na sejo
v decembru, ker se bo izvolil nov od-
bor in po seji bomo obhajale prvo ob-
letnico naše podružnice št. 94 z malo
zabavo. Vsem sestram želimo ljubo
zdravje in vse najboljše tistim, ki ob-
hajate rojstni ali imen dan v decem-
bru. Živijo!

Vesel božič in srečno novo leto že-
lim vsem sestram SZZ!

Jennie Prince, tajnica.

Srečna hvala!

Moj rojstni dan v tem letu je bil
najveseljši, kar jih pomnim. K temu
ste pripomogli mnogi, ki ste se me ta-
ko pristrčno spomnili ter poslali vsa-
kovrstne spominke. Več ne morem reči
kot da sem vam vsem skupaj iskreno
hvaležna prav iz globočine srca. Ka-
ko srečen je človek, ki ima toliko šte-
vilo dobrih in iskrenih prijateljev! Na
svetu nočem ne bogastva ne lavorik,
pač pa mi ostanite zvesti vsi prija-
telji in Bog daj, da bi se število po-
množilo z vsakim letom.

Albina Novak.

LEPA HVALA ZA OGLASE!

Hvaležni smo vsem podružnicam in
posameznim članicam, ki so se odzva-
le na prošnjo za oglase, katero smo
poslali vsem tajnicam zadnji mesec.
Hvala lepa tudi cenjenim trgovcem.
Priporočamo se vsem, ki imate priliko
dobiati nekaj oglasov, da jih naberete
za januarско izdajo ter nam pošljite
do 12. decembra. To je zadnji dan tudi
za dopise. Uredništvo.

BOGATA ZALOGA JABOLK

"An apple a day keeps the doctor
away!" kar bi se reklo po naše, da če
poješ eno jabolko na dan, ti ne bo
treba klicati zdravnika. Če bi bil ta
pregovor resničen, potem bi moralo
biti naše prebivalstvo letos tako zdra-
vo, kakor še nikdar prej. Pravijo, da
so jabolka nenavadno dobro obrodila
in se dobijo od 50 centov bušelja na-
prej. Prvovrstna in prebrana jabolka
so tudi dražja, to se razume. Kdor
pa ima priliko iti na farmo, da si jih
sam nabere, pa gotovo dobi napol za-
stoj.

Jabolko je izvrsten sad, dajte ga
otrokom, če le morete. Če imate hlad-
no shrambo, se založite z njimi, ker
kupljene na bušelja, na zaboje in na
sode, pridejo veliko cenejši, kakor pa
če jih kupujete po funtih.

Izmed 37 vrst jabolk, katere pozna-
mo pod različnimi imeni v Ameriki, je
menda najplemenitejša jabolko "Delic-
ious," ki je le namizno jabolko in ni
za kuho. Za kuho so posebna jabolka
in kadar jih kupujete in še ne veste,
katera so dobra za mezgo, rajši vpra-
šajte. Navadno so zelena jabolka za
kuho najboljša. Dobijo se pod ime-
nom "North Western Greening" in
"Rhode Island Greening."

Za pečenje in kuhanje so dobra ja-
bolka Oldenburg. McIntosh jabolka
pa so dobra kuhana, pečena in surova.
Za splošno porabo so rdeča jabolka
Jonathan, ki so polna najboljšega so-
ka. Po dobroti se mu lahko družijo ja-
bolko Baldwin, ki pa mora biti bolj
rdeče kakor pa zeleno in če ima ru-
menkasto meso, je res delikatnega
okusa. Skušen kupec že kar na oči
presodi, kateri Baldwin je vreden, da
se ga ugrizne.

Če kupite jabolka na debelo, po-
glejte, kaj je zapisano na pokrovu. Če
berete "U. S. Fancy," potem ste brez
skrbí. Ta jabolka so popolnoma zre-
la, prave velikosti in oblike ter nepo-
škodovana. Za temi pridejo "U. S.
No. 1," ki so za spoznanje manj vred-
na. Znak U. S. Commercial pomeni,
da so jabolka tako dobra kakor No. 1,
samo barva ni tako privlačna, kar pa
tudi ne kvari okusa. "U. S. No. 1
Early" znači, da so to nedozorela ja-
bolka, porabna le za kuho. "U. S.
Utility" zaznamujejo jabolka, ki jih
postavijo na trg pozneje in so lahko
razne velikosti in grintova in obtolče-
na.

Dobro je, da si zapomnimo znamko
"U. S. Fancy," ker potem vemo, da so
to najboljša jabolka, za katere ne bo
denar proč vržen, ako jih imamo kam
spraviti.

Pomnite še to, da je na pokrovih
tudi pisano, po koliko jabolk je v po-
sodi. V zabojih pride po 88 do 96 ve-
likih jabolk. Ako so po dva in pol
palca v premeru, jih pa gre po 113 do
138 v en zaboj. **Mrs. T. K.**

—o—
Plemenit odgovor

Danski pesnik pravljic Anderson je
nekaj časa v Italiji. Treba je bilo iti
nazaj domov. Neki Italijan mu pravi:
"Kako moreš vendar iti na Dansko, ko
je tvoja domovina tako pusta in ne-
prijetna?"

"Ali ti svojo mater manj ljubiš, če
ni lepa?" odvrne Anderson.

ŽENA IN DOM

Zbira Frances Sušel:

DOMAČA KUHINJA

Nekaj nasvetov od slavnih kuharjev
 Zelezno ponvo razgrej in pomazi s koščkom loja, katerega odrežeš od steaka. Položi steak v ponvo, kadar je vroča, da meso zacvrči ter peci eno plat pet minut in drugo stran ravno toliko časa. Kadar steak obrneš, ne dregni z vilicami v meso, ker se sok izcedi. Za obračanje rabi vselej lopatico. Posoli, položi kosmič surovega masla na sredo steaka ter ga postavi na mizo.

Če hočeš dati polivko na steak, si jo pripravi posebej, da steak ne čaka in ne otrdi.

Steake, kotlete (chops) soli potem, ko so že pečeni.

Steakov in kotletov ne peci nikdar pokritih.

Ne prilivaj steakov na kotletom vode, ker se le malo časa pečejo in dajo sami iz sebe dovolj mokrote.

Ena kocka masla, pol palca debela, da 80 kalorij. To je potrebno, da veste, kadar skušate shujšati ali pa se zrediti.

Oseba, pri navadnem opravku, ne pri težkem delu, porabi na dan 2,500 do tri tisoč kalorij (calories).

Ena žlica olivnega olja ima 130 kalorij, a skoro nič vitaminov A.

Maslo je pa bogato na teh vitaminih.

Vitamin B je vitamin rasti. Otroci, ki rastejo, potrebujejo hrano, ki ima dosti tega vitamina. Med te spadajo zelenjave, cela pšenična moka in otrobi, žitni preparati (whole grain cereal). Če otrok zaostaja v rasti, je pametno vprašati za svet zdravnika in v največ slučajih bo prememba, ozioroma dodatek prave hrane, pomagal.

Matere z malimi otroci, pojdite na zdravstvene klinike, ker tam se boste naučile pravega ravnanja z otroci in izvedele boste, katera hrana je za posamezno starost najprimernejša. Po mestih so take klinike vsepovsod, samo če hočete iti do njih. Marsikateri otrok bi bil boljše razvit, ako bi bila mati dobro poučena o tem. **Mrs. T. K.**

Orehova potica

Naredi kvašeno testo ter pripravi si vse dodatke in postavi na toplo. Delaj v toplem zaprtem prostoru in ne pusti odpirat vrat. Naše babice so pekle za božič vedno ponoči, poleg so dremale in molile, kakor je pač naneslo. Torej vse pogreti: moko, mleko, maslo, jajca položi v toplo vodo itd. Moko vedno presej. Kvas (yeast) zdrobi in zmešaj prav gladko z žličko sladkorja in nekoliko mleka in vode. Tako pripravljene kvas vlij v moko, v katero si prej napravila luknjo, potem pa povrhu pokrij z moko. Postavi na toplo, pokrij s cunjjo in pusti, da vzhaja. Potem pripravi maslo, sladkor, jajca, mleko in dišave. Za boljše testo maslo vmešano z rumenjaki, sladkorjem in drugimi dodatki. Za navadno pa zadostuje, da vse te dodatke vžekljamo v mleko. To mešanico potem vlijemo v moko, ko je moka, s katero smo pokrili kvas, pokazala razpoke, in

dobro stepamo, dokler ne delajo mehurčki in se testo lepo loči od žlice in posode.

Potem ga daj pol ure shajati. Dobro je, če ga pri tem pomazeš s stopljenim maslom, ker potem napravi skorjo. Testo je dovolj vzhajano, če se luknja, ki jo napraviš s prstom, ne zravna. Ko pecivo oblikuješ, naj še enkrat vzhaja 15 do 20 minut. Če smo valjali na mrazu, traja drugo vzhajanje seveda nekoliko več.

Ko si testo dobro stepla, ga še pogneti. Ko je vzšlo, ga razvaljaj, pomazi s stopljenim maslom in nadevom iz orehov, sladkorja (rozin, če jih imajo radi), lupine pol limone, žličke cimeta in snega od beljakov. Potico skrbno zavij, na koncih nekoliko porži, daj v model in pusti drugič vzhajati. Peče naj se dobro uro. Pazi, da se prezgodaj ne zarumeni, ker ima potem rada luknje: "Zajec je skozi skalkal," so včasih rekli.

Nadeta kokoš

Osnaženo in dobro oprano kokoš podrgni s soljo. Zdad si pripravi nadev. Pomešaj fino sesekana jetra kokoši, tem dodaj malo slanine, popra, soli, eno jajce, sesekljaj peteršilj, majaron in dve žlici drobtin. Potem napravi pri kuri na prsih dve luknji, na vsaki strani prs eno tam, kjer si vzela krof. V njo natlači nadev, potem pa zašij ali zašpili. Nato položi kokoš v ponev tako, da je hrbet obrnjen navzgor in jo polij z vročo mastjo. Polivaj jo pridno pri pečenju. Nazadnje odstrani malo masti, pa prideni žlico masla. Ko se v tem malo popeče, prilij še malo juhe. Potem razreži kokoš in jo oblij s sokom.

Nadeti puran

Pripravi in nasoli dobro osnaženega purana ter ga pretakni s slanino. Potem sesekaj prav fino mehko kuhani zelodec in srce ter sestriži puranova jetra. Vmešaj žlico masla in 2 jajci, malo sesekanega majerona, petršilja, v maslu ocvrte zrezane čebule, popra in oreščka; osoli, prideni 5 žlic mleka in eno šalco drobtin. K temu lahko dodaš nekaj pečenega olupljenega kostanja ali pa surovih jabolok. S tem ga napolni in zašij ter peci kakor kokoš, samo pazno ga polivaj z maslom. Ko si zrezala pečenega purana, razreži tudi nadev na lepe rezine in jih naloži okrog mesa.

Kadar pečeš perutnino jo peci na polahnem ognju. Huda vročina meso otrdi ter mu posuši vso sočnost.

Ako bi rada pripravila kostanjev nadev za purana, pa se ti zdi kostanj predrag, nadomesti ga z pinaci (peanuts), ki so poceni in dajo ravno tako dober okus.

Vinska juha

Zavri kvart vina in pol painta vode; prideni malo limonovega soka, celega cimeta in sladkorja. Potem razmešaj posebej v skledi rumenjaki ali dva, kavno žličko moke in malo sladkorja; vlij na to vrelo vino, pa urno mešaj. V vinsko juho lahko deneš opečene koščke kruha.

Nenavadni sadeži

V kraljevini Siam, ki meji na Indijo in Kitajsko, raste drevo, ki se imenuje Wampi. Sad je majhen in okrogel kot frnikule in spada v vrsto citrusov, kot limona, oranža, grapefruit. Zrel sad je rumen in okus opominja na grozde in agras. Iz soka se dobi hladilna pijača, pa tudi za meezo je ta sad izvrsten. Peresa tega drevesa imajo prijeten duh po balzamu.

"Nakon chalsri pomolo," je neke vrste grapefruit, ki ga imenujejo "pomaranča kralja iz Siana." To pomarančo so prinesli v Florido, kjer prav dobro uspeva.

Iz West Indies očiokov smo dobili "Taro," neke vrste krompir, ki je v Floridi znan pod imenom dasheen. Tara ima zelo prijeten okus, precej podoben kostanjevemu.

"Mangosteen" raste na otoku Java. Posrečilo se je udomačiti to drevo v Panami, kjer drže drevesa v sadovnjakih. Sad mangosteen ima trd olupček in notri je po pet belih koščkov in v vsakem v sredi po eno zrno. Okus je prijeten in delikaten.

"Pulassan" in "rambuta" sta tropična sadeža, sorodna z litchi iz Južne Kitajske. Pulassan je velik kot češplja in ima temno rožnato hrupavo in debelo kožo. V mesu leži eno samo, grozdni jagodi, podobno seme.

Durian je sladak sad in ima mehko, kostardu podobno meso. Posebnost tega sadu je njegov duh, ki je prav zoperen, vendar se pa na Borneo stepejo zanj, tako ga imajo radi. Durian raste v visoko drevo in ker tehta en sad od pet do deset funtov, ni posebno varno stati pod takim drevesom, kadar sad dozori.

Na otoku Jamaica raste neke vrste kumara, ki jo imenujejo "chayote" ter je zelo delikatnega okusa. V Floridi in na jugu se ta kumara prav dobro počuti in bujno uspeva. Na trgu v severnejših mestih pa še niso poznane. Okrog New Orleansa jih imenujejo "mirlitons," kar je čisto drugačno ime kakor so poznane doma v Jamaici. Hruški podoben sad ima le eno samo zrno ali seme. Kadar sadijo, denejo celo hruško v zemljo, ne samo koščico. Meso segnije in hrani mlade kalle, ki poženejo iz semena. Ta kumara je zelo rodovitna in na eni plantaži blizu Savannah ste dve trti prerastli v eni seziji cel arbor na enem akru zemlje ter producirale 1,500 chayotes. Med najboljših vrst prištevajo "Perulero," ki raste na Guatemali v Srednji Ameriki. **Mrs. T. K.**

Koščljivo vprašanje

Oče je opominjal svojo boječo hčerko, naj ne bo tako neumna in naj se ne boji vsake malenkosti.

"Ali se ti krave nič ne bojiš?" vpraša otročiček.

"Nič."

"Tudi psa ne?"

"Bog obvari, čisto nič."

"Kaj pa ose, ali se je bojiš?"

"Ne."

"Če pa grmi, se pa vendar bojiš?"

"Tudi takrat ne."

"Potem, ljubi ate, se pa ti res nobe-nega drugega ne bojiš kakor mame?"

MIKLOVA ZALA

Povest iz turških časov
(Nadaljevanje)

“Zdaj pa le kar na delo!” reče izkušeni starček, ko mu je bil naznanil Stefan vse, kar je videl in vedel. “Odlagati ne smemo. Po sv. maši začnemo nositi na Gradišče, kar ko-li ima kdo skriti in zavarovati. Že danes moramo biti na vse pripravljeni; jutri bomo imeli z ženitvijo mnogo opravka.”

Ta dan je bil sicer praznik, ali delo v sili je dovoljeno. Od blizu in daleč so znašali kmetje svoje stvari v dvorane in globoke kleti na Gradišču in v dobro zavarovani tabor pri cerkvi sv. Jakoba. Tudi živino, kolikor je še ni bilo na planini, so gnali pastirji na gore. Marsikatera babica je zakopala na vrtu ali na njivi svoj skrivni denarni zaklad, da ga reši pred grabljivimi Turki. Vsaka hiša v Svetnah je spravila, bodi si hrano, ali obleko, ali drugo hišno orodje na Gradišče.

Tudi Almira in njena mati sta zaupali svoje dragocenosti varstvu bližnjih sosedov. Zakaj le tako je moglo dekletu odvrti vsak sum od sebe in svojega očeta. Almira si je pač mislila: “Vse dragocenosti rada žrtvujem turškim rokam, ako se mi le uresniči moj tajni namen. Saj se mi vse deseterno poplača!”

Rožanje so kaj pridno gibali roke. Vse je delalo, kolikor je moglo. Na večer pa so se zbrali možje, žene in otroci na Gradišču in pri cerkvi sv. Jakoba.

Bali so se iti na svoj dom. Sklenili so, da ostanejo rajši v varnem taboru, nego da bi šli domov v nezavarovane svoje hiše in kočje. Cerkev sv. Jakoba je bila polna ljudi. Vso noč so molile žene in otroci, naj jih reši Bog smrti in turške sužnosti.

Nemirna je bila ta noč. Vse se je plašilo, če so tudi vedeli, da še ni blizu sovražnika. Le bližnji sosedje so šli na večer z otroki in ženami domov. Tudi oče Serajnik se je spravil na svoj dom, in v njegovi hiši je prenočila tudi Zalika z materjo vred. Mirko pa je ostal na Gradišču, da tolaži ljudi, ki so bili vsi preplašeni.

Se le o polnoči je potihnil šum in nemir med množico v taboru. Ravno so se menjavale straže na zidovju in v stolpih, kar se zasliši iz najvišjega stolpa stražnikov glas, da gori.

In res, nebo je bilo rdeče, kakor žareč plamen. Proti večeru je bilo videti, kakor da bi vzhajala jutranja zora.

“Kaj je to?” vzkliknejo vsi. “Turki gredo, Turki so že tu!”

Žene in otroci so popadali na kolena ter jeli kričati in moliti. Otroci so se skrivali za materami, žene pa oklepale svojih mož. Vse je bilo obupano.

Le Mirko in njegovi prvi tovariši, med njimi seveda tudi Mačkov Stefan, so ostali mirni. Vedeli so, da je to le znamenje, da Turki požigajo trge in vasi po gornjem Koroškem; ali sovražnika še ni blizu. Sicer bi bili Mirkovi opazovalci že sporočili o turškem prihodu.

Vse pomirljive besede pa niso nič pomagale. Množica se je čim dalje tem bolj plašila, da nebo vedno bolj in bolj žari.

Naenkrat potihne krik in stokanje. Stražnik na obzidju je namreč naznanil, da se nekdo približuje. Ko se oglasi raz konja znani glas junaškega mladeniča Andreja, ki je bil prejšnje dni s Štefanom skupaj na preži, se mu odpro vrata. Vse umolkne, ko stopi jezdec v sredo oboroženih kmetov na Gradišču.

“Pomirite se, dragi tovariši! Nocoj ni nobene nevarnosti. Žene in otroci naj gredo mirno spat. Vam pa, dragi možje, poročam sledeče:

“Po Štefanovem odhodu sem se bil pridružil tistim kmetom, ki so se postavili Turkom v bran. Bilo jih je končno še blizu šest sto. Ponoči sem bival v njihovem taboru. Videč pa, da se približujejo Turki, sem hotel takoj odjahati, da vam to izporočim. A vendar sem še počakal. Radoveden sem bil, ali utaborjeni kmetje ustavijo Turka

“Dolgo so se branili kmetski zavezniki. Vse naskoke

ljutega sovražnika so krepko odbijali. Mislim sem že, da Turki ne morejo več naprej. Ali glejte, proti poldne se zasliši strašen krik in vrišč. Turki so prišli po ovinkih od obeh strani in so napadli kmete za hrbtom. Hipoma se je polastil sovražnik kmetskega tabora in tu so pomorili vse, kar se jim ni drage volje vdalo. Le nekaj kmetov se je rešilo. Mnogo so jih ujeli, največ pa se jih je borilo do zadnjega vzdihla.

“Zdaj so imeli Turki prosto pot in cesto. Jeli so pleniti in požigati na vse strani. Trgi in vasi, hiše in kočje so se izpremenile hitro v prah in pepel. Še zdaj gorijo po dolinah in brdih posamezna poslopja in rdečijo nebesni obok. Ljudje vijejo roke in vpijejo na pomoč. Živina rjuje, kakor da bi čutila nesrečo svojih gospodarjev. Le kruti sovražnik nima čuta, ne srca; pušča in uničuje, kar mu pride pod roko.

“Naposled se je utaboril Turek v dolini pri Podkloštru. Ondi počiva tudi nocoj. Jutri utegne korakati naprej, a kvečjemu more priti le do Beljaka. Tam sta pa Žalnikov Vinko in junaški Davorin na preži, ki nam bodeta hitro izporočila, kam se od onod napoti sovražnik. A meni se močno dozdeva, da Turki ne pridejo v Rožno dolino. Ta okraj je preveč oddaljen od glavne ceste in zelo odročen turški vojski.”

Zadnje besede so potolažile preplašene duhove. Ker pa je bilo prepozno, da bi šli še nocoj otroci in žene domov, so polegli na trdo zemljo, da se odpočijejo od silnega truda.

Nad njimi pa je čuvalo nebo in neštivilne zvezdice. Mesečna kroglja je plavala po širnem nebesnem oboku in obsevala temno zidovje. Zdaj pa zdaj se skrrije za oblake, katere je gonil lahen vetrič, a kmalu pokaže zopet svoje blede lice in razsvetli spečo množico. Izmed nje se vzdiguje tu pa tam kodrava glavica. Sanjavo in skrivnostno gleda okoli po specih sosedih, a hitro se zopet nagne in leže na tla. Najbrž je sanjala, da se bliža kruti sovražnik; ko pa je videla vse mirno okoli sebe, se je zazibala znova v blagodejno spanje.

Le Mirko ni mogel najti miru in počitka. Šel je v stolp. Ondi je gledal iz line na svoj in Miklov dom v Svetnah. Mislim je na svojo nevesto Zaliko, ki jo popelje že v nekaterih urah pred oltar. Zaupno je zrl v svojo bodočnost in si v duši slikal prihodnjo zakonsko srečo.

A v istem trenutku mu nehote stopi Almirina podoba pred oči. Bila je ravno taka, kakor tisti večer, ko se je pozno v noči zaklela proti njemu. Te neljube slike se dolgo ni mogel iznebiti; še le proti jutru je rahlo zaspal.

DEVETO POGlavJE

Ko se je jelo daniti, vstajala je že množica in zapuščala svoje trdo ležišče. Tedaj že ni bilo več človeka na Gradišču, ko so začeli prvi žarki jutranjega solnca zlatiti vrhove koroških gora. Le Mirko je še spal. Odhajajoči tovariši ga niso hoteli vzbuditi iz sladkega spanja, dobro vedoč, da je njih vodja utrujen. Še le, ko je prisijalo solnce skozi lino na njegovo lice, se je vzdramil naš prijatelj. Začudil se je, da je tako pozno vstal, a kesal se tega ni. Saj je bilo to sladko spanje, ki ga je še le proti jutru zazibalo v blažene sanje.

Sanje, ki jih ima človek v pondeljek zjutraj, so pa resnične, kakor mislijo ljudje.

Mirko je sanjal o svojem življenju, o svoji sreči in nesreči, o Zalki in — Almiri. A vse, kar se mu je sanjalo, je bilo res. Le škoda, da je bil zjutraj potegnili roke po licu in si mel oči, predno se je umil. Zakaj s tem je izbrisal tudi sanje iz glave. Nič ni vedel o njih, kakor ta-le konec: . . . Neznana podoba v beraški, raztrgani obleki se mu približa. Pogleda ji ostro v oči, da jo spozna. A hipoma ga potegne na-se lepo okrašena nevesta . . . !

V tem trenutku pa so zadeli zlati solnčni žarki Mirku v lice in ta se je v sanjah prebudil.

Na Serajnikovem domu so bili že vsi po koncu, ko je došel Mirko z Gradišča. Praznično so bili opravljeni domačini, kakor posli. Od blizu in daleč so prihajali v Svetne ljudje, da vidijo lepo nevesto Zaliko in bogatega ženina.

Mirko stopi v sobo. Tu najde Zaliko, sedečo zraven očeta in matere. Presrečno pozdravi ženina svojo nevesto in jo vpraša, rekoč:

“Kako si kaj prvokrat počivala pod našo streho? Gotovo se ti je sanjalo kaj neljubega, da si tako zamišljena. Govori, Zalika!”

“Bog ne daj, da bi vse sanje bile resnične! Vse dejanje in nehanje človeško je sicer v božjih rokah, ali svojim nocojšnjim sanjam le ne verjamem,” odgovori plaho

nevesta svojemu ženinu. Na licu se ji bere nekak notranji strah, a deklica se hitro ohrabri in nadaljuje:

"Sanjalo se mi je, da sam se poročila s svojim ženinom. A pot od cerkve do ženinovega doma je bila tako dolga in trnjeva, da sem hodila sedem let, predno sem prišla do njega. Po sedmih žalostnih in tužnih letih sem jela še le uživati zakonsko srečo."

Te besede so pretresle Mirkovo dušo, ali on se je pre-magoval. Še enkrat je prisegel nevesti ljubezen in zvestobo.

Med tem so jeli prihajati svatje in družice. Ni še pretekla ura, in zbrani so bili vsi od blizu in daleč. Tudi okoli cerkve sv. Jakoba se je trlo sila radovednega ljudstva.

Vse je gledalo, moški in ženske, deklice in mladeniči, zalo nevesto in lepega ženina, ko sta prihajala k poroki sredi svojih svatov. Vse se je veselilo nad novima zakon-cema in ju blagovalo, ko sta se vračala kot mož in žena domov. Med gledalci ni bilo niti enega sovražnika, niti zavidljivega očesa.

V Svetnah je kraljevalo ta dan zgolj veselje in sama radost. Obhajala se je velika gostija pri Serajniku, naj-premožnejšem kmetu v Rožni dolini. Mnogo ljudi je bilo iz okolice. Še prostora niso imeli po hišah. Celo na pro-STEM so se gostili in veselili.

Človek bi bil lahko mislil, da nikogar ne manjka. Ven-dar pa so pogrešali sosedje nekoga med gledalci pri cerkvi, kakor tudi doma med gosti. Zlasti fantje so se ozirali po znanem dekletu, a nikjer ni bilo videti — Almiri, niti nje-nega očeta.

Da ni bilo Tresoglava med gosti, se ni zdelo čudno nikomur. Vedeli so vsi, da je z doma po kupčiji že več nego štirinajst dni. A zakaj ni bilo Almiri, to je znal le Mirko in slutila tudi — njegova nevesta.

Ves dan ni bilo deklice na izpregled. A ko so proti večeru fantje, radostni in veseli, pripeli k Almirinemu domu, jim je rekla njena mati, da je Almira bolna; naj ji tedaj ne zamerijo, da ne more priti v njih družbo . . .

Med tem ko so pri Serajniku obhajali gostijo in se radovali ženin in nevesta, svatje in družice, se je utaboril na ravnem polju pred mestom Beljakom glavni stan turške vojske. Tu so imele počivati sovražne čete in pleniti daleč na okrog.

Na vse strani je bil poveljnik odposlal svoje oddelke, da plenijo in ropajo. Njegov namen je bil, da si vojska pridobi mnogo blaga in bogastva ter veliko kristjanov od-vede v sužnost. Vse drugo, česar čete ne morejo vzeti s seboj, pa se naj pokonča z ognjem in mečem. Največ mu je bilo seveda do srebrnih in zlatih dragocenosti in do mladih kristjanskih deklet.

Vsak turški poveljnik si je pridobil pri cesarju naj-višjo naklonjenost in največ zaslug s tem, da mu je pri-šedši z ropa in plena, podaril lepih kristjanskih devic. Naj-lepše izmed vseh si je vzel sultan v svojo last kot sužnice, manj zale pa je daroval dvornikom v znamenje svoje na-klonjenosti.

Naravno je torej, da je turški poveljnik, prišedši do Beljaka, takoj na vse strani razposlal svoje čete na plen in rop. Le v Rožno dolino ni bil namenjen noben oddelek. Za-kaj naravnost tja sedaj še ni vodila nobena širja cesta, in sovražnik je tudi mislil, da ni mnogo plena pričakovati v takih odročnih krajih.

Le tako si moremo razlagati, zakaj niso bili Turki že v prejšnjih letih došli v Rožno dolino. Saj so ropali pred petimi leti (1473) po podjunki in celovski ravnini ter so došli celo do Vetrinja in Zihpolja. Tri leta pozneje (1476) so bili prišli skozi Kranjsko, sledeč reki Savi, na Koroško pri Trižu. Odtod so se bili vsuli takrat, kakor to leto, proti Beljaku. Ondi so vse požgali in opustošili. V pepel se je tistikrat izpremenil Podkloster, kjer so se menihi hrabro in vztrajno branili v samostanu. Do tal so pogorele vse vasi, hiše in kočje od Trbiža do Velikovca. Vsa ravnina pri Beljaku, vse polje v celovski okolici in Podjunki dolini je bilo pokončano in steptano. Le Rožna dolina je ostala ne-dotaknjena. Ondotni prebivalci so bili tako srečni, da še niso videli krvoločnega Turka, niti čutili njegovega hand-žara.

Tako srečni bi bili menda Rožanje tudi to leto, ko ne bi bilo Almiri in njenega nekrščanskega očeta.

Pozno zvečer, ko je bilo v turškem taboru že vse po-tihnilo, se je pritihotapila moška postava, v črno haljo za-vita, k turškemu taborišču. Straže so ujele nočnega ogle-duha in ga odvedle k poveljniku v glavni stan.

Bil je Tresoglav. Dal se je nalašč ujeti ter zahteval

potem, naj ga peljejo h glavnemu poveljniku, češ, da mu ima nekaj važnega izporočiti. Zlasti so mu bili vojaki za-voľjo tega prizanesli, ker je znal malo po turško, dobro pa laški govoriti. Vse to je kazalo, da je tujec v tem kraju in kot tak najbrž vdan tudi Turkom.

Prišedši v glavni stan, se ponudi Tresoglav turški četi za voditelja in kažipota v Rožno dolino. Svojo glavo za-stavi in življenje, ako ne govori resnice. Mnogo plena in ropa obeta Turkom v tej rodovitni dolinici. Tudi drugih dragocenosti je veliko po katoliških cerkvah in hišah. Da, celo več zalih kristjanskih devic je ondi, kamor jih misli peljati. Njih lepota slovi daleč okrog. Pri teh besedah je Tresoglav seveda mislil na lepo Zaliko.

Pri zadnjem obetu zaiskrijo poveljniku oči. Najljubše bi mu bilo, ako se mu posreči ujeti nekaj lepih kristjanskih deklet. Nje bi vendar mogel, vrnivši se v Carigrad, poklo-niti svojemu gospodarju sultanu.

"Ako je vse to istina, kar govoriš," pristavi naposled turški poveljnik, Iskender po imenu, "tedaj si moj zaveznik. Plačilo ti bode veliko in moja prijateljska roka ti ne od-reče nobene prošnje.

"Ako si pa ogleduh in hočeš našo četo spraviti le v pogubo in nevarnost, tedaj joj tebi! Glavo tvegaš in živ-ljenje!"

Oprezni poveljnik Iskender ni hotel sprva verjeti Tre-soglavu. Še le ko mu je ta zastavil glavo za vse nepravilice in nezgode, ki bi utegnile zadeti turško četo v Rožni dolini, ga je vzel za kažipota. Ali svojim četnikom je ostro za-ukazal, da ne smejo tujca izpustiti iz tabora in izpred svojih oči. Vselej in povsod naj ravnajo oprezno in premissljeno.

Ura je odbila polnoči. Vse je počivalo v taboru, kar ni odšlo na plen. Mrtva tišina je vladala med spečimi vojaki. Le včasih je tu pa tam zahrzal turški konj ali pa zarož-ljala sablja ponočnega stražnika.

Ob ravi doli pa so jahale nočne prikazni. Zdaj pa zdaj se je zasvetilo orožje v blede mesečini. Bila je turška četa, katero je vodil Tresoglav na plen v Rožno dolino.

DESETO POGlavJE

Pri Serajniku ni niti najmanjša nepravilica kalila sva-tovskega veselja in radosti. Vse je bilo židane volje od jutra do večera. Pravo veselje pa se je še le začelo pozno v noči. Tedaj so se razvedrile svatom glave. Staro rume-no vince iz Serajnikove kleti jim je ogrevalo srce.

V tej radosti ni nihče mislil na hude čase, ki so pre-tili Rožanom. Nikomur niso kalili veselja žali spomini na vojsko. V vinu so pozabili na vsakdanje skrbi in človeške nezgode. Pozabili so, da je Turek že na gornjem Koroškem, meneč seveda, da tudi sedaj kakor prejšnja leta, ne običe Rožne doline.

Le Mirko ni kazal tiste radosti, ki navdaja ženina, se-dečega poleg nežne neveste. Le on si je zdaj pa zdaj po-gladil nagubano čelo. Če ga je pa Zalika vprašala, kaj tako premisslja, se je nalašč izognil njenim besedam, ji pobožal rdeče lice, nato pa se zavrtel z njo v kolobarju med gibnimi plesalci. Tako je izkušal zadušiti svojo notranjo slutnjo in strah pred Almirinem maščevanjem.

Še ob polnoči so veselo peli in vriskali. Godci so go-dli, mladina je pa plesala. Daleč tja po Svetnah se je raz-legal trušč in hrušč iz Serajnikove hiše.

Tudi na Almirino uho so udarjali mični glasovi sre-brnih strun in radostni smeh mladeničev in deklic.

Na klopci v vrtu je sedela Almira. Nepremično je zrla na nebo, ki je bilo posuto z zlatimi zvezdami. Noč je bila krasna. Luna in zvezde so obsevale zemljo.

Čaroben je bil ta pogled v nočno природo. Toda Al-mira ni čutila te krasote; ona ni občudovala lune, niti mig-ljajočih zvezdic na nebu. Tako jo je bila prevzela strast in maščevanje.

Njena duša se je tem bolj razburjala, čim dalje je tra-jala radost in ples pri Serajniku. Šla bi bila tja in za-palila hišo in skedenj, da skali ženitovanjsko veselje. Ali ta misel ji ne ugaja; češ, tako se ne maščuje dovolj nad Mirkom in njegovo nevesto.

Iz teh in drugih sličnih misli jo vzdrami hipoma klepet konjskih kopit. Almira skoči po koncu. Mimo njenega vrta zdirja, kakor besna pošast, nočni jezdec.

Skrbno se ozira dekleta za njim. Ali kakor bi trenil, ji izgine v vasi za košatim drevjem. Nekaj trenutkov stoji Almira vsa začudena in kakor priklenjena na mestu, gle-dajoč za jezdecem . . . A kar naenkrat utihne godba in vrisk, petje in ples. Strašen jok in stok udari v hipu Al-miri na uho. Vsa svatovska družba zbeži kakor brezupna

iz hiše pod milo nebo. Ženske vpijejo in molijo, otroci jočejo, moški pa tekajo sem ter tja, kričeč: "Bežimo, bežimo! Turki so tu!"

Almiri se je odvalil v tem trenutku težak kamen od srca. Kar je škodoželjno pričakovala, to je bilo sedaj res. Vsa vesela in zadovoljna se je odpravila nato v hišo, da je nihče ne zapazi na vrtu. Zakaj vsa vas je bila naenkrat polna ljudi.

Le najhrabrejši so še ostali za mizo pri Serajniku, med njimi tudi ženin in nevesta. Radovedni so obstopili nočnega prišleca, Zalnikovega Vinka.

Ves zasopihan in obnemogel je pridiral mladenič do Serajnikove hiše. Sapo mu je jemalo od hitre ježe. Zatorej ni mogel sprva nič drugega reči, kakor: "Bežite, bežite! Turki gredo!"

Po teh besedah je stopil v sobo, a tu se je zgrudil na tla. Lice njegovo je bilo krvavo. Huda rana mu je zevala na glavi.

Zalika vzame hitro vina in vode, mu izpere rano in hladi z namoceno ruto sence in glavo. Ranjenec se kmalu zave. Nato izpije čašo vina in, naslanjaje se ob zid, jame polagoma govoriti:

"Stefan je pustil mene in Davorina na preži pri Beljaku. Tam sva bila, dokler niso prišli Turki in se ondi utaborili.

Proti večeru je sovražnik na vse strani razposlal svoje čete, le v Rožno dolino nobene. Bila sva brez skrbi, toda na preži sva vendar ostala. Ob cestnem grmovju sva privezala vsak svojega konja in se vlegla v rov, ne daleč drug od drugega.

"Bilo je pozno v noči. Malo me je že posilil spanec, a kar naenkrat me vzdrami Davorinov krik in klic. Tedaj skočim na konja ter hitim tovarišu na pomoč. Pa v tistem trenutku mi prijezdi turški konjik naproti in me udari s sabljo po glavi.

"Devet solnc mi je pri tem udarcu zasvetilo v obeh. Vse se mi je zavrtelo v glavi. Le toliko vem, da sem zagnal svojo sulico sovražniku v prsi, in ta se je zgrudil na tla.

Kakor bi trenil, prihaja več Turkov nad mene. Tedaj pa se obrnem, z bodem konja, in le on, le on, moj pram, me je rešil nagle smrti.

"Za seboj nisem čul ne krika ne stokanja. Le konjska kopita so neprenehoma udarjala za menoj, naposled pa so utihnila tudi ta. Tako sem svojim preganjalcem srečno ušel, da vam naznanim pretečo nevarnost. Le eno ali dve uri še — in Turki so tukaj!"

Izgovorivši, omahne mladenič na klop in umolkne. Navzoce izpreleti strah in groza. Kakor da bi švignil žareč plamen iz strehe in pretel vse poslopje s prebivalci vred uničiti, tako so planili moški in ženske iz hiše in klicali na pomoč. Njih tužni glasovi so se razlegali daleč tja po dolini.

Zalika se je oklenila svojega ženina. Kakor z železnimi verigami se je držala mlada žena svojega moža. Vsa v solzah ga je milo prosila:

"Mož Mirko, moj ljubi Mirko, ostani pri meni! Ti na smeš od mene, jaz te ne pustim. S teboj hočem iti, s teboj hočem umreti. Bog mi pomagaj!"

To izgovorivši, se zgrudi na tla, oklepajoč se Mirkovih kolen, in omedli.

Oče Serajnik privzdigne Zaliko in jo vzame v svoje naročje, Mirku pa reče:

"Moj ljubi sin, idi, kamor moraš iti! Ti si vodja vseh Rožanov. Tvoja dolžnost je, da greš in pomagaš rešiti — sužnosti in smrti — nas in vso okolico.

"Tvoje ženo in nevesto pa hočem čuvati jaz kakor lastno oko. Iz teh-le starih in velih rok dobiš nazaj svojo Zaliko."

Nesrečna žena ni slišala teh besed. Še le ko jih je bil sivolasi oče izgovoril, se je zavedla uboga nevesta.

Mirko je milo pogledal svoji ženi v solzne oči. Kakor da bi mu z žarečimi kleščami trgali srce iz trupla, tako ga je peklo in bolelo v prsih, ko je pomislil, da mora zapustiti svojo nevesto. Zdelo se mu je, da se loči na veke od svoje Zale. Solze se mu ulijejo v oči, srce se mu žalosti krči. Še enkrat se z vso močjo goreče ljubezni okleme svoje mlade žene in neveste . . . ali takoj ga iztrgajo njegovi tovariši siloma iz njenih rok. In ko je potem z drugimi moži vred stopal na Gradišče, se mu je zdelo, kakor da so mu izruvali srce iz prsi in da je izgubil v teh tre-

nutkih ves svoj up in srečo . . .

Kmalu nato so goreli kresovi na hribih in gričih. Naznanjali so prebivalcem v Rožni dolini, da se naj poskrrijejo pred krvočelnimi Turki.

Zdaj pa je vrelo ljudstvo vkup od vseh strani. Vsak je pograbil, kar je mogel, in šel na Gradišče ali v tabor pri cerkvi sv. Jakoba.

Vse je bilo v tej strašni noči na nogah ter skrivalo sebe in svoje. Tudi Serajnik ni miroval, odkar ga je Mirko zapustil. Kar je še imel dragocenosti v hiši, je vzel s seboj. S svojo ženo in nevesto Zaliko se je napotil v pečine pod goro Rožčico, kjer se je bilo med tem tudi že nabralo mnogo ljudi.

Grede mimo Tresoglavovega doma pa se je starček zmislił še Almiri in njene matere. Tudi njiju je hotel vzeti s seboj. Pozabil je v tej nesreči ono notranje sovraštvo, katero ga je obhajalo do te brezbožne, nekrščanske rodbine.

"Kdo bo le rešil Almiri in njeno mater?" vpraša Serajnik Zaliko, prišedši do sosedove hiše. "Tresoglava ni doma. Kaj le bodeta zdaj počeli zapuščeni ženski?"

"Pokličite, oče, ubogo deklenco!" odvrne Zalika v krščanski ljubezni. "Ta gotovo nič ne ve o preteči nevarnosti."

Serajnik pokliče Almiri in jo povabi, naj se njim pridruži ter reši v tabor pod Rožčico.

Almiri in njena mati pristopita nato k svojemu sosedu in korakata z Zaliko vred v varno skrivališče: Zala žalostna in pobita, Almiri pa veselega in zadovoljnega srca.

ENAJSTO POGlavJE

Zalostno je drugo jutro vzhajalo solnce. Megla se je bila ob reki Dravi vlegla na Rožno dolino. Zavila je tudi Gradišče in Podgrad v sivi plašč. Jutro je bilo vlažno in temno. Marsikdo je še mogel tedaj ob prvem svitu rešiti sebe in svoje domačine na Gradišče ali pa v tabor pri cerkvi sv. Jakoba. Kresovi so že bili ugasnili in skrivnostna tihota je vladala po dolini.

Mirko je noter do jutra s svojimi tovariši čuval vhod na Gradišče. Hotel je sam videti, kdo vse pride pod njegovo varstvo in povelje v tabor. Vestno je pogledal vsakemu v obraz, kdor se je približal vratom. Le zanesljive ljudi je spuščal v tabor.

"Hvala Bogu, da je jutro megleno," izpregovori Mirko. ko se jame daniti. "Sedaj se bo mogel še marsikdo rešiti. Glej, Stefan, tam-le jih prihaja še cela kopa, moških in žensk. Ti ljudje so iz Sveč. Imajo pač daleč sem do Gradišča, zatorej prihajajo tako pozno."

Izgovorivši, da prihajajočim znamenje, naj se podvijo. Zakaj takoj, ko dojde poročilo, da se bliža sovražnik, misli zapreti vrata in potem ne more nihče več v tabor.

"Almiri in Tresoglava pa ne bo," zašepeta skrivnostno Stefan prijatelju na uho.

Mirko pomaja z ramama in huda slutnja mu prešine srce. Še le ko sosed Strelec naznani, da je šla Almiri z očetom Serajnikom in nevesto Zaliko pod Rožčico, se pomirita Mirko in Stefan.

"Ali je Tresoglav tudi v taboru na Rožčici?" vpraša nagloma Mirko svojega sosedu.

"Jaz ga nisem videl, a zanj me tudi malo skrbi," odvrne odločno Strelec. "Tedaj, ko sem očetu Serajniku oddal ključ od skrivnih vrat, ki vodijo v Svetnah v podzemeljski hodnik na Gradišče, sta bili samo Zala in Almiri pri njem. Nato sem odšel na svoj dom in tu sem iskal oni ključ, ki zapira in odpira železna vrata na Gradišču. A našel ga nisem in tudi Serajnik ga nima."

"V soboto večer je še bil v ključavnici. Ali nisi bil ti, Mirko, tisto noč na gradu in nisi li ti potegnili onega ključa iz vrat? Čul sem o polnoči govoriti v kleti in nekdo je imenoval celo tvoje ime."

"Te ga ključa nimam in tudi na gradu nisem bil v soboto večer," odgovori Mirko začuden. "Ali to nič ne de, ako manjka ključa. Saj imamo kovačev v taboru. Daj ga napraviti!"

V tem trenutku pribeži četa, ki je bila na straži ob cesti, proti Gradišču in zdirja v tabor. Vrata se nato zapro in zavarujejo. Močne straže se razpostavijo in vse se pripravi na krvav boj z ljutim sovražnikom.

Pol ure pozneje so turške čete že naskakovale trdno zidovje od vseh strani. A vse njih trud je bil zastoj. Rožanje so bili hrabri in vstrajni. Vsak napad so kruto odbijali. Mnogo Turkov se je smrtno zadetih zgrudilo na tla.

(Dalje prihodnjč)

OFFICIAL ORGAN OF THE SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

YOUTH AND RECREATION BOARD

DISTRICT 1—Mrs. Frances Kurre, 6509 Schaefer Ave., Cleveland, Ohio, president of the board.
 DISTRICT 2—Miss Molly Sumic, 222—57th St., Pittsburgh, Pennsylvania.
 DISTRICT 3—Mrs. Lillian Kozek, 2244 S. Lincoln St., Chicago, Illinois.
 DISTRICT 4—Mrs. Frances Marinshek, 438 Sheridan St., Ely, Minnesota.
 DISTRICT 5—Mrs. Dorothy Meister, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colorado.
 DIRECTOR OF JUVENILE CLASS—Miss Albina Janchar, 1686 E. 32d St., Lorain, Ohio.

My Trip Through Europe

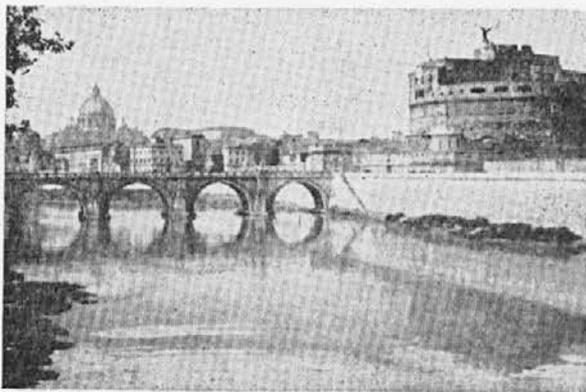
By Evelyn L. Fabian

ROME

ON Friday morning, August 5, 1938 — we had breakfast in our hotel and then decided we would spend all day sight-seeing. We were informed that the C. I. T. tours started at 9 A. M. — so we rushed with breakfast in order to be ready when the bus called for us. The group again was quite large and our guide was very amusing.

We drove to Piazza Navona, a long open space, which was originally a stadium for chariot races, but is now a poor people's open space. Churches and small shops surround it, and in the middle are three beautiful fountains. The one in the center, "A fable of Aesop in stone" is by Bernini. If these fountains had a richer flow and were cleaned constantly, these fountains would make the Piazza Navona one of the pleasantest spots in Rome.

Nearby is the Palazzo Madama (Italian Senate) with a flight of steps designed by Michael Angelo. This is the square of the Capitol and we drove close by to the statue of Marcus Aurelius that stands in the center. The statue which is of bronze, owes its excellent state of preservation to the popular belief that it was a statue of Constantine, the first Christian emperor. To the left and right of the statue are the Capitoline Museum and the Palace of the Conservatori, or town council. We also saw the Headquarters of the War Wounded Association.

The Castel of S. Angelo.—Originally it was the tomb of the Emperor Hadrian. On the top is the figure of the Archangel St. Michael sheathing his sword as a sign that the pestilence was stayed.

We rode over the Ponte di S. Angelo (The bridge of S. Angelo) with its ten colossal statues of angels, to the Castle Sant' Angelo. Never before have I seen such an immense and solid circular fortress rising from the river, with a band of corbels all around it and a glorious archangel on

the top. This is the tomb of the Emperor Hadrian. Other Roman emperors are also buried here. There is a legend to the effect that when, during the epidemic of pestilence in 590, Pope Gregory the Great led a procession to the tomb of St. Peter, — he saw the Archangel Michael on top of the memorial, which was then used at a fortress. The Archangel was sheathing his sword with fire, signifying that the punishment imposed on Rome was over. In memory of this vision a statue of the Archangel was erected on top of the fortress.

We came to the Mussolini Forum. Here there is a modern Academy (Fascist Education). Nearby is a beautiful marble stadium adorned with colossal statues symbolizing every athletic game. In the central piazza is the Mussolini Obelisk, which we were told, was cut from a single block of marble. The Sport Fountain has an enormous ball of marble, surrounded by graceful jets of water. On the other side is a building similar to that of the Academy, which is the swimming pool, and is one of the largest in Italy and perhaps in Europe. It is very much up-to-date and has all the necessary accommodations, even with the flow of water regulated and kept at a temperature of 24 degrees.

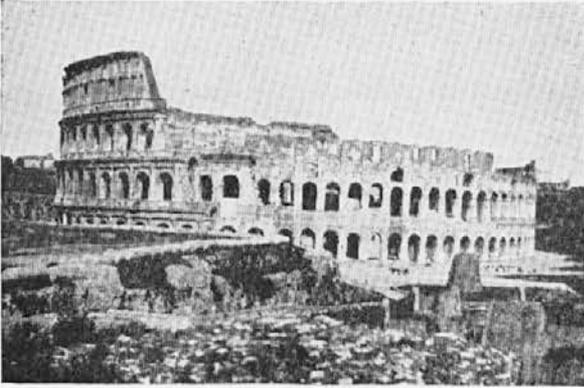
Villa Borghese now Villa Umberto I is a beautiful park covering many acres. The residence is called the Casino, where art collections are preserved and is notable all the world over for a few paintings and many very beautiful works in marble and precious stone. The first little room we came to on the right has the famous half-draped Pauline Borghese, as Venus, lying on a marble couch. Much of Bernini's work can be found in the other rooms — such as: a figure of David with the Sling, Metamorphoses, Hercules, Daphne, Encas fleeing from Troy, Sleep of Innocence, Dancing Faun, and many others that I do not recall by name — all of which are very beautiful. We then ascended to the picture rooms. Here we saw such pictures as: "Chase of Diana," "Danae," "Sacred and Profane Love," "St. Anthony of Padua" and others. There are nearly 600 of them belonging to most every school; the best Italian painters are represented here.

Then it was suggested we walk to Pincian Hill to obtain a view of the city. The Pincian Hill has been for a century the fashionable park of Rome. From here we can see St. Peter's, below us the Piazza del Popolo and S. Carlo. From here Rome is serene and impressive. I remember seeing many seminars, with their splashes of color, walking briskly along on their way chatting gaily together. You meet them everywhere in Rome but never so steadily as here. The charming palace, the Villa Medici on the Pincian Hill, was built in the 16th century, and in 1803 Napoleon bought it and transferred it into the Academy of Fine Arts.

We were then driven back to our hotels where we had luncheon, and at 2:30 they called for us again to resume our tour.

We stopped for just a few minutes in Trajan's Park and admired the Trajan's column which is about 108 feet high, hollowed out and cut internally into a winding staircase. Pointed out to us on the way was the remains of the Golden House of Nero. We then found our way to the church of St. Peter in Vincoli. We admired its twenty Doric columns of Greek marble on the inside and hastened up the aisle to one of the greatest treasures of art that Rome contains — the statue of Moses by Michaelangelo. This work of genius grows upon one as, standing before it, we begin to appreciate each little detail as well as the general effect. Here we see the same quality in marble which we have admired in Michaelangelo's paintings — his power to depict rock like humanity. The statue itself suggests strength. The muscles and veins of the neck execute such

clearness that a student might even study anatomy from this figure. The two horns sticking out from the forehead were much criticized, but when their meaning is understood they give a touch of vehement life to the figure, as they represent the darting flashes of anger which were shooting from the eyes. The church contains many works of art and tombs.

The Ruins of the Colosseum — Only one-third of this massive structure remains. But it stands unrivalled for historic interest and imposing grandeur.

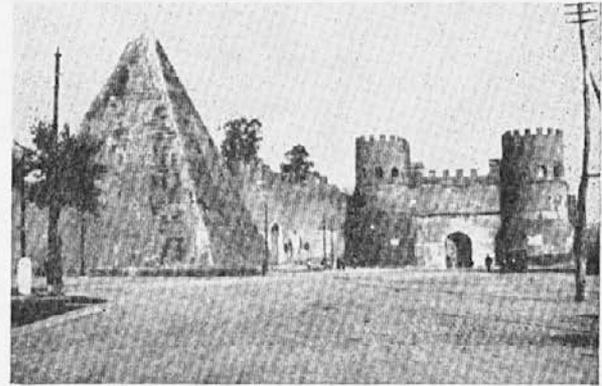
Leaving the church we made our way towards the most impressive of all the ruins of Imperial Rome — the Colosseum. This mighty edifice covers about six acres of ground, its external circumference is one-third of a mile long, while the height of the external wall is more than a hundred and fifty feet. The seats for the spectators were arranged in tiers all around the building and were reached by four corridors, each corridor corresponding to a story. The columns of the lower story were Roman-Doric, of the second Ionic and of the third Corinthian. A wall ran around the arena high enough to protect the spectators against danger from the wild beasts. Underneath the arena were elaborate sub-structures, being dens from which the animals were raised in moveable cages and let loose into the arena through trapdoors. The arena was so called because it was covered with sand, which absorbed the blood and gave the fighters a firm footing. For three hundred years it was used for gladiatorial combats and even before that, it was the scene of fearful barbarities during the persecutions of the Christians in the second and third centuries. It was also used as a fortress in the Middle Ages, and as an arena for bull fights. It was then lastly consecrated to the memory of the martyrs who perished in it during the Christian persecutions in the early days of the Church. The spot of their martyrdom was marked until 1872 by a tall cross, devoutly kissed by the faithful, and all around the arena stood the small chapels or "stations" used in the Via Crucis" procession. Today it remains one of the grandest ruins of Rome.

The Arch of Constantine — It was dedicated by the Senate and people of Rome to commemorate the victories of the first Christian Emperor. It contains in its structure remains of the older arches of Trajan and Isis. The older work is by far the better.

Nearby we saw the Arch of Constantine, which was erected in celebration of Constantine's victory over Maxentius in A.D. 312. The arch is largely made up of fragments taken from earlier buildings and carefully arranged in an architectural framework.

We continued riding along Via dei Trionfi passing the Obelisk of Axum and stopped at the Basilica of St. Paul Outside the Walls. St. Paul's, the most fascinating of Roman basilicas, was erected where the great Apostle is believed to repose. It was once destroyed by fire in 1823, but was rebuilt on the same plan. It is about 394 feet long, 197 feet wide and 75 feet high and has 80 grey granite columns. Above the transept, nave and aisles, are medallion portraits of all the popes (261) in mosaic, from St. Peter to Pope Benedict XV (1922). It contains beautiful mosaics.

The Pyramid of Cestius. — One of the last objects the eyes of Paul rested on as he passed to execution. The Apostle has given his name to the gate. On the left can be seen the trees of the Protestant Cemetery.

Just outside of St. Paul's gate is the pyramid of Cestius and next to it, is the Protestant Cemetery. The pyramid is interesting as it shows the influence of Egypt upon ancient Rome. Looking through the barrier of the cemetery, we saw the tomb of Keats, with this sad inscription:

"This grave contains all that was mortal of a young English poet, who, on his death-bed, in the bitterness of his heart at the malicious power of his enemies, desired these words to be engraven on his tombstone:

Here lies one whose name was writ in water."

In the new cemetery nearby lies the heart of Shelly himself. The poet was drowned in the bay of Spezia in 1822, and his body burned on the shore where it was cast up; but his heart was interred here, with his favorite lines from Shakespeare carved on the stone:

Nothing of him that doth fade,
But doth suffer a sea change
Into something rich and strange.

The Temple of Vesta — This temple is popularly known as such, but more probably is that of Hercules. It has 20 beautiful Corinthian columns, only one of which is missing. It stands on the banks of the Tiber, where once was situated the great cattle market of Rome.

WANTED:
A CHILD FOR CHRISTMAS

"JERRY? Is that you, dear?" Caroline Brewster called as she heard the door open.

"It's Santa Claus," Jerry answered jovially. "Who else are you expecting on Christmas eve? Lady, come right down and see what the old gentleman has for someone he loves."

"I'm coming, Jerry."

"Glorious Christmas eve," he declared as he took off his heavy coat and shook from it the misty film of snow. "Makes one tingle all over with the holiday spirit. 'Peace-on-earth and good-will-to-men' sort of feeling, you know. Happy—and wanting everyone else to feel that way."

"Jerry, stop teasing me! I must see my Christmas present."

"Impatient baby!" He drew a small package from a pocket.

"Pearls?"

"Another guess, lady of my heart."

"Jerry, not a diamond! Oh, you spendthrift—but how lovely. Gorgeous!"

"Glad you like it, dear. I've done pretty well this year in spite of the depression. Had to be generous with you—and a few others. Glad to be able to increase my donations to church and charities and get a few more things for John's kiddies."

Caroline slipped the ring over her finger.

"Beautiful! I'll wear it tonight. Oh, Jerry, you must dress. We're going out to dinner tonight . . ."

"Sure. Think I'd forget that. We always spend Christmas eve with brother John and his kiddies. But no need of dressing to go there. I'll be down on the floor winding up toy engines before the evening is over."

"Oh, we're not spending this Christmas eve with John and Margaret, Jerry."

"We're not?"

"No . . ."

"Why not? Have they called off the party? One of the children must be sick. The baby . . ."

Then for the first time he noticed his wife's gown.

"Why all the fancy trimmings? The children will make havoc of that fancy dress."

"Jerry, we are having dinner and spending the evening with the Mat-terns. Angela phoned and asked us to help her with a hurry-up party arranged for some guests who have come in for the holidays."

"Can't do it tonight."

"But I told Angela we would," she protested.

"Carol, you can call Angela up and tell her we always go to my brother's family for Christmas eve . . ."

"Oh, Jerry, don't be silly! I phoned Margaret and explained about Angela's last-minute guests. She was very sweet and understanding. Of course, she realizes that we spend Christmas eve with them just to give the children pleasure. I sent all our gifts over to

them this afternoon to be placed about the tree. Now, hurry and dress and be glad and grateful to your wife for arranging a nice evening for you instead of having you bored playing with children."

Jerry looked at his wife without words. So she considered this Christmas celebration a bore. Strange! To him, in spite of his thirty-odd years, it seemed about the best time of the year. For a month he had looked forward to spending these particular hours with John, Margaret and their six wholesome, happy youngsters. Always considered a visit with the children a big treat—and Christmas eve with them was the best time of all. In his car were a dozen or more extra surprises, besides the gifts which his wife had purchased. Jerry wanted to see their eyes light up and their faces beam with pleasure when they opened them. There was the bicycle for young John—made him feel young again and think of the old rusty two-wheeler that had given him so much pleasure as a boy; the electric engine for Tommy. My, it would be fun getting right down on the floor to build the track and start the engine going. What a fine time he had wandering through the stores, almost forgetting his lunch, searching for toys for his nieces and nephews. Nice—oh, fine to have a child to think of and by for—especially at Christmas time.

"Jerry, you must dress at once. Dinner is at seven-thirty."

For just a minute, Jerry thought of rebelling against this change of program that was not at all to his liking; but he did not. After a brief hesitation he turned to the steps, his thoughts indulging the protests his loyalty to his wife would not permit him to put into words.

Spend Christmas eve with the Mat-terns! A big dinner! A feast for the grownups instead of the wholesome, simple yet most enjoyable meal Margaret ever prepared. After that, no doubt there would be cards. Bridge instead of a tree, Christmas carols and the merry patter of delighted children; hours in which his fingers automatically passed out cards, his lips uttered gossip and idle chatter, while his thoughts were in a modest little home amid such love and content as his brother's family enjoyed.

"Well, they can't keep us after twelve," Jerry found one morsel of comfort. "We're going to midnight Mass. Bet when we depart we'll be called spoil-sports for breaking the party so early. Oh, well, Carol will have it that way—but why?"

Jerry Brewster loved his wife and his home. He was a family man, but unfortunately, there were no babies in his home, and his family consisted of but his wife—and the big collie. Brother John, who had married after Jerry, now had six fine, healthy boys and girls, ranging from the baby not yet able to toddle to young John, a studious, athletic youth to whom his uncle had promised a college educa-

tion and a business opening in his own office. Fine boys and girls, all of them. Wonderful family, brother John had. Yet they had bored Caroline. Bored her on Christmas eve, that feast of childhood.

"Guess it would be different if we had children of our own," Jerry decided loyally as he jerked his tie into place. "If we had babies . . ." he paused, finding the same pleasure the thought had ever given to him. "If we had babies, Carol would love them and care for them just as Margaret does and plan a merry, old-fashioned Christmas for them. Wish Carol and I had a child . . . a child for Christmas—and all the time."

Hurrying to her husband to see if he was making proper haste with his dressing, Caroline paused with her hand on the door as his voice came to her with wistful, plaintive appeal:

"I wish Carol and I had a child—a child for Christmas—and all the time."

She stood quite still, shocked and amazed at the words her husband was voicing. Why, Caroline Brewster thought she filled her mate's every thought, his every need outside of business. She knew that he loved and indulged his brother's children; she even admitted that had babies come to them he would have loved and cared for them; but she felt that all this love, all this care would be because they were her babies, not because he particularly wanted children himself. Now, he was expressing the wish for a child—for someone beside herself—for something which she had never given to him.

"Hello, Carol," Jerry threw open the door. "Afraid I'll be late?"

"Oh, we're early enough," she faltered. "Jerry."

But he did not hear her appeal. He was dashing for hat and coat.

"I'm driving over to John's. Be back in ten minutes. Got some toys and things in the car I want the kiddies to have tonight. Get into your wrap . . . Be back soon . . ."

The door slammed. Carol stood with drawn face as she heard the cold motor protesting, the loud grumbling roar that was soon replaced by a gentle murmur as the car started.

How well Jerry drove! How well he did everything . . . How good he was to her . . . that diamond ring . . . always so generous . . . so kind . . . so considerate. Always giving up his pleasures to her whims and desires. This evening for instance . . . He preferred to be with John and the children; yet he had agreed with little protest to accompany her to the Mat-tern party. And she had failed him! Perhaps as he drove he was comparing his wife with his brother's wife, thinking Caroline selfish, indulgent . . . But, no, Jerry was too loyal. He wouldn't do that. But no matter how he felt about it, Caroline felt that she was a failure as a wife and mother. God had sent no children to them; but she had not worried, feeling that she

and Jerry were quite happy and complete to themselves. Now, tonight, she realized her mistake. Children cemented the ties of love; working together for the children with self-sacrificing effort—the effort which Margaret and John displayed so strongly—made marriage a sacred bond, a bond not to be dissolved.

A car stopped at the curb. Jerry back so soon? She ran to the door and threw it open as her husband dashed up the steps, a burden in his arms.

"Jerry! What happened? Where—"

"Carol, look at him, quick! The boy . . . ran in front of my car . . . Don't think I hurt him much . . . Swerved as soon as I caught sight of him . . . Guess the bumper caught him and threw him . . ."

It was a boy of perhaps 5 that Jerry placed on the couch. A mop of brown curls crowned a cherubic face marked with grime and snow. Caroline fell on her knees and with her handkerchief cleaned his tiny features.

"Oh, Jerry, what a darling! He's not hurt much. See, dear, he's stirring. He'll be conscious soon . . . just stunned . . . but we'll make sure he's all right . . . phone the doctor . . ."

She had him in her arms when Jerry came back from telephoning the physician. Quite naturally, he took him from her and cuddled him close as he was wont to do with brother John's children.

"Hurt much, Sonny?" he asked.

"Nope. Don't hurt 'fall now." Something tightened about Jerry's heart as the baby lips smiled and the big brown eyes looked so trustingly into his.

"What were you after, Sonny? Why did you run in front of the car?"

"Wanted . . ."

"Yes, dear, what did you want?" Caroline coaxed as he hesitated.

"Wanted to see big Christmas tree . . . an' lights . . . an' ever'thin' . . . Say, ain't you got a Christmas tree?"

"Oh, dear, he ran in front of your car to get across the street to see a tree . . . let me see? Did it happen at the corner?" Jerry nodded. "Well,

he must have been fascinated by a glimpse of Clare's big Christmas tree. They have it on the veranda and with the electric light sand ornaments and the extra decorations of snow it is most gorgeous. Hmm! I wish we had a tree for him."

"How about fixing one right now, Carol? One of the evergreen in a jardiniere? I've a lot of ornaments and electric bulbs I intended to take over to John's. And toys, too . . . Carol, we'll play that he's our boy—he is our Christmas boy—and we'll have a Christmas eve celebration for him."

It was the physician's ring that disturbed the merry party.

"Hello, where did you get the boy?" Dr. Yelton demanded as Jerry admitted him.

"Want you to look at him, Doctor," Caroline told him. "He ran in front of Jerry's car and was stunned. Jerry brought him home and we've been entertaining him until you arrived."

"Come on, Sonny. Doctor won't hurt you," Jerry assured him.

"Ain't 'fraid o' Doc," the boy laughed. "'Lo, Doc."

"Why, hello, Billy. So, you found Billy Lane. He surely needed to be found by someone. Glad to see him in such good hands. Fine little fellow," he murmured as his practiced hands went over the small limbs and examined the bruise on his forehead. "No real damage, I'm glad to say."

Caroline bent forward.

"What do you mean, Doctor? Whose boy is Billy? And why did he need to be found by someone? A boy like this—why, doctor, no one would give up a boy like Billy."

"Not willingly, I'll admit. Billy's parents were killed in an accident a year ago. His grandmother has been caring for him. She is very ill . . . well, it is but a question of weeks with her . . . you understand?" Jerry and Caroline nodded solemnly. "Her big worry is about the boy. You know, when she confided her distress to me—well, I guess you'll think it strange, but I was thinking of Jerry—you know,

living next to John and seeing you with your brother's children, I've often felt you ought to have children of your own . . ."

"Why, doctor," Caroline began and hesitated.

"Forgive me, my dear, if I've said something I ought not. I'm just a bungling old man—a physician who sees more than he should admit . . . Sort of take a fatherly interest in my patients. Want me to take Billy to his grandmother?"

Caroline looked at the boy and then at her husband. Jerry looked at the boy, sighed and then turned to his wife.

"Well, Carol?" In that look Caroline read his same goodness. There was desire for the boy, for a son, but he was ready to give up his wishes, as usual, to please her. Well, this time she would strive to please Jerry—and by doing so, she knew she would be adding to her own happiness.

"Jerry, let's keep our boy for Christmas—and for always," she suggested.

"Will you, Carol?" Surprise and pleasure were mingled in the question. Then he caught the boy in his arms. "Sonny, want to stay here—with us—always?"

Old Dr. Yelton smiled as he picked up his hat. "I'll drop in and tell Grandma Lane not to worry, that Billy is being cared for. Merry Christmas to you!"

It was an hour later that Jerry remembered something and exclaimed remorsefully:

"Carol, we forgot! We forgot all about the Matterns' party."

"Oh, that," his wife dismissed the subject lightly. "Our boy is more important than any party, and no mere dinner and bridge will lure me from him on Christmas eve. We'll go out in the kitchenette and have a pick-up supper together and that will be more fun than any party ever can be."

Tossing the boy to his shoulder, Jerry followed Carol, agreeing with her and adding in his heart, "Deo gratias for this wonderful Christmas and the Christmas child."

THIS CONCERNS US ALL!

ALMOST every reporter of our Dawn has been instructed by the officers and members who attend monthly meetings, to please stress on the importance of the December meeting in this edition. Most of them have made an effort to arouse as much enthusiasm as possible. We don't really know what more could be said to the members than please attend the December meeting for it's very important to all! The subject could be widely discussed but after all, it would still point out that you should come to the December meeting.

During the course of the year every meeting has its purpose although only a small percentage of our members realize this. How sad it is to sit and wait and ponder over the question: are they coming! And most of the times, they don't! If you think anything at all of your membership, you'll most cordially respond to the special notice. We do hope that in the January edition, every reporter will have glad tidings to report on the procedure of the December meeting.

Election of new officers should be of interest to every good member. When selecting your candidates for election,

please consider their standing with the members. If you choose officers who are willing to work and are the kind that will try to get along, then you'll surely meet with success throughout the New Year. To hold an office in a Branch is an honor which everyone should cherish. It means that you have been selected to be a leader and to be a good leader you must be of a good character. Anyone who likes to quarrel should never be an officer in a Branch because such an officer will never bring success. An officer should be kind, courteous and willing to work whenever called upon. Therefore, elect and re-elect officers who will do their part for the promotion of progress in activities and membership.

Our executive committee has taken into deep consideration the newly instituted Juvenile Class. The campaign for new members has been extended for the month of December and to arouse more interest among the members and the juniors they have made some very important changes in the by-laws of the Juvenile Class, which are as follows:

From December 1, 1939

1. We shall accept girls from 4 to 14 years of age.
2. The monthly dues shall be 10 cents.
3. The campaign shall continue through December. The awards to those who will secure the most new members will be decided upon at the close of the campaign.

These changes should speed up the membership drive and our supreme president Mrs. Marie Prisland is hoping that we gain at least 500 new junior members in December. The supreme officers, the officers of our Branches, and the entire membership should strive for this goal.

Special awards will be offered by Mesdames Prisland, Erjavec, Muster, Tomazin, and Novak to the members who will secure the most new members. These awards will be in addition to the awards given by the Union.

Is there any reason whatsoever that will stop us from reaching this goal? Of course, there isn't, and together we shall try our best. Are you with us?

IT WAS the first Christmas day, when the morning stars sang together that love of brotherhood was born. Everything that has transpired since the first great Christmas day to make life better and easier, to make men better and happier, is the result of the mandate of the first Fraternalist: "Help ye one another." It is time of hope, good cheer, inspiration and great love. There is something about giving and helping others which has a reactionary effect upon the giver and the returns are twofold.

By your friendship and loyalty you have caused the Christmas Bells to ring for us with a sweeter, clearer message and the most sincere wish of every officer of our organization that the echo of these sweet tones be heard in every home of our members throughout the coming New Year.

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 1, Sheboygan, Wis.—At the last meeting, plans for the card party on November 26, were reviewed and discussed. A hearty thank you is extended to our branch for the kind and thoughtful donations towards the new organ fund of the church.

Mrs. Marie Prisland, our supreme president, gave a talk on the benefits and interests of girl scouting and suggested that our branch acts as patrons to the girl scout troop of the SS. Cyril and Methodius church. A committee to take charge will be selected at the December meeting.

A tour of the new local court house was held on November 13, in charge of Mrs. Prisland and conducted by the Clerk of Circuit Court E. A. Hickey. The visitors enjoyed it very much.

Officers of the newly organized Glee Club are: Theresa Mervar, president; Frances Ribich, secretary-treasurer; Wilma Rakun, recording secretary; Olga Plesetz, accompanist and teacher; Pauline Rupar, director. This club was organized for the main purpose of keeping the interests of the younger members in the Union. Any member is invited to join. The singers will entertain at various Zvezda gatherings. It is hoped that the group will make its initial appearance at the program-meeting on December 5th, which is the election meeting also. A ten-cent gift article is requested of each member to be brought to the meeting and a small sum will be asked to defray the expenses of the refreshments. Many surprises will be in store

for those who attend and we hope to have many present!

PAULINE RUPAR.

No. 6, Barberton, O. — Many thanks to everyone who attended our anniversary dance on October 14. The cadets looked very attractive in their new apparel and received many nice compliments. They wore jumpers consisting of red and white checked skirts, pleated all the way around with box pleats and the blouses of white satin. It was a very colorful spectacle and a gala affair for everyone attending.

The Ohio Fraternal Congress held a parade in Akron, Ohio, on October 26, in which the cadets took part.

Another cadet is saying "I do!" on Thanksgiving day, November 23, 1939, at 8:30 a. m., at the Sacred Heart church in Barberton. This will be none other than our former reporter Miss Jennie Klancar who will be Mrs. Frederick Gerbec after this day. Congratulations and best wishes for a happy future!

Our captain Ann Wadnyak recently traveled to New York. She gave a very interesting account of her trip at our meeting and we were glad to hear she had a marvelous time.

On December 14, we are having a Christmas dinner party. Bring a 25-cent gift for the gift exchange which will take place that evening. Don't forget, girls, attend this party! We are looking forward to having a grand and hilarious time. Season's greetings!

JENNIE HITI, reporter.

TO OUR SECRETARIES:

Please include the certificate of a deceased member with the burial certificate; this will make it possible for our office to make a prompt payment of the claim. We must realize that a record of promptness will always be appreciated.

Also be just as prompt in returning the release signed by the beneficiary.

When submitting monthly reports always write in the names of the new members and remit their dues and the application. We have the report published every month in our Dawn and a failure of receiving a complete report from the secretary sometimes causes irregularities. A good secretary will always comply with a complete report.

The new By-law booklets will be mailed very soon. Take these booklets to the annual meeting for a quick disposal. Every member should have one copy. — Wishing every officer and all members, especially our juniors, a very Merry Christmas!

JOSEPHINE ERJAVEC, supreme secretary.

No. 9, Detroit, Mich.—Through the wonderful co-operation and sincere loyalty of our members, we are making rapid progress, which with more members such as those we have will soon bring us to the "top." Come girls, get in touch with the girl-friend you have been thinking about enticing or the one you heard about wanting to belong to our group, get busy at once and get them to join our team now. We want to double the number of girls by the New Year and I am sure it can be done if each of you will do her best. At our last meeting, every member was present. Nice work, girls, but keep it up! We had election of permanent officers, they are as follows: Vivian Intihar, president; Rosamund Dodich, secretary and recorder; Mary Kovach, treasurer.

Our heartiest welcome to our new member Molly Kozely. It's a feather in your hat to become a Detroit Cadet, Molly, and I know you are proud to belong to our organization.

The cause of all the excitement! Well, haven't you heard? It's the Detroit Cadets dance on November 22. From the sale of admission tickets I would say it's going to go over as big as our first dinner dance. The 25 pound turkey certainly made some family happy.

Many happy returns of the day to Mary Kovach who celebrates her birthday on December 14.

We are hoping for another perfect attendance at the next meeting and don't forget those new members!

ROSAMUND DODICH, reporter

No. 10, Cleveland (Collinwood), O. First of all, we hope you enjoyed our Friday nite dance at the Slovenian Home on Holmes Avenue with music played by Johnny Pecon's orchestra!

Congratulations to Miss Joy Bittens on her engagement and also her twin sister Fay, who followed her very soon. We'll be awaiting for a double wedding. May you both have all the luck in the world!

Sadness never ceases to play its part. Our deepest sympathy to our dear captain Miss Rose Rossa on the loss of her beloved father who passed away Nov. 8, 1939. May he rest in peace!

Have you heard about our bowling team? Come on, girls, it's fun! Bowling is held every Tuesday at 7 P. M. at the Slovenian Home on Holmes Ave. Cadets, don't forget there will be a Christmas party held at the Slovenian Home on Sunday, December 17. We are looking forward to an enjoyable time.

The Frances Susel Cadets wish everyone a very Merry Christmas!

ANN KRALL, reporter

We wish to express our most sincere thanks to the Frances Susel Cadets of No. 10 for standing guard at the wake during our father's death, for their message of sympathy and for the Holy Mass donation. It's at times like this that one realizes the great value of true friends.

We can not put in words our feelings of thanks but know we shall always cherish the memory of the kindness shown to us. God bless you all!

DOROTHY AND ROSE ROSSA

No. 14, Cleveland (Nottingham), O.—The Frances Rupert Cadets cordially invite all drill teams and members to our dance which will be held on January 6th at the Slovenian Home on Recher Avenue. Music by the popular Johnny Pecon and his orchestra. Admission is only the small sum of 30 cents. There will be plenty of refreshments and we assure everyone a good time.

Cadets, please come to the next meeting, you know our dance isn't far off and we have a lot of work to do. Let's see if we can have a perfect attendance hereafter!

Wishing you all a Merry Christmas!

JOSEPHINE NOVOSELC,

reporter

No. 15, Cleveland (Newburgh), O.—Keep up the spirit you showed at the last meeting, cadets! I know that we shall reach the goal line. Since Antoinette Kastelic won't tell us, we'll have to ask her how she likes her new home in Garfield Hts. Frances Papez, you better bring a pot of spaghetti next time you go to an Italian wedding. We like spaghetti too! — Josephine Yakich, who is that lucky gentleman that has come our way to pick his flower? Congratulations! — We heard that Frances K. is wearing her hero on her lapel. Better put him somewhere or you'll find him missing. You ought to see Ann Yakich,

drum-major for South strut down that football field.

We wish to express our thanks to our committees and officers who worked so diligently for our dance, namely, Ann Krall, Dorothy Yanchar, Theresa Skur and Jean Shuster. Albina Kodek is also an active cadet but has been ill during the past weeks.

HELEN JACOBS, reporter

We wish to express our thanks to our reporter who is a good scout to work with, whenever you need help just call on Helen and she's right there to help. Keep up the good work, Helen, it always is appreciated.

THE ST. LAWRENCE CADETS

No. 20, Joliet, Ill.—Gosh, were the cadets glad when at the hour of one, on Sunday morning, October 29, came along, because that was the end of our worries and preparations, the end of our sleepless nights, and the end of our Masquerade Dance. I'm sure that much of the unexpected success of the dance was due to the girls who sold the greatest number of tickets. Among those were Misses Marie Terlep, Bertha Planinshek, Isabelle Musich, Edith Kunstek, Genevieve Glavan, Dorothy and Mary Dolinshek, Helen and Josephine Machkovec, Elizabeth Martinich, Agnes Rosetich, Dolores Hren and Mildred Erjavec. Many thanks to every one who aided in making our first dance so successful.

It would benefit every cadet if she would read the helpful hints given by Mrs. Frances Kurre, Sports Director. Her suggestions are greatly appreciated.

Mrs. John Gregorich, mother of Isabelle, our cadet, recently underwent a major operation. The cadets wish her a speedy recovery.

Presenting the chairman of the various committees responsible for the splendid outcome of the first annual Halloween masquerade dance held by Joliet Cadets of No. 20 on October 28th at the Slovenian parish hall.

They are, left to right: Marie Terlep, general chairman; Isabelle Gregorich in charge of tickets; Olga Erjavec, publicity chairman; Isabelle Musich, entertainment committee; Bertha Planinsek in charge of hall decorations; Josephine Mahkovec in charge of refreshments and Mildred Gregorich, check room chairman, are not in this picture.

Congratulations on work well done!

The Dramatic Club of our parish, sponsored a play titled "Miss Blue Eyes." Three of our Cadets, Misses Mildred Erjavec, Dorothy Zupancic, Marie Terlep and Miss Virginia Stukel took part.

Don't forget to attend the annual meeting of our branch, at which time election of officers for the coming year will take place. A Merry Christmas and a Happy New Year to you—and you.

OLGA ERJAVEC, reporter

THANK YOU!

The Prize Masquerade Dance given by the Cadets of Branch No. 20, on October 28th, was a great success.

I wish to sincerely thank my assistants, Misses Isabelle Musich and Bertha Planinshek; our mothers and fathers; and especially Mesdames Josephine Mustar, Jennie Mustar, Ann Korevec, Mary Terlep and Messers. Joseph Erjavec, Rosetich, and Michael Setina for their wonderful help and cooperation.

I also wish to thank Mr. Frank Gospodaric, Misses Isabelle Musich and Olga Erjavec and Mrs. Josephine Erjavec for their donations. The help given by the Cadets is also greatly appreciated.

I am sure that our next venture will spur us on to even greater success.

MARY TERLEP, Chairman

No. 21, Cleveland (West Park), O.—Another dance is over and we're happy to report that it was a success. Everybody seemed to have a very enjoyable evening. We are very glad to know that we have many friends to help us everytime. Many thanks to John and Frank who worked so hard at the bar, to Mrs. Hosta who always makes a hit with her delicious roast

beef and to everyone who helped and attended.

It is time again to get busy and get to our drill practice and meetings on time which start at 7:30 P. M. sharp. We'll be making plans for our Christmas party which is just around the corner. We are glad that Agnes Fleis is well and back with us again. Merry Christmas to all!

MARY STEVENS, reporter

No. 25, Cleveland, O.—Cadets, do your hats still fit after winning two trophies within the lapse of three months? I certainly am proud of your splendid co-operation. Of course, we all know it would have been impossible to achieve these honors if it hadn't been for the perfect spirit the cadets showed at each practice.

Our second trophy which was won at the Lakewood Fire Prevention Parade was presented to us at a grand banquet on November 9. Lieutenant Ann Marolt and myself must admit that it was one of our most enjoyable evenings. We had received word from Mrs. Kurre, that the Niles Branch wishes to organize a drill team and they would like to have a floor demonstration of our work. We indeed, are very happy and proud to have the privilege to go out to demonstrate. Niles, you will never regret the setting up of a team. It's real fun! Get me? Fine!

Cadets, wasn't our last meeting a wow? Co-operation? Never better! I'm still wondering whether it wasn't Jean's delicious Hot Fools that made you girls go to town! It certainly was fun making plans for the Christmas party. The committee is: Jean Pike, Fay Nemgar, Ann Doles and Sophie Lach. And girls! Remember the . . . Ooooooopp!!! There I go, spilling it again! Election also took place. The officers are: Jean Pike, president; Fay Nemgar, secretary; Jo Hrastar, re-elected treasurer; re-elected reporter

Yours truly

EMILYN MAHNE

No. 26, Pittsburgh, Pa.—"Better late than never" to express my appreciation to all those of you who have visited me during my summer illness in the hospital and during my convalescing period at home. Thanks for the many cheerful cards and pretty flowers sent to me during my many days in a sick bed.

Thanks to supreme president Mrs. Prislund, who visited me at my home a few days after I returned from the hospital, and also for the lovely bouquet of flowers. The simplest way for me to say what I feel, Mrs. Prislund, is "thanks" from the bottom of my heart, for the joy you brought me with your visit. May God bless you and all those who were so good to me. You certainly did cheer me up.

Above all, I want to express my gratitude to my sisters, Mrs. Plantan and Mrs. Widina, who were at my side immediately after my operation and spent most of their time with me, and who were so good and kind to me. I'll never be able to thank you enough for

what you've done for me. Thank's for everything.

Now, let me tell you about the "Surprising-est surprise party" ever held by our S. W. U. As soon as I got around to feeling a little better, Mrs. Plantan and I began to make plans for a surprise party for the birthday of Mrs. Mary Benec on October 18th. Meanwhile, Mrs. Plantan's daughter, Miss Anne Plantan, and Mrs. Josephine Bizjak were discussing plans for surprising Mrs. Plantan on her birthday, October 10th, so we decided to surprise both together. We set the date for October 18th, in order not to arouse the suspicion of Mrs. Plantan, since she was working for Mrs. Benec's surprise birthday party, and Mrs. Benec, at the same time, was working for the surprise birthday party of Mrs. Plantan. Both had the same thought about the other: "Oh, my, will she be surprised!"—neither suspecting that the party was for herself, also.

A clever plan had to be used to get both away from the scene of the party, without arousing any suspicion, so I asked both of them to go shopping with me for a new winter coat, although I had no intention of buying one. The three of us wore a big smile on our way to the department stores, but I wore the biggest one of all!

This all passed without a slip, and on our way home from my "shopping tour" (I only bought a pair of curtains) we decided to stop at Mrs. Plantan's home for a little while. Mrs. Benec knew the party was at Mrs. Plantan's home, but Mrs. Plantan thought that they were just stopping there so that Mrs. Benec would not get suspicious that she had a surprise party awaiting at her (Mrs. Benec's) home. But as we entered Mrs. Plan-

tan's home, a large crowd began to sing "Surprise and happy birthday to Mrs. Plantan,—and you too, Mrs. Benec!"

Too bad we didn't have a camera in order to get a snapshot of the two, wide-eyed, astonished women, blinking at each other, and saying both at the same time, "this isn't for me. The party is for you." Each had a lovely birthday cake, and we all had such a good time, we hated to leave. We didn't get home until early in the morning.

Well, Mrs. Benec and Mrs. Plantan, you thought that you were smart enough that no one could fool you. Well, we did, by golly! Again, congratulations to both of you on your birthdays and may you enjoy many more of them.

Mrs. Benec and Mrs. Plantan wish to thank all of you who worked for this surprise party, and also for the lovely gifts received by them.

To the rest of the members of our Slovenian Women's Union, may you enjoy a Merry, Merry Christmas, and a joyful and prosperous New Year!

MRS. BARBARA GASPER

No. 27, No. Braddock, Pa.—The regular monthly meeting will be held on Sunday, December 3, 1939 at 3 P. M. sharp. Many important issues will be up for consideration and above all, the election of officers for 1940 should be of interest to every member. Absent members will be assessed 25 cents for the treasury.

Merry Christmas and a Happy New Year!

ANNA TOMASIC, president.

No. 28, Calumet, Mich.—All members are kindly requested to attend the annual meeting on December 14, 1939. Bring a ten cent gift. After the distribution of gifts, a delicious lunch will be served. Members who are in arrears with dues, please settle up at this time.

A Merry Christmas and a Happy New Year!

ANNA STANFEL, secretary.

No. 30, Aurora, Ill.—I wish to remind our members to attend the next meeting on December 5. It will be very important, followed by a Christmas party. Every member is asked to bring a 25 cent gift for the grab bag. Refreshments will also be served. So come for a good time!

Mrs. Barbara Fayfar is the proud mother of a darling baby girl. Congratulations!—On the sick list we have Mrs. Theresa Zefran. Wishing her a speedy recovery.

A very Merry Christmas not only to our members but to every SWU officer and member.

JULIA MLAKAR, president.

No. 38, Chisholm, Minn.—The most important meeting of the year will be held on December 6th at the Community Bldg. All members are urged to come as there will be many things to discuss, mainly the celebration of the 10th anniversary of our branch which will be in January. Let's see you all

THE ST. CHRISTINE CADETS OF NO. 32, EUCLID, O., MADE THEIR DEBUT SUNDAY, SEPTEMBER 10th, 1939

First row seated, left to right: Esther Jamnik, Lillian Zajc, Josephine Jamnik (captain), Nada Boich (mascot), Agnes Clemens, Mary Zdesar. — Second row: Irene Jazbec, Dorothy Smaltz, Mary Luzar, Dorothy Zajc, Vida Jakomin (lieutenant), Eleanor Grdina. — Third row: Eleanor Brazek, Elsie Webber, Ursula Homovec, Dorothy Lekan, Mathilda Jackshaw, Mary Smaltz, Dorothy Webber, Anne Luzar. — The color of the uniform is: Royal blue skirt and cherry red coats. Material: wool serge. Trimmings: white braid and silver buttons. Made by Fingerman Tailoring, Cleveland, Ohio. — Congratulations and best of luck!

present. I also hope to see all of our sick members well by that time so they can come to the meeting.

Merry Christmas to everyone!

MARY TEKAUTZ, secretary.

No. 40, Lorain, Ohio—On Sunday, November 5th the branch held a social gathering in the school hall. This affair was very successful and we wish to thank all who attended.

The drill team held the regular meeting on Tuesday, November 7. The main discussion concerned our dance to be given on Saturday, December 2nd, at the Slovenian National Home. The Lorain Top-Hatters will furnish the music. All the final arrangements were made and the various workers were assigned to their duties. The girls decided to wear gardenias in their hair to distinguish them from the other guests. Again, I wish to invite you to this pre-Advent Dance. May we expect to see you?

The time has again arrived for our yearly meeting. The date is Tuesday, December 5. Election of officers will take place, secret sisters will be chosen and a calendar of events for 1940 will also be discussed. Let's not forget

this yearly meeting and everyone please be present.

As Christmas is just around the corner. I wish to extend my warmest wishes for a Merry Christmas to Father Slaje, our spiritual adviser; to our supreme officers and to all the members of the Union.

AGNES TOMAZIN, reporter.

No. 41, Cleveland, (Collinwood), O.—The dance which the branch held on November 5, was a great success. We know the people who attended had a grand time. The drill team received many compliments on their performance. The polka and waltz prize winners were the best dancers, as we all agreed.

The next regular meeting of the branch will be very important. Girls, there will be a Santa Claus present! The members are requested to each bring a ten cent gift as there will be exchanging of gifts. So remember, come one, come all for a good time!

There is one very vital part of being a good member that many neglect. The paying of dues. Why not pay them at the next meeting and save the secretary the bother of begging for them

and collecting separately! Please be prompt in this respect!

Do you know that there is always room for more members at our branch? See how many you can bring to the next meeting! Merry Christmas!

IRMA GOLOP, reporter.

No. 50, Cleveland, O.—We surely had a good time at the last meeting. The business session didn't last very long but the party after the meeting did. This being a costume party all members of the branch who were not dressed in costume had to pay a fine of five cents or turn their clothes inside out. You never saw such a daring negligee, or rather what you would have called an old-fashioned house coat, the fringes on it would have made a swell outfit for a hula dancer. The demure maid in a lovely garden dress of a number of years ago was portrayed by Miss Mary Marsich. Mollie Frank wore a pair of mechanics overalls and thus became the only man in the crowd. Alice Soucek as rough-house Rosie sure made us laugh. The striped black and white shirt which was so tight the seams were splitting was the latest style, that is to say it

was short, and how, it was above the knees. Marie Dressler, alias Frances Kure, must have borrowed the costume from the property of the former Marie because it was a typical duplicate. The rest of the girls were sissys and had to pay the penalty. Gosh, you would never think that our branch had so much talent, we could dig up a singer, dancer, or radio announcer at a moment's notice. If you ever need an impersonator just call on our members and they will do a good job.

A Christmas party was planned. Each member is to bring a ten-cent gift because Santa Claus is poor this year and can't afford to buy each one a gift. There is to be a program that evening. Frances Kure has promised that the juveniles will participate in the program. The main feature of the evening is to be "The Great American Struggle." A lunch is to be served also.

Remember elections are to be held at this meeting so be sure to attend. The more, the merrier.

Cheerio.

JO. BRADACH, reporter.

No. 52, Kitzville, Minn.—Every member is requested to attend the most important meeting of the year which will be held on December 6, 1939. Here's hoping for a large turnout! Wishing everyone a Merry Christmas and a Prosperous New Year.

MARY TECHAR, secretary.

No. 54, Warren, O.—Our annual meeting will be held on the first Tuesday in December at the Croatian Hall on Burton Street. We shall have a gift exchange so bring a 25 cent gift. Lunch will follow the meeting.

On October 20, Miss Jennie Lunder became the bride of Michael Golden. Congratulations! May your future years be full of happiness!

Mr. and Mrs. Klenovich became the proud parents of a baby girl. Congratulations!

A dance is to be held at the Croatian Hall on January 13, 1940. Music by Jack Persin and his Harmony Aces. At the December meeting we shall complete the plans, so please attend and give us some good suggestions.

On December 16th you are invited to a chicken dinner. More about this event at the next meeting.

Niles and Warren are trying to organize a drill team. Here's hoping for the best of results. What we need is sincere co-operation and nothing will stop our progress. Good luck, girls!

We want to start the New Year with a clean slate so please pay up your dues in arrears. I am certain you, as a faithful member, will want to be in good standing with your dues.

Come to the December meeting. A penalty of 25 cents will be asked by the Branch of all who stay away. Please be present!

MARY GORSICK, secretary.

No. 57, Niles, O.—We hope to have a very good attendance at the December meeting, because the election of officers will take place. A penalty of

25 cents will be asked from everyone who fails to attend.

Pauline Zupec, Virginia Secala, Elizabeth Logar were initiated at the November meeting.

The stork has been busy among our Niles branch, bringing a baby girl to Mr. and Mrs. Mollica (Mrs. Mollica is the daughter of our president Mrs. Printz) and a baby boy to Mr. and Mrs. Walter Smith. Congratulations to the proud parents!

The Sewing circle started the winter series of meetings at the home of Mrs. Theresa Racher on October 18. It closed with a birthday party in honor of our hostess, Mrs. Racher. She received an array of lovely gifts.

Our October dance was such a huge success that we are planning another one for the near future. Our local supreme officer Mrs. Anne Petrich was the recipient of a lovely silk comforter.

Mrs. Yanka Medovich and Mary Spoljaric will have another candle added to the last year's birthday cake. Many happy returns of the day. Merry Christmas!

ANN FABIJANCE, reporter.

Mr. Charles Riffel, one of the star football players of the famous Notre Dame football team. He was born and educated in Warren, Ohio. His mother and four sisters are members of our Union. Congratulations to the family and best wishes for continued success to you, Charles! How the girls like such heroes!

No. 73, Warrensville, O.—October was a cupid month as two of our members promised "to honor and obey." Miss Rose Danicic (our secretary) became Mrs. Repsalky and Miss Louise Zotlar is now Mrs. Samardge. We hope their future will be happy and contented.

Our president Mrs. Walters who had her birthday on October 15, was very hard to get to her own party as Columbus day was set by the members for a surprise birthday party. All went along smoothly until the day of the big

event when a little bird poked his head through the key hole and told her a party was in store for her that night. We all gathered at the Civic club hall for the doings, when our president had to take sick. It took six of our members two hours to persuade her to come to her party. We all promised not to attend our meetings again if she didn't come to the hall. Dancing, speeches and refreshments to the guests made up the program and also very many beautiful gifts were presented to her. Rev. J. J. Slapsak honored us with his presence and gave an interesting speech.

Our Halloween dance was a big success and we wish to thank all who participated in this event. Please make your ticket returns promptly to Louise Godec who wishes to make a final report at the next meeting.

Mrs. Pauline Japel is on the sick list. In your spare time please pay her a visit. Wishing her a speedy recovery.

Do not forget our next meeting December 2, as a big surprise is in store for all of you. We shall discuss our Christmas party and have election of officers. Merry Christmas to all!

MARY TURK

No. 87, Pueblo, Colo.—Hallowe'en has passed but for the St. Mary's Cadets it is still here. Our party was the best yet. Numerous prizes were given for costumes. Helen Cuzak, dressed up like a boy, was chosen as the most original; Elsie Pecek as the tackiest (I won't tell you how she was dressed); Elsie Kocman, the prettiest in pink and blue as Bo-Peep; and the most unique and gruesome was Frances Krall dressed like a mummy. Everyone came dressed in costume. Various games were played and we also danced. Refreshments were served by candlelight and the place was decorated in orange and black. We congratulate the committee on the wonderful job and wish to thank everyone for the lovely party.

The cadets in all their regalia participated in the Columbus day parade which took place in the evening. We took part in the Armistice day parade and performed at the Food-ball game which started immediately after the parade.

Our meetings are very well attended. Rev. Anthony Roitz, our spiritual advisor, requested the cadets to serve at the farewell banquet in honor of our pastor Rev. Cyril Zupan, who after being with us for 47 years, wished to spend his late years at the Canon City Abbey as an instructor. We shall miss him and intend to visit him soon.

Girls, please pay up your dues! Will see you next month. Merry Christmas!

HEDDIE RASPET

BIRTHDAYS IN DECEMBER

Miss Albina Jancar will celebrate her birthday December 6; Mrs. Barbara Kramer, December 13 (lucky day); Mrs. Agnes Mahovich, December 25.

Heartiest congratulations and best wishes to our officers and everyone celebrating in December.

The St. Mary's Cadets of No. 87, Pueblo, Colorado, have been one of the outstanding drill teams of the West since their organization last spring. Much of their success goes to the credit of their splendid officers in charge. They are on this picture left to right: Mr. Jack Simony, captain; Miss Josephine Petros, second lieutenant; Mr. John Di Lullo, first lieutenant. We hope they'll continue in their good leadership and that the Cadets will be followed by success in every participation!

Is He Right?

by

FRANCES
BOGOVICH

"I REALLY am the most misunderstood and neglected person in our household," that's what I was told not long ago by a father of two daughters and three sons.

"And why do you say that?" I asked. "Oh, for several reasons — well, here's one of them. A few evenings ago I decided to go home a little earlier than usual. One of my daughters answered the door-bell. The family knew from what they could hear that the visitor was a gentleman, and that he was coming into the room. A little wave of excitement swept over the place while I was taking off my overcoat in the hall, as they quickly set the furniture in order, hastily tidied up their personal appearances, adjusted the blinds, and tried to give the room a neat and tidy air. But suddenly one of my girls recognized my voice and cried out, 'It's only father!' Suddenly all preparations ceased, and all sank back into their listless attitudes, and when I presently entered, I found them as usual with neglected appearances and in a littered disordered room. 'It's only father,' and so they take no trouble to welcome me. 'It's only father,' and so the house need not be bright or cheerful when I come. 'It's only father,' and so they do less for me who has made their home possible than they would do for the veriest stranger who would happen to enter that home. And they then wonder why I sometimes tire of the 'family fireside' and spend my evenings elsewhere!"

"Now in all truthfulness, is my first statement wrong?" he asked.

"And furthermore," he said, "Christmas is right around the corner and I'll make any bet with you that this year as every other year I will be literally showered with neckties, hose, and tobacco . . . oh, how I hate the sight of them! I often wonder why my children can't remember that I love to play golf, like to fish, enjoy bowling and playing of cards . . . couldn't they remember me with any small article or gadget which I could use in any of my above pet hobbies?"

"Really, I am not what you would say complaining about my family, they are, after all is said and done, a nice bunch and I love them, but I often wonder if a father is only noticed and made a fuss over when something is wanted, and when some special help is needed?"

To this father I would never admit he was right in his conclusions, but to myself, as much as I disliked to do it, I had to admit that there was a great deal of truth in what he had just said.

I wonder how many of our fathers could register the same type of complaints?

Although it was not New Year's Eve, I have right there and then made two firm resolutions: I shall see to it that our father will never be able to say what I have just been told; and—definitely no ties, socks or tobacco for him this Christmas, unless he himself expresses a desire for them.

STANDINGS IN NO. 77 SWU BOWLING LEAGUE, N. S. PITTSBURGH

The league consists of four teams, Roses, Violets, Tulips and Gardenias.

The captains are: Violets: Betty Potetz; Roses: Mary Yardis; Tulips: Betty Conway; Gardenias: Josephine Sikovsek.

The standings of the teams are as follows:

	Won	Lost
Gardenias	11	4
Violets	10	5
Tulips	5	5
Roses	4	11

MRS. BETTY POTETZ, president.

GOOD NEWS

The first months of the Juvenile membership campaign were very slow. November showed a little progress but not as much as we hoped for. Knowing the trend of times better than any other member of our organization, our supreme president has seen the necessity of a change in the regulations and by-laws of the Juvenile class and she got busy at once with new ideas which were unanimously approved by the supreme board. Here's a brief outline of the changes:

We shall accept girls from 4 to 14 years of age.

The monthly dues will be only ten cents.

There is no reason now, why our campaign, which has been extended till the last of December, should not surpass our expectations.

I am very anxious to begin working on junior activities but due to slow progress in membership, there was no enthusiasm from my side. Therefore, I make this appeal to every branch:

"Organize a juvenile class in December and present it as a Christmas gift to our beloved supreme president Mrs. Marie Priland. There is no gift in this world that she would appreciate more at this time than a large class of junior members. Will you help realize this idea? I am counting on each and every member of our adult class to do her part. Will I be disappointed? You hold the answer!"

May Christmas and the New Year bring the very best of everything: good times, good cheer, good friends, good news, and all the luck that you can use!!

Frances Kurre.

Data on drill team regulations will follow next month.

Juniors' Page

THE FIRST JUNIOR CIRCLE OF BRANCH NO. 14, CLEVELAND (NOTTINGHAM), OHIO

First row: Mary Lenarsic, Eleanor Dragolich, Lillian Ulle, Sylvia Dragolich.

Second row: Elsie Zelle, Mary Gorse, Rose Miklich, Vinko Globokar, Jane Stakich, Lois Surtz, Betty Zeman.

Third row: Elizabeth Troha, Mildred Golick, Isabelle Skur, Lillian Tanko, Mary Godec, Mary Kastelic, Dorothy Zelle.

Fourth row: Catherine Stakich, Lillian Jadrich, Mildred Drugovich, Elsie Jevce, Emma Opara, Mary Troha, Leona Krizman, Vida Pezdir.

TO OUR JUNIORS:

Only a short time remains in the 1939 membership campaign but we know how to do big things in a short time! That is if we all work hard to make the most of time. I have often heard that there is only one best way of celebrating Christmas and that is by helping others to enjoy it. Now, suppose that we all get very busy and have a large Junior Circle by every Branch and then we'll surely have the best time together.

Albina Jancar
large Junior Circle by every Branch and then we'll surely have the best time together.

Wishing everyone a Christmas so merry, so bright, so joyously happy from morning till night, that, when it's over you'll feel its good cheer every day of the month, every month of the New Year!
ALBINA JANCAR.

My dear Bubbles:

Sister in school always teaches obedience and I think it is a good virtue to strive for. Of course, sometimes it's hard to do the right thing because it's so much easier the opposite way. What I'm trying to say is, that I have obeyed and had my picture taken and I hope our Director Miss Albina Jancar will be pleased with it, as well as the other readers of our Junior page.

I also wrote a letter to Santa Claus and told him to bring loads and loads of gifts to every member of our Union. He already responded with his picture to prove that we'll all be remembered.

Merry Christmas to everyone!

CORRINE NOVAK.

 Corrine Novak,
Mascot of the Marie Prislend Cadets of
No. 50, Cleveland, O.

Mrs. Frances Rupert, president of No. 14, also our first supreme vice president, and Mrs. Frances Medved, secretary of No. 14, are the two officers who worked so effectively in securing 25 new members for the first Junior Circle of our Union which made a public appearance at the twelfth anniversary program of No. 14, on Sunday, November 12, 1939. The lovely Slovenian maidens appeared in colorful little costumes and danced folk dances to the music of Master Vinko Globokar. Their dancing teacher was Mrs. Globokar and we must say that they performed very well considering the short time spent in practice.

We congratulate the branch on this wonderful achievement and all who helped to their successful venture.

To the little girls we say: You look sweet and very attractive and we wish you the best of luck in the beautiful work you started.

Dear Junior members:

It made the supreme officers and members of our Union very happy when you became members of our organization. But we must not be selfish and have only a few of you as our dear members! We want to grow and grow, so that some day there will be a thousand members in our Junior Circle. Did you say how that's possible? I'll tell

you how: if each little girl tells her little girl friend about joining and if that little girl friend carries the message on to her girl friends, my, o my, will we have a big Circle! Supposing that is what we all do in the month of December, for that is the month we celebrate the birthday of our Union! If you help, then we shall all rejoice over the good results. And when Christmas comes, happiness will be just flowing over in our hearts because we'll know that we have done something good for the best Union in the world.

May the gladness of Christmas season fill your little hearts with joy!

Very sincerely yours,

J. MUSTER, supreme treasurer.

A MERRY CHRISTMAS PARTY

LOVELY red and green decorations may be used to provide a gay holiday atmosphere. Boughs of holly can be crammed into vases and places everywhere. Be sure to hang a sprig of mistletoe in a conspicuous spot. And last, but not least, there is the Christmas Tree.

Gifts are so closely associated with Christmas that it will be fun for everyone to bring a ten cent gift, wrapped, to the party. These are numbered and then hung on the tree. On a table close at hand is a box containing slips of paper numbered to correspond to the numbers on the gifts on the tree.

Each person draws a number from the box and then looks for the package bearing the duplicate number.

Christmas carols have been sung for centuries and are always enjoyed. We suggest that you sing several carols, such as:

Oh, Little Town of Bethlehem.

It Came Upon a Midnight Clear.

Sleep, Holy Babe.

The Christmas Tree.

Oh, Come All Ye Faithful.

and the immortal:

Silent Night, Holy Night.

GAMES

"Snowball Contest": Hang up a holly wreath about shoulder height. Line up the contestants about ten feet away, provide them with snowballs of cotton batting and score one point for each ball thrown through the wreath. Give prizes: small candy canes, Christmas stockings of candy.

"March of the toys": If the members come dressed as toys, have a Grand March as soon as all guests are assembled. To the tune of lively march the toys will march past Santa Claus who has by this time made his entrance. He will award a toy prize to the best costume.

"Parade of the Wooden Soldiers": The entire company will line up in single file and march stiffly and with jerky steps and absolutely solemn faces past Santa Claus, while the "Parade of the Wooden Soldiers" is played slowly on the piano. Santa by making faces or remarks will endeavor to make the soldiers laugh as they pass and repass him. Each soldier who laughs must leave the line. The last to remain in line may be awarded a toy prize, possibly a toy soldier or a drum.

You may serve gingerbread men, animal crackers, candy toys and canes or stick candy.

TRY THESE TONGUE TWISTERS

Tongue twisters are merrymakers at any party. The idea is to say each sentence as fast as you can without making a mistake. We're off!

1. The fritters Flossy flipped Friday fattened fussy Flossy.

2. Toothless Tillie tries tongue twisters.

3. Simpering Sam sips soup slowly.

4. Paul sold six thick thistle sticks.

5. Fannie fried frozen fresh swiss-fush.

Christmas dreams of a little girl, who is hoping to have her prayers answered by her guardian angel.

MERRY CHRISTMAS!

Anne Petrich

My special appeal to everyone! We want to get a lot of new junior members. So let's work together and at Christmas, the song of the Herald Angels will find a joyous echo in our hearts!

Anne Petrich, member of supreme publicity committee.

"Things your Christmas Tree Possesses": Ask the following questions about the tree and see who can give the most correct answers:

1. Some baggage? —Trunk.
2. An act of courtesy? —Bow (Bough)
3. Warm apparel? —Fur (Fir)
4. Found in the workbasket? —Needles.
5. A wild animal with a queer nose? —Tapir (Taper)
6. Never sophisticated? —Evergreen.
7. Existing here now? —Present.
8. Not the head office? —Branch
9. To waste with melancholy? —Pine
10. One preceded by a letter? —C one

"I hear you have a new position."

"Yes, I'm a manicurist in a grocery."

"Manicurist in a grocery?"

"Yes, I have charge of the lady-fingers."

CHILDREN CAN HELP, TOO

Put hooks in the wall at a convenient height for children and they will soon learn to hang up their own coats and caps. Arrange them near where the children come into the house and assign one or two hooks to each child. Put a shelf underneath the hooks for their overshoes and galoshes; make it high and wide enough so the children can sit on it while putting on their overshoes.

Fashion and Beauty

By
Emma
Shimkus

DURING the winter months, leading stores will feature so-called "Basic frocks" made with circular or gored skirts, long or short sleeves and round, sweetheart, V or square neck lines. Truly a style for every figure. Two belts, one dressy, the other tailored also accompany these dresses. They are shown with several sets of accessories. Frilly white collars and sparkling jewelry accents for dressy frocks and plainer clips, bags and gloves for work and all around wear.

Next to black, grey has most possibilities. Combines with ruby red hat and belt, black shoes, gloves and coat, it makes an attractive outfit. Grey also wears well with brown or smoke blue. Green is next in popularity and wears well with plaid, yellow, brown and black accessories.

Blouses with little details of workmanship, flattering neck yokes, back openings and jewel-like studs add glamor to your suit. A few of the many popular shades are: eggshell, aqua, earth, green and blue. A whole wardrobe can be built around a suit with the addition of tailored and fancy blouses and sweaters and a heavy boxy top coat.

Cologne is taking the place of heavy perfume and Honeysuckle is a new scent that is popular for winter wear.

For dry skin you'll find a liquid undertone preparation that comes in three shades and is helpful in giving that soft look to your complexion.

Choose your own length in sweaters. The short sweater stops at the waistline and comes in chenille, angora or wool knit. Short sleeves, square neck, pockets and fancy buttons give them a festive air.—The long models are made of cashmere or rabbits' hair and are trimmed down the buttonhole band with grosgrain or plaid silk.

Corduroy is popular for sports wear, and is now made into two-piece outfits of lightweight material that is practical and comfortable. You can have your choice of lumber jacket style with fitted knit waistband or short coat style that hangs loose. The skirts are full and swingy.

Shoes are well fitting and seem to consist of the oxford tie for sport and street wear, and a step in pump for dress. The high French heel is losing its popularity, and a new moderate heel is fast taking its place.

The most important thing to remember when you are selecting a hat, is to try it on before a full length mirror. To be really becoming the hat should

flatter your height. Tall girls should avoid very high crowns, while short girls should never wear heavy-looking hats. Turbans, berets, and tams flatter the lean thin face. But should be avoided by the girl with a round full face.

With the approaching Holiday Season, I wish to extend my best wishes to all the readers of this column, officers and each member of the Union, for a very Merry Christmas!

By Anne Petrich: CHRISTMAS DINNER

Turkey, goose, duck or chicken — make your choice to suit your taste and pocketbook. Whichever you choose, you'll be certain to create a successful meal if these recipes are followed:

Roast Chicken

Clean chicken, washing in warm water in which 1 teaspoon of soda has been dissolved. Stuff with the following dressing.

Stuffing For Chicken

- 3 cups bread crumbs
- 2 tbsp. poultry seasoning
- 1 tsp. celery salt
- 2 tsp. sage
- 1 egg slightly beaten
- 2 tsp. curry powder
- Salt and pepper

Moisten bread crumbs with water until damp. Stir in beaten egg, poultry seasoning, sage, celery salt. Salt and pepper to taste. Sew openings in fowl. Place in a covered roaster and roast in a moderate oven until tender. The giblets should be cooked in a separate pan, chopped and added with the liquor in which they were cooked to the drippings in the roasting pan to make gravy.

Roast Turkey

Wash bird thoroughly. Then rub skin with softened butter and dredge with flour. Stuff with any desired dressing and skewer, sewing up the openings. Place in a hot oven at first, leaving the pan uncovered until the bird is slightly browned. When this is done, cover the pan, lower the heat and baste occasionally with melted butter and hot water. Turn the turkey at least twice during roasting so that it will be evenly browned.

Tests For Good Poultry

The bird should have a plump, wide body; full rounded breast, short thick legs, soft smooth skin. Be sure it is clean, has few pinfeathers and is free from bruises or discolorations. In choosing a chicken for roasting, $\frac{3}{4}$ to 1 pound should be provided for each person—a chicken should weigh at least $3\frac{1}{2}$ pounds—more is better—for roasting. In choosing turkey an 8 to 10-pound bird will serve from 6 to 8 persons. A 10 to 12-pound turkey should serve from 8 to 10 persons.

In choosing duck, two average size will serve 6 persons.

In choosing goose, allow 9 pounds to serve 8 persons.

Cranberry Pie

Line a pie pan with plain paste. Fill with cranberry sauce. Roll the pastry for the upper crust and cut into $\frac{1}{4}$ -inch strips, arranging in lattice fashion across top. Bake in a hot oven.

Celery, Olive and Brazil Nut Stuffing

- 1½ cups chopped celery
- ½ cup chopped olives drained
- 5 cups soft bread crumbs
- 1½ tsp. salt
- 1 tsp. poultry seasoning
- 1 tbsp. grated onion
- ¼ tsp. paprika
- ¼ tsp. pepper
- 6 tbsp. melted shortening
- ¾ cup chopped Brazil nuts
- 1 cup hot water or stock

Mix all the ingredients and blend thoroughly. Dry inside of turkey and stuff. This amount is sufficient for a 10-pound bird.

Apple Stuffing For Roast Goose

- 1 medium size onion
- 6 tbsp. butter
- 1 cup chopped celery
- 3 cups bread crumbs
- 4 cups chopped apple
- 2 tbsp. chopped parsley

Chop onion and brown in butter. Add celery, bread crumbs, chopped apple and parsley. Season with salt and pepper. Half a cup of raisins may be added.

Potato Stuffing For Chicken

- 2 cups hot mashed potatoes
- 2 cups cracker crumbs
- ½ cup melted butter
- 1-3 cup melted sausage fat
- ½ cup chopped cooked giblets

Salt and pepper and poultry seasoning should be added to the above. Moisten with hot water until of the right consistency.

CHRISTMAS DESSERTS

Pie—fruit cake—or plum pudding. Which shall it be? Any of these desserts are appropriate for the holiday season and all have their champions.

White Fruit Cake

- 1 cup fat
- 1 cup sugar
- 2 egg yolks well beaten
- ½ cup light colored fruit juice
- 1 tbsp. vanilla
- ½ tsp. almond
- 3 cups flour
- 2 tsp. baking powder
- ¼ tsp. salt
- 1 cup fresh grated coconut
- 2 cups candied citron sliced thin
- 1 cup chopped raisins
- 1 cup candied pineapple cut fine
- 3 cups blanched almonds cut into strips
- 7 egg whites

Mix the fruit and nuts with 1 cup flour. Mix the flavoring with the remaining flour. Mix egg yolks and sugar. Blend with fat. Fold in fruit and, lastly, the fruits and egg yolks. Put into bread pans lined with oiled paper, smoothing the tops with a knife. Bake 2 hours in a very slow oven.

These cakes may be steamed 4 hours instead of baked. After steaming dry 20 minutes in a slow oven. When the cakes are cool wrap in paraffin paper, pack in a tight jar, and keep in a cool place.

Gingersnap Pie Crust

- 20 gingersnaps crushed fine
- 1 tbsp. sugar
- 1-3 cup butter

Mix sugar and gingersnaps with softened butter and press firmly against the sides and bottom of a pie plate that has been well buttered.

CHRISTMAS CANDY—COOKIES

Gay pottery bowls, unusual baskets, cigarette boxes—in fact many inexpensive but attractive containers make ideal receptacles for holiday cookies and candies. If they are wrapped in brilliant cellophane and effectively tied they will serve as gifts well fitted to carry a message of personal care in preparation.

Chocolate Nutstrips

- ½ cup butter
- 1 cup sugar
- 1 cup flour (minus 2 tbsp.)
- 2 egg yolks
- 2 squares chocolate
- 1 cup chopped nuts

Whites of the eggs, beaten stiff and added last. Bake in a slow oven until not quite done, try with a broom straw (the strips become more like candy and not hard if taken out of the oven before entirely baked). Bake 12 to 15 minutes in a moderate oven. Cut into strips. If preferred crisp leave in oven a little longer.

Chocolate Cookies

Cream ½ cup shortening, add gradually ½ cup sugar, 1 egg, 1 tablespoon strong coffee and ¼ pound melted

sweet chocolate. Sift 2¼ cups flour, 1 teaspoon baking powder, ¼ teaspoon cinnamon and a pinch of clove. Blend all ingredients and add ½ cup finely chopped unblanched almonds. Roll thin, cut in fancy shapes, place on greased pan and brush lightly with beaten egg white. Top with almonds. Bake in a moderate oven.

Raisin Drops

- 2 cups sugar
- 2 eggs
- 6 tbsp. shortening
- 1 cup raisins chopped fine
- 3½ cups flour
- 1 cup sour milk
- 2 tsp. soda

Drop by teaspoons on a baking sheet and sift equal parts of cinnamon and granulated sugar on top before baking. Bake in moderate oven 12 to 15 minutes.

Christmas Rocks

- 2 cups sugar
- 2 eggs
- 2 tbsp. butter
- 2 tbsp. lard
- ¾ cup milk
- 4 cups flour
- 1 box raisins chopped
- 1 cup chopped nuts
- 2 tsp. baking powder
- Vanilla
- ½ tsp. cinnamon
- ½ tsp. nutmeg
- ½ tsp. ginger
- ½ tsp. allspice
- ½ tsp. cloves

This recipe will make about 100 cookies. Mix. Form rocks with end of spoon. Bake 15 to 20 minutes in a moderate oven. To mix: Cream butter and lard—add sugar gradually. Break 1 egg into mixture, beat—break second egg into mixture and beat well. Alternate flour (to which baking powder has been added) with milk until all has been added. Stir in spices, raisins and nuts. The batter will be very stiff. Drop onto greased pans.

Caramel Roll

- 3 cups sugar
- 1 cup cream
- 1 tsp. vanilla
- ¼ cup corn syrup
- 1 cup nuts

Combine 2½ cups sugar with cream and corn syrup. While this is cooking brown to a very dark color the remaining ½ cup sugar and add to the mixture. Continue cooking until a soft ball forms in the water. Remove from fire and place pan in cold water. When cool add vanilla. Beat and add ½ cup nuts. Pour out on damp cloth and work until creamy. Form in a roll and roll in ½ cup nuts. Slice.

Friend: "Tell me your secret of success. How have you obtained so many customers in such a short time?"

Grocer: "Well, I got a parrot and I trained it to cry out: Oh, isn't she pretty!, everytime a lady entered the store."

Compliments of

Dougherty

FUNERAL HOME

Phone: I-R and I-W

2615 First Avenue

Hibbing, Minn.

VESEL BOŽIČ VSEM ČLANICAM SŽZ!

Za točno pošiljatev denarja v staro domovino se v vsakem slučaju obrnite na tvrdko

LEO ZAKRAJŠEK

302 E. 72nd St. New York City, N. Y.

Vesele božične praznike in srečno novo leto želita vsem odjemalcem in prijateljem

MR. in MRS. LOUIS OSWALD
GROCERIJA in MESNICA

17205 Grovewood Ave. Cleveland, O.

For High Quality and Low Price Stop At

GEORGE STRUCEL

MEATS and GROCERIES

Oak Street Calumet, Mich.

Compliments of

WOLKOV JEWELERS

6428 St. Clair Ave. Cleveland, O.

(Opposite Slovenian Auditorium)

FINANČNO POROČILO S. Ž. ZVEZE ZA MESEC OKTOBER 1939

Št.	DOHODKI: Podružnica	Mesečnina				Skupaj	Število članic	
		Redni	Mladinski	Prist.	Razno		Redni	Mlad.
1	Sheboygan, Wis.....	\$ 37.25	\$ —	\$ —	\$.25	\$ 37.50	149	
2	Chicago, Ill.....	35.75	—	—	—	35.75	143	
3	Pueblo, Colo.....	58.00	—	—	—	58.00	232	
4	Oregon City, Ore.....	9.25	—	—	.10	9.35	38	
5	Indianapolis, Ind.....	35.25	—	—	—	35.25	141	
6	Barberton, O.....	49.25	—	.75	.55	50.55	197	
7	Forest City, Pa.....	39.75	—	—	.20	39.95	160	
8	Steelton, Pa.....	22.00	—	—	—	22.00	84	
9	Detroit, Mich.....	20.00	—	—	.10	20.10	80	
10	Cleveland (Collinwood), O.....	147.75	—	—	.30	148.05	575	
12	Milwaukee, Wis.....	72.10	.15	.75	.95	73.95	285	1
13	San Francisco, Cal.....	41.50	—	.75	—	42.25	165	
14	Cleveland (Nottingham), O.....	105.00	.90	—	.85	106.75	410	6
15	Cleveland (Newburgh), O.....	95.15	.30	.75	—	96.20	376	
16	South Chicago, Ill.....	47.00	—	—	—	47.00	193	
17	West Allis, Wis.....	44.00	—	—	—	44.00	173	
18	Cleveland, O.....	25.75	—	—	—	25.75	103	
19	Eveleth, Minn.....	27.25	—	—	2.95	30.20	109	
20	Joliet, Ill.....	96.25	.15	.75	.60	97.75	388	1
21	Cleveland, O.....	32.50	—	—	.20	32.70	131	
22	Bradley, Ill.....	6.75	—	—	—	6.75	27	
23	Ely, Minn.....	76.00	—	—	.55	76.55	304	
24	La Salle, Ill.....	36.00	—	—	.30	36.30	147	
25	Cleveland, O.....	254.75	—	—	1.35	256.10	1,023	
26	Pittsburgh, Pa.....	34.25	—	—	.10	34.35	141	
27	North Braddock, Pa.....	23.50	—	—	—	23.50	94	
28	Calumet, Mich.....	28.25	—	—	—	28.25	113	
29	Browndale, Pa.....	—	—	—	—	—	33	
30	Aurora, Ill.....	9.25	—	—	.10	9.35	38	
31	Gilbert, Minn.....	26.00	—	—	.35	26.35	104	
32	Euclid, O.....	52.05	.30	—	—	52.35	194	2
33	New Duluth, Minn.....	18.00	—	—	.10	18.10	73	
34	Soudan, Minn.....	10.00	—	—	.30	10.30	43	
35	Aurora, Minn.....	22.50	—	—	.65	23.15	88	
36	McKinley, Minn.....	6.75	—	—	.10	6.85	28	
37	Greaney, Minn.....	11.50	—	—	.30	11.80	49	
38	Chisholm, Minn.....	64.50	—	—	.40	64.90	261	
39	Biwabik, Minn.....	13.50	—	—	.10	13.60	55	
40	*Lorain, Ohio.....	77.00	1.20	—	1.60	79.80	156	8
41	Cleveland (Collinwood), O.....	82.25	—	—	—	82.25	329	
42	Maple Heights, O.....	9.75	—	—	—	9.75	39	
43	Milwaukee, Wis.....	22.75	—	—	—	22.75	91	
45	Portland, Ore.....	15.00	—	—	.20	15.20	60	
46	St. Louis, Mo.....	7.75	—	—	—	7.75	31	
47	Garfield Heights, O.....	39.00	—	—	—	39.00	149	
48	Buhl, Minn.....	5.00	—	—	—	5.00	20	
49	Euclid (Noble), O.....	28.50	—	—	.10	28.60	110	
50	Cleveland, O.....	38.00	.15	—	—	38.15	152	1
51	Kenmore, Ohio.....	5.50	—	—	—	5.50	22	
52	Kitzville, Minn.....	12.25	—	—	—	12.25	49	
53	Cleveland (Brooklyn), O.....	11.50	—	—	—	11.50	46	
54	Warren, O.....	15.25	—	—	—	15.25	61	
55	Girard, O.....	14.25	.15	—	—	14.40	56	1
56	Hibbing, Minn.....	39.00	—	—	.25	39.25	153	
57	Niles, O.....	13.25	.15	—	—	13.40	48	1
59	Burgettstown, Pa.....	6.50	—	—	—	6.50	26	
61	Braddock, Pa.....	15.50	—	—	—	15.50	48	
62	Conneaut, O.....	6.50	—	—	.10	6.60	25	
63	Denver, Colo.....	14.75	—	—	.40	15.15	59	
64	Kansas City, Kas.....	14.00	—	.75	—	14.75	54	
65	Virginia, Minn.....	21.00	—	—	—	21.00	83	
66	Canon City, Colo.....	12.25	—	—	—	12.25	49	
67	Bessemer, Pa.....	17.75	—	1.50	.10	19.35	62	
68	Fairport Harbor, O.....	5.75	—	—	—	5.75	23	
70	West Aliquippa, Pa.....	5.50	—	—	.20	5.70	24	
71	Strabane, Pa.....	11.00	—	3.75	.20	14.95	44	
72	Pullman, Ill.....	13.50	—	—	.30	13.80	54	
73	Warrensville, O.....	12.25	—	—	—	12.25	39	
74	Ambridge, Pa.....	18.00	—	—	.45	18.45	56	
77	N. S. Pittsburgh, Pa.....	16.50	—	—	—	16.50	66	
78	Leadville, Colo.....	15.00	—	—	.30	15.30	61	
79	Enumclaw, Wash.....	5.50	—	—	.50	6.00	22	
80	Moon Run, Pa.....	9.50	—	—	—	9.50	36	
81	Keewatin, Minn.....	22.00	—	—	.75	22.75	84	
83	Crosby, Minn.....	4.50	—	—	—	4.50	18	
84	New York, N. Y.....	18.75	—	—	.30	19.05	54	
85	De Pue, Ill.....	9.60	—	—	.10	9.70	38	

DOHODKI:		Mesečnina				Število članic			
Št.	Podružnica	Redni	Mladinski	Prist.	Razno	Skupaj	Redni	Mlad.	
86	*Nashwauk, Minn.	6.65	—	—	.20	6.85	13		
87	Pueblo, Colo.	15.25	—	—	.80	16.05	61		
88	Johnstown, Pa.	30.25	—	1.50	1.60	33.35	121		
89	Oglesby, Ill.	16.50	—	—	.20	16.70	66		
90	Bridgeville, Pa.	26.50	—	—	.90	27.40	104		
91	Verona, Pa.	16.25	—	—	—	16.25	64		
92	Crested Butte, Colo.	3.75	—	—	—	3.75	15		
93	Brooklyn, N. Y.	10.00	—	—	—	10.00	40		
94	Canton, O.	10.25	—	—	.25	10.50	39		
95	*South Chicago, Ill.	17.25	—	2.25	—	19.50	64		
96	Universal, Pa.	21.75	—	—	.80	22.55	42		
Skupaj		\$2,620.30	\$3.45	\$13.50	\$22.35	\$2,659.60	10,173	23	
Obresti od U. S. Treasury bondov (\$9,000)						176.24			
Obresti od City of New York Bond (\$1,000)						21.25			
Neizmenjen ček, štev. 1711						5.00			
Skupni dohodki v oktobru		\$2,862.09							

* Asesment za september in oktober.

IZDATKI:

Za umrlo Vera Jesih, podr. št. 3 (rojena 21. junija 1898, pristopila 28. junija 1935, umrla 18. septembra 1939).....	\$ 100.00
Za umrlo Angelo Prijatelj, podr. št. 6 (rojena 8. maja 1882, pristopila 3. junija 1928, umrla 1. oktobra 1939).....	100.00
Za umrlo Antonia Svigel, podr. št. 10 (rojena 31. maja 1901, pristopila 15. decembra 1927, umrla 5. oktobra 1939).....	100.00
Za umrlo Rose Stech, podr. št. 12 (rojena 4. septembra 1880, pristopila 6. junija 1932, umrla 25. septembra 1939).....	100.00
Za umrlo Mary Strubelj, podr. št. 16 (rojena 21. marca 1886, pristopila 15. marca 1928, umrla 9. septembra 1939).....	100.00
Za umrlo Catherine Turk, podr. št. 28 (rojena 18. februarja 1895, pristopila 18. sept. 1929, umrla 21. sept. 1939).....	100.00
Za umrlo Anna Perslin, podr. št. 65 (rojena 16. decembra 1883, pristopila 20. junija 1935, umrla 1. oktobra 1939).....	100.00
Ameriška Domovina, za tiskanje in poštnino oktobrova Zarje	595.72
Pošta in raznašanje oktobrova Zarje v Clevelandu	45.00
Fort Wayne Printing Co., za pisarniške potrebščine	3.34
Commercial Engraving Co., za izdelavo čarterjev	26.36
Za popravo Remington in Underwood Typewriters	9.75
Glavni predsednici za dnevnice in vozne stroške v Joliet	20.35
Glavni tajnici za telegrame, telefon izven mesta, legalni pečat, znamke, pošiljatev filma in certifikatov	8.79
Šramba za klišeje za urednico	19.95
Za jelezno šrambo za glavni urad	27.39
Cvetlice, v imenu Zveze na parniku poklonjene Rev. Kazimir Zakrajšku pred odhodom iz Amerike	5.10
Članarina za Baragovo Zvezo	5.00
Najemnina za uradniške sobe, tajnici in urednici	20.00
Uradne plače za mesec oktober: glavna predsednica, glavna tajnica in urednica	350.00
Stroški pri izmenjavanju za obresti od New Yorkskega Bonda.....	.20
Skupaj.....	\$1,836.95
Ostalo v blagajni 30. septembra 1939	\$92,319.01
Dohodki v oktobru 1939	2,862.09
Skupaj.....	\$95,181.10
Izdatki v oktobru 1939	1,836.95
Preostanek v blagajni 31. oktobra 1939	\$93,344.15

NOVE ČLANICE V OKTOBRU 1939

Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice
6	Beg Emilia	Angela Beg
12	Muhich Anna	Mary Schimenz
13	Baltezar Sylvia	Katherine Plut
14	Fink Rose	Frances Rupert
14	Gersin Elizabeth	Frances Medved
14	Kozlevcar Genevieve	"
14	Kozlevcar Louise	"
15	*Cekada Mary	Jennie Tekavcic
20	Zarley Catherine	Anna Stukel
25	Koren Erma	Jennie Oster
25	Skuly Anna	Mary Zadnik
26	Baich Magdalena	Anna Migalio
26	Deutschbauer Sarah	Antoinette Stajduhar
35	Anzele Theresa	Angela Miklaucich
38	Popovich Mary	Mary Margo
40	Gradisek Frances	Albina Jancar
40	Ivancic Mildred	"
40	Mlach Mary	"
57	Logar Elizabeth	Jennie Logar
57	Secolar Virginia V.	Rose Spriko
61	Colaric Anna Helen	Johanna Chesnik
61	Kolich Anna	"
64	Bratkovic Anna	Agnes Zakrajsek
67	Cikovich Mary	Mary Snezic
67	Kinkela Mary	"
70	Hribar Emma	Mary Steklasa

Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorice
70	Hribar Helen	Mary Steklasa
70	Kamnikar Theresa	"
71	Turk Barbara	Veronica Bole
77	Erlach Johanna	Mary Jordan
88	Satkovich Angela	Mary Plesevich
88	Zorman Mary	Frances Klucsevsek
95	Andretich Mary	Mary Markazich
95	Baricevich Mary	"
95	Tomasevich Matilda	"

*Pristopila v septembru.

NOVE ČLANICE MLADINSKEGA ODDELKA

14	Pezdir Vida	Frances Medved
14	Skur Isabell	"
14	Surtz Lois Mae	"
14	Tanko Lillian	"
14	Zeman Betty	"
15	Novak Anna Barbara	Mary Hrovat
40	Jere Emma	Albina Jancar
40	Kosten Anita Louise	"
40	Reising June Marie	"
40	Rutar Lillian	"
40	Seskar Louise E.	"
40	Tilosanec Theresa	"
40	Tomazic Audrey Mae	"
40	Urbas Bernadine A.	"
57	Zupec Pauline L.	Frances R. Mollis

JOSEPHINE ERJAVEC, glavna tajnica.

Za dobro postrežbo in nizke cene
se vedno obrnite na nas

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6104 St. Clair Ave.
819 E. 185th Street
Cleveland, Ohio

Vesele praznike želimo vsem skupaj!

Pri nas dobite lepo izbiro vsako-
vrstnih daril

Merry Christmas!

A. J. SIMON

CHOICE HOME-DRESSED MEATS

5145 Butler Street Pittsburgh, Pa.

Holiday Greetings!

J. SLAPNIK, Sr.

FLOWERS FOR ALL OCCASIONS

6102 St. Clair Ave. Henderson 1126
Cleveland, Ohio

Vesele praznike vam želi

DR. J. V. ZUPNIK

ZOBOZDRAVNIK

6131 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
(Knaus Bldg., vhod na E. 62. cesti)

Vesele božične praznike od

PRIJATELJICE ZARJE

AUGUST KOLLANDER

pošilja denar v stari kraj, prodaja parobrodne
listke in izdeluje notarske listine

6419 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Merry Christmas to All!

SOHIO SERVICE STATION

Dominik Lusin, Prop.

Corner E. 60th and St. Clair Ave.

Tem potom pošiljamo vsem članicam

Slovenske ženske zveze najlepše vo-

ščilo za vesel božič in zdravo ter

srečno, zadovoljno novo leto 1940!

A. F. Svetek

POGREBNI ZAVOD

478 E. 152 St. Kenmore 2016

Cleveland, Ohio

in Mrs. A. F. Svetek

članica št. 10 SŽZ

Za izvrstno pecivo za praznike
se vam topla priporoča

J. PIANECKI

PEKARIJA

6036 St. Clair Ave. Henderson 2396
Cleveland, Ohio

Vesele praznike!

LOUIS MAJER

TRGOVINA FINIH OBUVAL

6410 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

—We Fit By X-Ray—

Compliments of

JOHN TRČEK

BEST BEER and WINE

15506-08 Holmes Avenue Cleveland, O.

Compliments of

**ACME DRY CLEANING & DYEING
COMPANY**

Frank Jurecic

GOODS CALLED FOR AND DELIVERED
672 E. 152nd Street Cleveland, O.

Compliments of

FRANK KRANCIC
TRUCKING and COAL HAULING

Phone 230 Oglesby, Illinois

Merry Christmas to All!

FRANK SENICA
GROCERIES and MEATS

Phone 126 Oglesby, Illinois

Holiday Greetings to All!

LEGAN'S TAVERN

East Walnut Street Oglesby, Illinois

Merry Christmas!

GREGORICH'S
THREE ROYAL BLUE STORES
GROCERIES—MEATS—PROVISIONS

Oglesby and La Salle, Illinois

Compliments of

JOE MENCIN

GENERAL CONTRACTING

Phone 289 Oglesby, Illinois

Wishing Everyone a Merry Christmas!

J. KUTZ
TAVERN

201 E. Walnut St. Oglesby, Illinois

A Merry Christmas and a
Happy New Year to Everybody!

JOE DORNIK

TRUCKING—COAL HAULING

Phone 364 Oglesby, Illinois

Season's Greetings from

IDEAL SUPER MARKET

WE ARE NEVER UNDERSOLD

25 So. Main Street Niles, Ohio

1002 W. Market St. Warren, Ohio

Season's Greetings from

RUSSIA FIELD MARKET

FRESHEST MEATS AND GROCERIES

750 Belmont Avenue Niles, Ohio

Season's Greetings from

STEVE SPIRKO'S

MIDWAY TAVERN

749 Belmont Ave. Niles, Ohio

Merry Christmas!

KOZEL BROS.

GROCERIES and MEATS

Phone 77 Oglesby, Illinois

Holiday Greetings!

RIBOLZI'S BOOT SHOP

BOOTS and SHOES

Phone 323 Oglesby, Illinois

Merry Christmas!

PICCO'S BAKERY

HOME OF THE CRUSTY ITALIAN BREAD

Phone 157 Oglesby, Illinois

Season's Greetings!

FERRARI'S MODE SHOP

MEN'S, WOMEN'S, CHILDREN'S
READY-TO-WEAR APPAREL

Phone 97 Oglesby, Illinois

VSAK VEČER

legam z mirnim srcem spat
in me misel: kaj bo z mojo
družino, če se ne bi prebudila
več—ne teži, odkar sem zava-
rovana jaz in moja družina pri

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

ki je prva, najstarejša in 119.80% solvent-
na slovenska podporna Jednota v Ameriki.

Pridružite se K. S. K. Jednoti tudi vi s tem,
da postanete njena članica vi in vaša družina!

Za informacije o zavarovalnici in za vse
podrobnosti se obrnite na tajnika ali taj-
nico lokalnega društva K. S. K. Jednote
ali pa pišite naravnost na:

JOSIP ZALAR, gl. tajnik
351-353 North Chicago Street
Joliet, Illinois

“Ameriška Domovina”

NAJBOLJ ZANIMIV SLOVENSKI
DNEVNIK V ZED. DRŽAVAH

*Največja jugoslovanska unijska
tiskarna v Ameriki*

Se prijazno priporoča za vsa tiskarska
dela po jako zmernih cenah

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

—REPORTERS, PLEASE READ!—

Please consider the following in submitting reports
to the Dawn:

- 1.—If possible typewrite material, using double-spacer.
If written, please use ink.
- 2.—Reports must be signed by author, otherwise they
will not be published. You may use a nickname but the
editor must have your correct name which will be withheld
if you so desire.
- 3.—All copy must be at our office by the 12th of the
month. Any copy received after the deadline will be
disregarded.

Izvrstno postrežbo in zmerne cene
se vedno dobi pri

ANTON TANKO

GROCERIJA in MESNICA

6128 Glass Avenue

Cleveland, Ohio

Za simpatično postrežbo se obrnite na
ZAKRAJŠEK FUNERAL HOME, Inc.
6016 St. Clair Avenue Tel. HEnderson 3113
LICENZIRAN POGREBNI ZAVOD
Invalid Car Service Postrežba noč in dan
Avtomobile za vse prilike

SHOP AT

SCHLOSSAR'S

for

MEN'S, WOMEN'S and CHILDREN'S WEAR
5801 W. National Ave. West Allis, Wis.

DR. JOHN J. ZAVERTNIK

PHYSICIAN and SURGEON

OFFICE HOURS AT 3724 W. 26th STREET
1:30—3:30; 6:30—8:30 Daily Tel. Crawford 2212

AT 1856 W. CERMAK RD.
4:30—6:00 p. m. Daily Tel. Canal 9695

Wednesday and Sunday by appointment only
Residence Tel.: Crawford 8440

IF NO ANSWER—CALL AUSTIN 5700

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 32 let že obratuje naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz,
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjet-
ja, prihranili si boste denar in dobili stopro-
centno postrežbo.

Glavna prodajalna 6019 St. Clair Ave.
Tel.: HEnderson 2088

Podružnica 15303 Waterloo Rd.
Tel.: KEnmore 1235

Pogrebni zavod 1053 E. 62nd St. Cleveland, Ohio.
Tel.: HEnderson 2088